

özgür gelecek

1 - 15 KASIM 1994 SAYI: 38 FİYATI: 15.000 TL (KDV DAHİL)

DEMOKRAT SANATÇILAR BİRLİĞİ
4. KONGRESİ
SAYFA 17
SAĞLIK EMEKÇİLERİ:
"SAĞLIKTAN TASARRUF OLMAZ"
SAYFA 10
POLİS DÜĞÜNE VAHŞİCE SALDIRDI
SAYFA 15
TEMİZ TOPLUM KİMLER YARATIR?
SAYFA 15
EKB'DEN ÖRGÜTLENME KAMPANYASI
SAYFA 5
DEVİRİMCİ KÜLTÜR VE SANAT
CEPHESİNDE DAĞ RÜZGARLARI
SAYFA 16
DERSİM'DEN YÜKSELEN BİR ANANIN
ÇİĞLİĞİ
SAYFA 15
İSVİÇRE'DE TASFIYECİLİĞİN ACIZLIĞI
SAYFA 4

Aras Kargo işçisi sınıf bilinciyle donanıyor

□ Ankara'da 5 günlük işgal eylemiyle hız kazanan hak alma mücadelesi, İstanbul ve İzmir'de de sürüyor. Alibeyköy Aras Kargo'da direniş 50. gününde.
Sayfa 11

CEMTAŞ işçisi direnenek öğreniyor

□ Haklarını alabilmek için iş bırakan CEMTAŞ işçileri topluca işten atıldı. Atılan işçiler kararlı bir şekilde sürdürdükleri direnişle patrona geri adım attırdılar. Ama CEMTAŞ işçileri bütün haklarını almadan işbaşı yapmamakta kararlılar.
Sayfa 10

RP doların yeşiline tapıyor

□ Nedir RP? Radikal mı yoksa reformist bir İslami hareket mi? Adil düzençi mi, anti emperyalist mi, demokratik mi, yoksa, İslami motiflerle süslenmiş emperyalizme bağımlı komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının farklı bir kılığının sözcüsü mü?
Sayfa 8

Dersim'de devlet zulmü devam ediyor!

Son günlerde özellikle Dersim'de "Vietnam'laştırma" politikaları güden devlet güçleri, insanların evlerini bile boşaltmalarına izin vermeden her tarafı yakıyor. Köyler, evler, ormanlar, hayvanlar acımasızca yok ediliyor.

□ Devletin genelde T. Kürdistanı'na, özelde Dersim'e yönelik toplama kampları politikası sürüyor. Son günlerde, özellikle TKP(ML) TIKKO gerillalarının yoğun olarak faaliyet gösterdiği Ovacık ilçesine bağlı köyler boşaltıyor.

□ Dersim'de ki devlet zulmüne karşı, İstanbul'da 11 ileric kurum ve kuruluşan oluşan Acil Eylem Komitesi oluşturuldu. Sirkeci Postanesi önünde bin beş yüz kişilik bir kitleyle basın açıklaması yapıldı.

□ TC Başbakanı ise, suçluluğun verdiği psikolojiyle, köyler yakılırken uçan helikopterlerin Rus, Afgan, PKK veya Ermeni helikopterleri olabileceğini söyledi.
Sayfa 6

"Rusya'da yeni bir Ekim Devrimi şart!"

□ "Halk tüberküloz, tifo, kolera gibi ölümcül, salgın hastalıklarla karşı karşıyadır. Tarımsal ekonomi durmuştur, çöküş içindedir. Bu kapitalizmin Rusya'daki 'başarılarının' bir göstergesidir."

□ "Kapitalizmden sosyalizme geçiş için bir proletarya diktatörlüğünün gerekli olduğunu hepimiz biliyoruz. Şimdi de açıkça görülüyor ki, sosyalizmden kapitalizme geçiş için burjuvazinin elinde faşist bir diktatörlük olması gerekiyor."

□ "Bizim birleşik- bolşevik partisi bu koşullar altında ayağa kalkmıştır. Parti komitelerimiz tüm ülkede faaliyet yürütmektedir. Parti önderliği altında örgütlenen ve bütün ülkede etkili olan bolşevik gençlik örgütümüz vardır."
Sayfa 22

Devletin eli şimdi de Sivas'ta

□ TC.Dersim'den sonra Sivas köylerinin ormanlarını yakmaya ve köylüleri gözaltına almaya başladı. Devlet provoke ortamı yaratarak, halkı birbirine düşürmeye çalışarak, sınıf savaşımının önüne set çekmeye çalışıyor. Sivas yeni katliamlara gebe!
Sayfa 8

Cezaevlerinde baskılar artıyor

□ Baskıları ve hak gasplarını protesto etmek için hemen tüm cezaevlerinde dönüşümlü ve süresiz açlık grevleri yaygınlaşarak devam ediyor. TC'nin Diyarbakır Cezaevi'nde bir tutsağı katletmesinin ardından Antep Cezaevi'ne sürgün edilen tutsakların bir kısmından hala haber alınamıyor.
Sayfa 9

Bir deli kuyuya taş atmaya çalışıyor

Halkımızın güzel bir özdeyişi var. "Bir deli kuyuya bir taş atmış, kırık aklıllı çıkaramamış" diye. Saçma sapanlığı (ya da deyim uygunsu sapan saçması olduğu) apaçık belli olan bir davranışı ya da o nitelikte bir sorunun sorulduğu durumları ve bu saçmalığı açıklamak için anlamsız uğraşı ifade etmek için kullanılır.

Şükür ki, bizim delimiz henüz taşı kuyuya atmaya uğraşmıyor. Ne yaptığını bilmeden uğraşmıyor. Taşı atmıyor, yeniden yeniden deniyor... Bu aşamada artık deliye dur demek gerekiyor.

Öncü Partizan 1 sayısında "MBK üyesi 3 PÜ" imzalı 1 Nolu Gerilla Bölgesi OPO'na yazılmış bir yazı yayımlandı. Bu yazı P.P.'si içinde gelişen tasfiyecilik ve darbecilik karşısında tutum alan güçlerin birbirleriyle yazışmaları çerçevesinde yazılmış bir yazı. Yani komünistlerin bir iç yazısı. İç tartışma yazısı.

Bu yazının içinde doğru yada yanlış noktalar olsun yazışan taraflara kamuoyuna yansıtılmadığı sürece üçüncü birileri tarafından hele de yapı dışındaki birileri tarafından kamuoyuna yansıtılması doğru değildir. Zira birinci olarak; iç yazıdır. Tartışma süreci yazılardır. Belli kurallar ve disiplin içinde yürütülmektedir. Bu KP'lerin bir işleyiş kuralıdır. İkincisi, işleyiş dışında hele de üçüncü birileri tarafından bunun deşifre edilmesi poliseye bir tavidir. Ve zaten bir örgütün iç yazışmasının bu sorumluluğu duyan devrimcilerce deşifre edilmesi söz konusu olamaz. (P.P.'si içinde darbecilik gündeme geldiği ve yalan yanlış bilgi ve suçlamalar ortalığa salındığı, kaos yarattığı süreçte tüm gerçeklerin anlaşılması açısından bizim Partizan'da, geçmiş süreçteki yazılı belgeleri yayınlamamız bunun dışındadır. Yazılar tarihi belge niteliğindedir.)

Ö. Partizan bu yazıyı yayınlamakla nasıl bir poliseye tavıra düştüğünü görmekten uzak olduğu gibi, iç yazışmayı yayınlamakla bir işleyiş kuralını ihlal ettiğinin de bilincinde gözüküyor. Üstelik bunu bir marifet sayarak övünüyor. Ve P.P.'si kitlesinin bu işleri ve işleyiş bilmeyeceği yanlışlarına kapılarını açıyor. Bir kaç tutam yeşil ot yiyebilmek için ilkeleri yiyor ve bundan övünüyor.

Biz önce bunu ciddiye almadık. İşleyiş ve kuralları bilmeyen yeni yetme bazılarının bunu yaptığını, bu durumda, bilenin uyarısını uyarısızla düzleteceklerini ya da bilen bazıları yapsa da yanlışları vazgeçeceklerini, hatalarını anlayacaklarını düşündük. Aynı zamanda P.P.'si tabanından bir yankı bulmayacağına da inandığımızdan önemsemedik. Gerçekten de hayal ettikleri yankıyı bulamadılar. Kendileri işleyiş kuralları, örgütü ve disiplini unutmus olabilir, bazı tarih değerleri tepelereyebilirler ama MLM'ye gönül vermiş devrimcilerden bunu beklemeye hakları yoktur. Nitekim hayalleri boşa çıktı.

Kabadayca çağrılar düştüğü safa yanlışlığı farketmeden açıklıktan, dürüstlükten, cesareten vb. dem vurmaları, kocaman bir güfte ve işin kötüsü onlar bunun bir gaf olduğuna görmüyor, ısrarla sürdürüyorlar. İK'ys'in "Esasen biz komünistler görüş ve düşüncelerimizi saklamayız" içerikli konuşmasını dayanarak kullanmaya çalışıyorlar. Bu birinci olarak; İK'ys'i anlamamaktır. İkincisi; İK'ys'in P. içindeki tartışmalarını kamuoyuna açık yapacağı şeklinde düştüğünü yanlışını yayarak çarpıtmak ve suç işlemektir. Üçüncüsü; İK'ys. kendi ilkesizliğine alet etmektedir. Dördüncüsü; bugüne kadar TKP(ML) tarihini ve işleyişini inkar etmektedir. Beşincisi; eğer iç tartışmalar kamuoyu nezdinde olmalıdır diye düşünüyorsa; ya birileri ile hiç tartışmıyorlar, zira hiç böyle bir belge yayınlamamış, yada tartışıyorlarsa, tartışma yazılarını yayınlamadıkları için kendi suçlamalarıyla ne dürüsttür, ne ahlaklı; ne cesur vb. vb. Yani yalancaya pehnilanıyorlar demektir. Altıncısı; yayınladıkları yazıda bazı yanlışlıklar olsa da kendilerini haklı çıkararak önemli bir şeye rastlayamadık. Yedincisi; iradeyi oluşturan komünistlerin iç tartışmalarını sadece yayınladıkları yazı ve OPO'nun yazısı olduğunu düşünmeleri ve takılıp kalmaları KP'lerin canlılığını ve yoldaşlık içerisinde disiplini tartışmanın ilerleticiliğini görmemeleridir. KP'nin içini çok kısır düşünüyorlar. Sekizincisi; "Eşek bile eşek iken aynı çamura bir kere düşer" özdeyişini hatırlatıncasına ikinci ve üçüncü kez aynı hatayı sürdürüyorlar. Dokuzuncusu; baltayı ayaklarına vurup ayaklarını kestiklerini göremeden maraton koşucusu olduklarını haykırarak kadar saftırlar. Onuncusu; küsküncü ve yuduruk iddialardan medet umacak kadar düşmüşlerdir. Onbirincisi; hafiyecilik havaları, gizli kasa hikayeleri ve hırsızların numaraları düşüklüğün diğer biçimleridir. Ve onikincisi; bütün bunların yanlışlığını görmeli ve özleştirmeli yapmalıdır.

Biz kendimize onların üslubunu yakıştıramıyoruz ama kendi sözleriyle kendilerini yargılamak açısından; TKP(ML)'nin 22 yıllık iç tartışma geleneğine ve İK'ys'in P. anlayışına saygıları varsa, inkar etmiyorlarsa, kendi sözleriyle soruyor ve söylüyoruz:

"Cesaretiniz varsa,
İdeolojik zemin ve kişiliğinize güveniyorsanız,
Ahlaklı ve namuslu iseniz,
Haklılık ve doğruluğuna inanıyorsanız,
İnsani değer ve ölçülerinizi koruyorsanız,
Devrimci-demokrat kamuoyuna karşı sorumluluk duyuyorsanız
Halk kitlelerine güveniyorsanız,
Kitlelere ve kendinize güveniyorsanız,
Öncüye ve öncü iradesine güveniyor, iradeciyorsanız,
P. Partisinin programı ve tüzüğünü savunuyorsanız,
Bölgücü ve hizipçi değil, birliktir iseniz,
Komplocu ve entrikacı değilseniz,
(...) halkımız ve öncü kitlesini kandırma onursuzluğunu sürdürmeyin."
Düşüğünüz gafın ve İK'ys'i kendi suçuna alet etmenin, TKP(ML)'nin 22 yıllık geleceğini çignemenin özleştirirsinin yapın, doğru rotaya girin!
İkincisi eğer anlayışınızda ısrar ediyorsanız, iç tartışmaların yayınlanmasını savunana ama bugüne kadar hiç yayınlamayan darbeci grüha iç tartışma yazılarını yayınlaması çağrısı yapın ve yayınlamazlarsa yukarıdaki gibi suçlayın, yargılayın. Tutarlılık bunu gerektirmez mi?

Özgür Gelecek

Okurdan mesajlar

Tepeden tırnağa devrim için KÖK'e omuz ver

İşyan etmek tek başına sorunları çözemez. Önemli olan sorunları bilince çıkararak duruma müdahale etmektir. P. Parti'ndeki olaylarda, bilinci bir müdahaleyi gerektiren sorunlardır. P.P. içerisinde yer almak, sadece emperyalizme ve onun yerli uşağı TC güçlerine karşı mücadele etmek olamaz. Emperyalizme ve Faşizme karşı mücadele birincil olmakla birlikte gerek P.P. içerisinde gerek dışındaki her türden anti MLM düşüncelere karşı ideolojik mücadeleyi gerektirir.

İdeolojik mücadeleyi sağlıklı ve yararlı bir şekilde sürdürmenin kendisi hatalarından, eksikliklerinden arınmak kendini sürekli yenilemek ve açık olmanın geçer. Hatalardan, eksikliklerinden arınmayan, eleştirilere açık olmayan bir anlayış kimseye bir şey getirmeyeceği gibi kendi kendinde süreç içerisinde sorunların arasında boğar.

Gün hatalardan, eksikliklerden arınma günüdür. Gün yanlışlarımızın üzerine acımasızca gitmenin günüdür. Gün yeni insan tipinin yaratılması için önce kendini yenileme günüdür. Tabanın, kitlelerin eleştirilerine önemle dikkat edilmeli, eleştirilen yönlerimizi aşmada, gidermede tutucu, bahnaz olmamalıyız. Eksikliklerimizi, yanlışlarımızı, kitlelerin yapıcı eleştirilerini dikkate alarak aşmalıyız.

P. Psinde yaşananların giderilmesi bir bütün kendimizi, hatalarımızla, yanlışlarımızla, eksikliklerimizle iradeye sunmaktan, çıkacak iradeyi kabullenmekten geçecektir. Aksi halde proletaryanın öncüsü ve kitlelerin örgütü olamayız. Apoletlerle kitlelerin öncüsü ve örgütü olmak mümkün değildir. Önemli olan kitlelerin bizleri, örgütümüzü öncü kabul etmesidir.

Bundan dolayıdır bu tarihi sorumluluğu böylesine yaşanan süreçte oluşturulan KÖK'ü çoukyla selamlamak devrim ve parti çıkarılarının bilinci ile hareket etmek ve grup, klik çıkarılarının ters yüz edilmesi gerektiğini inanıyoruz.

KÖK hatalardan, zaafardan arınmanın adıdır, KÖK "Tepeden Tırnağa Devrim" adıdır. KÖK "yeni tip insan yaratmanın" adıdır. Her şey kitlelerle bütünleşmek ve kitlelerin öncüsü olmak için.

O. Ramstadt
TKP(ML) taraftarları

Umut Yayımçılık emekçilerine

Merhaba
Ben Bursa Cezaevi'nde yatan devrimci bir tutsağım. Hapishaneler tutsak devrimciler için bi-

rer rehabilitasyon, yıldırma ve caydırma mekanizması olarak işlev görür. Bu olumsuz koşullara rağmen dışarı sağlıklı bir devrimci olarak çıkmanın koşulu: İçerde zihinsel ve bedensel çalışmalara ayrı bir önem vermekle olur hiç kuşkusuz. Zihinsel faaliyetlerin bir parçası olan: Okuma, araştırma, inceleme gibi çalışmaları yürütmeye gerekli materyal olmaması nedeniyle yeterince yapamıyoruz.

Gerek cezaevi koşulları gerekse ekonomik zor şartlar nedeniyle dolayı yayınlamayı yeterince takip edemiyoruz. Yayınevinizin çıkardığı eserleri incelemek istiyorum. Bu konuda bana yardımcı olursanız sevinirim.

Her türlü zorluklara rağmen yürüttüğünüz onurlu yayın hayatınıza başarılar dilerim.
Sevgi ve Selamlarımla

Savaş Kılıç
Özeltip Cezaevi/ B Blok
Bursa

Merhaba

Özgür Gelecek, Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik çalışmaları. Önce özgür bir geleceği yaratmak için yürüttüğünüz yayın hayatınızda başarılar dilerken yörümüz Av. Wörgl'den hepimize kızıl kızıl selamlarımızı iletiriz.

Arkadaşlar gereksinim duyduğumuz demokratik kitle derneklerini kuruyalım ve geliştirelim. Bizlerin siyasi ve ideolojik gelişmemize katkısı olan mevzuatımızı kuruyalım. Ve özgür bir geleceği yaratmak için merkezi halkaya dolaylı olarak bağlı kalalım.

DKD'lerin içi bugün "bazı oportünist orta yolcu çevreci mantıklar tarafından dalsız budaksız herşeyden soyut olarak görülmektedir. Esasta dernekçi görünümde görünün fakat özde düşünceler olarak anti dernekçi görünümde olan ve dernekleri küçük gören herşeyde bulun bükün, lafa geldimi mangalda kül bırakmayan çok süslü püslü laf-

lar geveleyen, kafaları, ayakları harekete geçirmeyen esasta bu konuda felç olan insanların sayısını yurt dışında hiçe az değildir. Beleş devrimciliği yapan, torbasında olanları satmak ve kendisini tatmin etmek, kitlelerden kopuk, kitlelere laf yetiştiren bu tip insan yapısı bölgemiz WÖRGLDE'de kendisini göstermiştir.

Ve yine Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda ormanların yakıldığı, insanların zorla göç ettirilmek istendiği bir dönemde derneğimiz TIROL TÜRKİYELİ İŞÇİLER SPOR VE KÜLTÜR DERNEĞİ WÖRGL Şubesi 6. Genel Kurulu'nu 8.10.1994 tarihinde 60'ın üstünde devrimci ve demokratların katıldığı kitlelerin önünde belirlenen gündem maddeleri tartışılarak Genel Kurulunu yapmıştır. Ve yine YK'lu organlarını seçerek herkes kendi görev alanına dönmüştür. Ve daha güçlü bir DKD yaratmak için

Birlik, Mücadele, Zafer,
Yaşasın 6. Genel Kurulumuz
Biz Halkız Gelecek Ellerimizdedir.

Wörgl Özgür Gelecek
okurları adına A. Hidir

Merhaba

Tarih, insanın insan olma kavgası; hep en iyiye, en güzel, en ideal olana doğru...

Bu tarihin en güzel yerinde yaşadığı. 17 Ekim devrimi; en asi düşüncemizin ve en büyük özlemlerimizin yaşanabilir olduğunu göstererek... O büyük devrimin 17 Ekim depreminin tarihsel çoukusu ve kararlılığıyla, çalışmalarınızda ve mücadelenizde başarılar diliyorum.

Erhan Meydan
Yozgat Cezaevi
1. Koğuş

özgür gelecek
geleceğinin sözcüsüdür
SAHİP ÇIK!

özgür gelecek
elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız
ABONE OLUN!

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Fehmi Küçükbaşlan
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: (0212) 516 25 38
(0212) 516 60 20 Faks: (0212) 518 23 23
BÜROLAR: KARTAL: Hamam Sok. Demirli İş Hanı No: 57/14 Kartal/İSTANBUL
Tel: (0216) 306 16 02
ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230 63 27
İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koçtaş İşhanı No: 87 D. 318 Konak/İZMİR
ÇUKUROVA: Melekçizade Çarşısı 39. Sokak No: 30 Kat: 1 ADANA
MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırçılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2
NO:64 Tel-faks: (0422) 322 08 04
Baskı: BASMAT

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 180.000 TL/360.000 TL'yi Yurtçü Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitas Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekteydi.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitas Şubesi Mali Hesabı: 3001530-5 İSVİÇRE FRANGI HESABI: 3001724-4 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekteydi.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
SEHİR:
TELEFON:

Banka makbuzunun fotokopisini
"Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayımçılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No: 16/2
Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

DAYATILAN TÜM YAPTIRIMLARA KARŞI, Düşmana inat yaratılan mevzilerde tutun!

Sömürünün, zulmün en amansız yaşandığı yerkürenin Türkiye parçası üzerinde yaşayan halklar, egemen sınıf iktidarı altında vahşetin binbir çeşidine maruz kalmakta, onlarca kırimdan, katliamdan geçerek tarihi uzun yürüyüşüne yeni acılar katarak ilerlemektedir. İleriye doğru atılan her adım gericiliğin, egemenlerin bir adım gerilemesi, onun kaçınılmaz sonunun yaklaşması demektir.

Devrim ile karşı-devrim bu çatışki içinde, her alanda, her özüldüde, her cephede kıyasıya bir mücadeleyi sürdürüyor, her baskın gelen tarihsel zor, karşıtını da güdümde getirecek, ve bu süreç bu şekilde ta ki yeniyi temsil edenin, özgür geleceği kurmayı sağlayabildiği güne ve sonuçta sınıf denilen kavramı maddi temellerinden koparana dek sürecektir. Devrimin mufazzaf yürüyüşünün temel koşulu ve de devrimin varlık koşulu halktır ve bu halk, kendi devrimci değerlerine yaratıcılığına tutunmadığı müddette, çok çeşitli yenilgiler tatması da kaçınılmazdır. Bütün değerlerin yaratıcıları, bu değerlerin sahipleri olmasını bilmedikçe ve bunda diretmedikçe, karşı-devrimin zorundan kurtulamayacaktır.

Egemen sınıfların topyekün savaşının bir parçası olan ve bir yığın uygulamanın gündemde olduğu bu özüldüde, düşmanın amansız politik saldırıları yanında günümüzde sindirilen; yok etmenin, eritmenin bir biçimi ve de kendi özüldüde etkili bir biçimi olan yakma ve göç ettirme politikaları yoğun bir çabayla uygulamaya koyulmuştur.

Kürt ulusunun gerçekliğini yok sayan faşist-şoven devlet politikaları her alanda zoru esas almakta ve zor ile çözümlenemeyen birincil politik kazanım olarak görmektedir. Faşizmin bu türden uygulamalarının, onun karakterinin zorunlu sonucu olduğu bilinmelidir.

Bütün askeri gücünü, tüm özel örgütlemeleri ve sunduğu olanaklar ile, emperyalizm tüm olanaklı imkanları da selerber ederek yok etmeye çalıştığı gerilla savaşını yok etmesi bir yana, onun gelişim ve tirmanışını durduramıyış, gerillayı halktan teşhir ve tecrit edebilmek için sunulan tüm çabalar da yetmemiştir. Yetersiz olan bu çabalardan, balığın yaşamının ve gelişiminin esas kaynağına yönelmeyi, denizi kututmayı, gerilla ile halk arasındaki bağı koparmayı tercih konusu yapması boşuna değildir. Türkiye Kürdistanını, Kürtsüz yaşanabilir kılmaya her ne pahasına olursa olsun, ulusal başkaldırının ve sosyal kurtuluş mücadelesinin dayanakları haline gelen alanlarda devlet terörünü tırmadığını gerekli hale getiren, halka dayanarak yükselen haklı savaşların yenilgisinin koşulu da olan onur halktan soyutlama yöntemleri gündemdedir.

Devletin uygulamaları dönem dönem farklı biçimlerde gündeme gelse de esas özü sindirme, eritme, yok etme amaçlı güçlü olup, devletin her kurum ve kuruluşuyla, dönem dönem kontr-gerilla, özel tim dönem dönem Hizbullah TIT, köy koruculuğu ve son olarak da özel ordu ile gündeme getirilmiş tüm faşist gerici, zorba kurumlar ve onların cellatları ile yine kimi dönem toplu katliamlar, toplu köy yakmalar, toplu taramlar, sorgusuz sualsiz katliamlar, kayıplar, tecavüzler, kaçırıp öldürmeler, tehditler ile zorun en çirkef yöntemleriyle uygulanan özel savaş her cephede en şiddetli biçimiyle sürdürülmüş kitleler yerinden yurdundan sürülmüş ya da bunu gerçekleştirebilmek için her yöntem denenmiştir.

Bu türden uygulamaların, genelde Türkiye Kürdistanı'nda her gün onlarca kişiyle karşılaşmak mümkün iken, devletin Dersim özüldüdeki politikası gününe dek, Kürdistanın diğer alanla-

rına oranla daha farklı bir uygulama içine çekilmiştir.

12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın işbaşına getirildiği dönemlerde silah toplama, bölgeyi tarama vb., türden bahanelerle Dersim halkı yoğun baskının zulmünü, toplu işkencelerin, gözaltıların çeşitli tipte kontra pratiğinin en yoğun biçimde yaşandığı dönem olmakla birlikte, halka uygulanan zor karşıt zor doğurmuş, Dersim halkı baskılara boyun eğmemiş ve kendi direniş geleneklerinden ödün vermemek, faşizmi birçok cephede hüsrana uğratmıştır. Bu durum, tam da birçok alanda yenilgilerin yaşandığı, yığınlıkların, umarsızlıkların boyverdiği dönemde, öncünün, halkın zor günlerini birlikte paylaşmada dirayetinin de yaratıcılığı ile dosta onur, düşmana inat bir direniş geleneği sürdürülmüştür.

Belli bir zaman sonra (83'lere gelindiğinde) TC'nin esas politikası Dersim'i içten içe çöktürmeyi amaç edinen KAZANMA politikası güdülmeye başlanmış, devlet halk içinden safına kazandığı tek tek bireylerle çeşitli kazanımlar da elde etmiştir.

Amma faşist diktatörlük bilirken, Dersim, dersim olarak kaldığı müddetçe çibanın başı olmaya devam edecektir. "En doğru" politika, Dersim'i, Dersimlilerden arındırmak, onu insansızlaştırmaktır. Bu vesileyle 86'larda "Tunceli'yi Milli Park Bölgesi" ilan ederek, kitlelerin yoğun yoksulluklarını ve doğa koşullarının zorluğunu da kullanarak, cazibeli şehirlerin adları verilerek (Muğla, Antalya, Aydın, Mersin) Dersimlilere "göç etmek istiyorum" belgesini imzalatmaya koyulmuş, bunu kısmen gerçekleştirebilmiştir. Dersim halkı bir yanda vatan-diyar olarak bildiği ve en anlamlı değerleri yarattığı, kanı ile canı ile suyunu, havasını, doğasına sevdası yüreğinin vurgunu iken, ve 38'lerin kanlı vahşeti ardından gelen, bir o kadar acılı olan, sürgün günlerinin de acısını duymasayarak uzak diyarlara gitmeyi hiç de istemediği durumda, bir yandan da yokluğun, yoksulluğun, baskının, zorun, yalnızlığın en amansız biçimde yaşanması yanında doğaya karşı savaşımında tümüyle kendi gücünün dışında hiçbir dayanağının olmadığı durumda, gidip gitme me yününde tercihini bütün bunlara rağmen, TC'nin tüm anti-demokratik, tüm zor ve zorbalığına inat yarattığı mevzilerde tutunmayı seçmiştir.

TC devleti, bir yanda "Tunceli'yi Milli Park Bölgesi" seçtiğini söyleyen bir yandan da, milli park olabilecek tek güzelliği olan ormanları yakıyor, devletin resmi güçlerine tahrip ettiriyor, halka her türlü olanağın yolunu kesiyor ve bu vesileyle, gerçekte "milli park mı, milli eritme mi?" güttüğünü açıkça ortaya koyuyordu.

Evet bu politikalarda tek bir amaç güdülmüyordu, o da generallerin kendi ağızyla dile getirdiği, "bir Tunceli'de olmasın, gerekirse yok ederiz" politikalarının esasidir. Her dönem yeni biçimde "Tunceli kanunu" yürürlüğe sokulsa da, esasta olan aynı politikanın, sindirmenin -eritmenin- yok etmenin çeşitli biçimlerde sürdürülmesidir.

Köylülere toplu işkence, gözaltılar, tehditler sürerken '92'de yaygın bir biçimde uygulanan bir diğer uygulama da; rastgele ormanlara bombalar yağdırarak büyük bir kesimi orman içinde yaşayan köylülerin hayvanlarını dahi dışarı çıkamaz duruma getirmektir. Devlet başta muhtarlar imzalattığı belgelerle, "bombardımanlar olabilir, ormanlara girmeyin, herhangi bir şey olursa sorumlusu biz değiliz" dedirterek köylülerin can ve mal kıymını bu yolla meşrulaştırıyor ve bundaki tüm sorumluluğu da tek geçim kaynağı orman olan ve ormana gitmeden yaşamını sürdürme olanağı bulama-

yan köylüyü, "ben seni vuracağım, bombalayacağım, sen buna razı ol" şeklinde rızalığını da alarak, göç ettirme, sindirme politikalarına meşruluk kazandırmaya çalışmaktaydı.

Amaç aynı amaç, politika aynı politika.

Yerini yurdunu terk et, uzak diyarlara git. Gerillaya yardımı kes. YA DA ÖLÜRSÜN! İşte hepsinin esas özü bu. Devlet, genelde "halka hizmet" gibi bir sorumluluğu hiç mi hiç taşımadığı gibi, Dersim'de en erişilmez karakola milyonlarca yatırım yapabilirken, köyün yollarını temizleme, imkan sunma, okul, sağlık vb. türden adına "hizmet" denilen hiçbir şeyi yerine getirmedeği açıktır.

Ya gidersen YA ÖLÜRSÜN, ikilemi bir kez daha pervasızca dayatılmaya çalışılmakta, halk yerinden yurdundan edilecek, daha büyük, daha vahim acıların kucağına atılmaya çalışılmaktadır.

Bugün Dersim'de yoğun bir biçimde yaşanan yakma ve göç olayı, devletin bu türden uygulamalarının sonuçlarıdır. Bu durumda göç etmenin gerekçeleri ne olursa olsun, sonuçta, devletin resmi politikalarının hayat hakkı bulması, karşı-devrimin kazanımı olduğu bilinmelidir.

Başa da belirttiğimiz gibi iki cephe, iki kutup kıyasıya bir savaşım içinde. Karşı-devrim cephesi, varlığının ve de sisteminin devamı için, çok küçük de olsa bir kıpırdama gösteren, hak, hukuk, demokrasi talep eden herkesin tepesine vahşetin en çirkefiyle yüklenmekte, ona yaşam olanağı tanımadığı gibi, yaşamı çekilmez edip kalı dize getirmeye amaçlarken, tüm değerlerin yaratıcıları olan halk, yaşamını varolan gerçekliğine uygun yönlendirerek, karşı-devrimin tüm zoruna inat, yarattığı mevzilerde tutunmayı dirayetlice yürütmelidir.

Bütün bunların karşısında kitleler yaratıcı ve yıkıcı gücünü birleştirmeli, devletin her politik uygulaması boşa çıkarılmalıdır. Bu böyle yapılmadıkça köy-orman yakmaların ve göç'ün ardından yeni göçler gelecek; yoksulluklar, zulümler, kıyımlar alabildiğine devam edecektir. Kurtuluşu GOÇ etmede arayanların, göç edenleri biraz yakından incelemesi gerekir. Bugün dağbaşlarında hastasını hastanelere yetiştirmeyenler, yarın, büyük şehirlerin, büyük hastanelerinin kapısında, hem de bütün tıbbiyenin yanbaşında, ellerini koynunda bağlayarak ağlayacaktır hastasının başında. Yeni sorunların bugün olandan daha katmerli olacağı ve hatta kazanımlı birçok insanı değeri, onuru koruyabilmeyen dahi olanağını bulamayacaklarını bilmeleri gerekir.

Gerekir ki, faşizmin her yaptırımına karşı, inada inat direnilmelidir. Onurlu olmanın da yolu budur!

Gerekir ki, kazanılan mevzilerde, tutunmada da dirayetli olunmalıdır!

Hiçbir yolun, devlet tarafından sunulan hiçbir imkânın olmadığı koşullarda dahi, bugünkü nüfusun çok daha fazlası, bu topraklarda yaşayabilmiştir. Doğanın tüm güçlüklerini irade gücüyle altedebilmiş olduğunu düşündüğümüzde, bugün yaratmanın ve yeniden oluşturmanın beynimizde varolan açıklığını da değerlendirecek yaşamı daha bir güzel kılmak olanaklı olduğu gibi, Dersimli'ye yaşanan da bu onurdur.

Devrimci MLM düşüncesinin yol göstericiliğinde pratik te ona uygun olmalıdır. Bugün devletin köy-orman yakma ve GOÇ ettirme politikasını kabullenmek, ona boyun eğmek, zulmün, sömürünün, acısının daha katmerlisine, daha bir çekilmez olanına, sistemin bütün çirkefliliği ile sürmesine onay vermek demektir. Yaşamı halka zehir edenlere gereken cevap ancak onun tüm yaptırımlarına, halkın genel men-

faatleri paralelinde karşı koyuştur.

Bilinen odur ki, bugün büyük şehirlerin batakhanelerinde, insan pazarlarında, fuhuş sofralarında, açlıklarda, intiharlarda, sorgusuz ölümlerde olanlar, esasta, yerini yurdunu terk eden, ya da terk etmek zorunda bırakılan insanlardır. Bunun bin bir çirkef çeşidini günlük burjuva başında dahi bulabilmek mümkün iken, gerçeklerin kendisi çok daha büyük acılarla yüklüdür. Kazanılan mevzilerde tutunmak bugün tüm devrimci, ilerici, demokrat kesim için bir zorunluluk olduğu kadar, bu mevzilerde tutunabilmenin yolu da, daha çok örgütlenerek, daha çok birleştirerek gücümüzü, daha çok kitleliliğe büründürerek bireyselliğimizi, daha çok sarsarak iradi yaratıcılığımızı yerküreyi, daha çok yükselterek meydanlarda sesimizi olanaklı hale getirilebileceğini bilince çıkartmak gerekmektedir.

İki kutubun, devrim ile karşı-devrimin çatışması her cephede sürecektir. Safalarımızı belirlemek, o safata mücadelemizi sürdürmek bir zorunluluktur. Ya devrim cephesini seçerek halkın yanında, onun kazanımlarına sıkı sıkıya tutunacağız, ya da karşı-devrim safında yer alıp her şeyden elimizi ayagımızı çekeceğimize gibi kendi topraklarımızdan, yarattığımız değerlerimizden de elimizi çekip, uysal koyunlar gibi güdülmeye razı olacağız. Başka bir seçenek, başka bir yol yok!

Faşist diktatörlüğün her yönelimine karşı güçlü çıkışlarla müdahalede bulunmak, onu Türkiye ve dünya kamuoyunda teşhir etmek, dayatılan her yaptırımı kitlese karşı koyuşla başa çıkarmak, yaşamı her zorluğa, her güçlüğüne inat sürdürmeyi-erdem edinmek, esasta olmanın da onuru olacaktır.

Kitlelerin devrimci duygularını bütünleştirmek, onu bu ruh hali içinde şekillendirmek, daha bir gereklidir. Eğitimin, sağlığın, insanca yaşamının zorunlu her gereğinin köklü ve esaslı çözümlü, yerimizi, toprağımızı bırakıp, daha zor ve çekilmez koşullar içine kaçmakla değil, varolan sistemi bir bütün değişime uğratarak mümkündür. GOÇ ile sorunlardan kurtulduğunu ya da kurtulacağına sanan herkes kısa zamanda, büyük yanlışlarla içiçe olduğunu anlayacak, anladığı ölçüde de geriye dönmek isteyecek, fakat bu kez geride bıraktığının da yıkılmış olduğunu gördüğünde daha bir çaresizlik içinde düşecektir.

Varolan sistem koşulları içinde, her nereye gidilirse gidilsin, yoksul halkı bekleyen son, acıdan, kıymıdan, sefaletten başka bir şey değildir. Bugün GOÇ etmek bütün bunların varlığının devamına onay vermektedir.

Bugün GOÇ etmek, yıllarca kan-can pahasına yaratılan tüm güzel değerleri yok etmek demektir.

Tüm insani çabaya ters dönmek demektir.

Devrimci kişiliklerden ödün vermek demektir.

Doğru ve onurlu olan ise, bütün bunlara rağmen, gelecek güzel günlerin habercisi; bugün halka reva görülen, her türden çirkefliliğin karşısına, kendi gücümüzün yaratıcı kudretine dayanarak, yaratılan mevzilerde tutunup, oluşturulan değerlere sahip çıkarak zora, karşı-zorla cevap vermektir! Proletarya partisi önderliğindeki halkın savaşçı gücüne tüm benliğimizle katılmaktır. Tek çözüm vardır; özgür geleceğimizi kendi ellerimizle yaratmak zorundayız. Bundan kurtuluşumuz yoktur, mecburuz. Faşizme yem olmamalı, faşizmi yok etmeliyiz.

DHKP-C kuruldu

Haber Merkezi- Kısa adı DHKP-C olan Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Cephesi'nin kurulduğu bildirildi. Gazetemize PTT kanalıyla ulaşan 7 Ekim 1994 tarihli ve "1 sayılı" haber bülteninde "Devrimci Sol, Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Cephesidir. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi, Devrimci Sol'dur" saptaması yapıldı. Açıklamada, ANAP döneminde adalet bakanlığı yapan Mehmet Topaç'ın cezalandırılması eyleminin, özellikle cezaevlerinde o dönem yapılan baskıların hesabını sormak ve örgütün kuruluşunu kutlamak amacıyla yapıldığı bildirildi.

Akkılıç katledildi

Haber Merkezi- 9 ekim günü, THKP/C Devrimci Sol militanı Ekrem Akkılıç, Dursun Karataş yanlıları tarafından katledildi. Akkılıç'ın katledilmesi üzerine, gazetemize PTT kanalıyla THKP/C Devrimci Sol tarafından "Olgarşi Ve Tasfiyeciler Devrimci Sol'u Teslim Alamayacaklar" başlıklı bir bildiri gönderildi. Bildiride, "Tasfiyeci saldırganlar son süreçte de Erol Akgün, Hakan Acar, Musa Uyar ve Ekrem Akkılıç'ı katletmişlerdir. Bir davanın, bir düşüncenin varlığını tek tek kişilerle sınırlı düşünmek büyük bir yanlıdır. Bir düşünce bu kadar zayıf ve zavallı olamaz. Bu olsa olsa bir kaç katliam daha gerçekleştirecek bunu sağlayabileceğini sananların düşüncesi zayıftır" denildi. Akkılıç 15 yıldır Devrimci Sol safalarında mücadele veren bir insandı.

Kawa'dan iki eylem

Haber Merkezi- Kawa Askeri Konseyi Basın Sözcülüğü tarafından gazetemize fakslanan bir bildiride, TC'nin "Kürdistan halkı ve doğasına karşı sürdürdüğü topyekün imha ve yoketme savaşına misilleme olarak" iki eylem yapıldığı bildirildi. Bildiride, İstanbul/Küçükçekmece'de özel sektöre ait bir sanayi deposu ile İstanbul/Beşiktaş'ta Türk Ocakları'nın yakılması üstlenildi. Sözcülük tarafından yapılan yazılı açıklamada "Türk Savaş Kurmayı'na endeksli tüm kurum ve kuruluşlara ve de vatan hainlerine yönelik eylemlerimiz süreci" ifadesi kullanıldı.

"Soykırımı Dur Diyelim!"

Haber Merkezi- Kürdistan Sosyalist Partisi tarafından "Soykırımı Dur Diyelim!" başlıklı ve Ekim '94 tarihli bir bildiri yayımlandı. Bildiride "Rejim ordusu ve polisyle, tank ve topuyla pervasızca saldırıyor, Kürdistan'ı yakıp yıkıyor, Kürt halkından arındırmak istiyor" dendi. Bildiride savaşın durması ve barışa kavuşulması için "karşılıklı olarak ateş kesilmeli, diyalog başlatılmalıdır. Biz bundan yanayız." şeklinde uzlaşmacı bir ifade kullanıldı.

İsviçre'de tasfiyeciliğin acizliği

Haber Merkezi- TKP(ML) İsviçre Geçici Bölge Komitesi (İGBK), "Tasfiyeciliğin Acizliği" başlıklı bir bildiri yayımlayarak, tasfiyeci blokun yurt dışı özgünlükteki ilkesizlik ve pragmatizmini teşhir etti. Bildiride, tasfiyeci-darbeci kesim hakkında "Dışa ve özellikle de Parti iradesinden yana tavır koyan bilizlere karşı, tavırlarından da açıkça anlaşılacağı gibi, MK bloğu, AK'ciler, İki Çizgiciler ve 2. MK'cılar olarak üç kanattan oluşan bir blok oluşturmadıkları" saptaması yapıldı.

Avrupa'da İşçi Konfederasyonu içerisinde gelişen tartışmalarda, tasfiyecilerin kırk yamalı bohaça gibi politika izlediği vurgulanan bildiride, bu blokun konfederasyon içerisinde %80-90 kitleye sahip olduğunu iddia ettiğini ama gerçekte azınlık olduğunu iyi bildiği için Konfederasyon-Konseyi'nin içerisindeki çoğunluğun aldığı kararlara uymadığını açıkladı. Bildiride, iki çizgi mücadelesinden çokça bahse-

den tasfiyeci blokun, konfederasyon içerisinde azınlık olmaya ancak iki ay dayanabildiği ve sonunda ayrıldıkları ifade edildi.

HIRSIZLIK UĞRUNA "MK" KARARLARI ÇİĞNENİYOR

TKP(ML) İGBK, yayımladığı bildiride bu ayrılıktan sonra, tasfiyeci blokun bir gece Zürich Demerği'ndeki eşyaları çaldığını belirtti. Bildiride, "Çalınan eşyalar arasında en anlamlı olanların, Barbara Anna Kistler, Aşur Erdoğan ve Hakkı Şenli'nin resimleri olduğunu ve ölümü/öldürülüşü konusunda gizlemelere gidilen Hakkı Şenli olayında hiçbir suçun unutturulamayacağı vurgulandı.

Hırsızlıktan sonra, olayın platform toplantısına götürülmesiyle beraber, tasfiyeciler faydacılık ve ilkesizliklerini bir kez daha ortaya koydular. Bildiride bu olay şöyle anlatıldı: "Birincisi, İşçi Konfederasyonu Konseyi'nin kararlarını ta-

namayıp, ayırdıkları halde, diğer örgütlerin bu durumu bilmemesinden de yararlanarak, Zürich Demerği'nin tüzüğüne ve üyelik sorununu tartışmaya açmışlardır. Buna rağmen işledikleri suçun telaşıyla, platforma katılan yoldaşlarımızın ortaya koyduğu İşçi Komitesi Konseyi kararlarını kabul etmek zorunda kalmışlardır. Şimdi buradan tasfiyeci MK bloğu ve YDB'sine seneleniyoruz: İsviçre'de yoldaşlarımızın MLSP-B, MLKP-K, KAWA, Devrimci Sol ve TIKB temsilcileriyle birlikte bizimle ortak imzaladığı anlaşışı savunuyor ve 14 Nisan 1994 itibarıyla eski üyeler üzerinden İşçi Komitesi'ne bağlı tüm deneklerde genel kurullar yapılmasını kabul ediyorsanız HODRI MEY-DAN!..

"İkincisi, 'MK' 2. toplantı sonuçlarında büyük tantana ile ilan edilen 'Mafya Hizbi hiçbir koşulda muhatap alınmayacaktır' kararı; tasfiyeciliğin İsviçre örgütü tarafından çalınan iki-üç parça demek eş-

yasının geri verilmemesi uğruna resmen çığnemiştir. Tasfiyeci MK bloğu temsilcisi, hırsızlık olayını eleştirmiş ve yoldaşlarının yanlış yaptığını söyleyerek eşyalarını hafta içinde geri verileceğini belirtmiştir. Bu özeleştirî Zürich işçi yaptıkları ilk özeleştirî değildi. Ekim 1994'te yapılan 'Kürdistan'daki katliamlar Ve İşçi Kıyımlarını Protesto Mitingi'nde, Zürich sorumluları bay 'Maydanöz müvettisi' MLKP-K, TDKP ve KAWA temsilcisine saldırıp provokasyon ortamı yaratınca da, tasfiyeciler özeleştirî yapmaktan vazgeçmişlerdir."

Bildiride, son olarak şu çağrılar yapıldı: "Tuttuğunuz yol yanlış insanlarımızı tehdit etmekten, eşyalarımızı çalmaktan vazgeçin. B. acizlik...Darbecilik, tasfiyecilik pragmatizm ve her türlü burjuva alıskanlıklardan arının! Tüm köklerle savaşmak için duruklar fethetme cesaretini kuşanın ve Parti iradesi yönünde saf tutun!"

İsviçre'de korsan gösteri

Zürih/Özgür Gelecek- "İnsansızlaştırma Politikalari, Köy Ve Orman Yakmalar, Toplama Kampları Ve Dersim Katliamı da Kürt Halkının Hakkı Mücadelesini Durduramayacaktır" başlıklı bir bildiri ile, bir kez daha Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki katliamlar, özele de Dersim'deki katliamlar, İsviçre'nin-Zürih kentinde korsan bir gösteri ile protesto edildi.

15 ekim günü saat 14:00'da istasyona yakın ve hareketli bir caddede başlayan yürüyüşe 250 kişilik bir kitle katılmış oldu. THKP/C Devrimci Sol, MLKP-K, TKP (ML) GDYB, TIKB ve TDKP İsviçre Taraftarları tara-

findan düzenlenen korsan gösteri yaklaşık 1 saat sürdü.

Dersim katliamı ile ilgili Almanca bildirilerin dağıtıldığı gösteri sırasında "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma!", "Faşist Ordu Kürdistan'dan Defoll" gibi sloganlar atıldı.

Gösteride bir ortak pankartın arkasından düzenli ve disiplinli bir şekilde yürünmesi dikkat çekti.

Yürüyüşteki en önemli eksiklik ise yürüyüş mesafesinin kısa tutulmasıydı.

Dersim katliamlarını teşhir eden Almanca bildirilerin okunması ve Devrim Andı'nın okunması ile gösteri sona erdi.

Yabancı düşmanlığı protesto edildi

İsviçre/Özgür Gelecek- İsviçre'de, Bern şehir istasyonuna yakın bir yerde başlayan ve parlamento binası önüne kadar süren bir yürüyüş yapıldı. 22 Ekim 1994 günü saat 14:00'da başlayan yürüyüş, İsviçreli anti faşist, anti emperyalist gruplar tarafından düzenlendi. 2 saat süren ve TKP(ML) GDYB, MLKP-K, TDKP, EKİM, PKK, KAWA ve Sri Lankalılar katıldığı yürüyüşte, 1000 kişiyi aşkın insan vardı. Yürüyüş esnasında geniş çapta bildiri dağıtılırken, "Yaşasın Enternasyonal

Dayanışma!" ve benzeri sloganlar atıldığı gözlendi. Parlamento binası önünde, Almanca bir bildiri ile Dersim'deki katliam ve öngünleri ilişkin bir bildiri okunarak yürüyüşe son verildi. İsviçreli, daha sonra Yabancılar Dairesi önünde eylemlerine devam ettiler. Bu eylem sırasında polisle çatışma çıktı. İsviçre'de 25 Eylül 94'te yapılan referandumda ırkçılığın hayır dendi ise de, gizli gizli gelişen bir yabancı düşmanlığı göze çarpıyor.

ILAN

KÖK I. toplantısını gerçekleştirerek, parti güçlerimizin iradesini somutlaştıran çabaları gururla alkışlıyoruz. Bu iradenin, her türden gericiliğe karşı değişimin ve dönüşümün temsilcisi olduğuna olan inancımız tamdır. Parti ruhunun olgunlaşmasının simgesi de olan bu gelişmenin devrime bir adım daha yaklaşma anlamını içerdiğini biliyoruz. Bu nedenle, bu güne dek olduğu gibi bundan sonra da tüm çabalarımızı, tüm enerjilerimizi, tüm güçlerimizi Proletarya Partisi'nin bu muhteşem yürüyüşüne katacağımızı bildiriyoruz. Selam olsun Parti iradesine!

**PARTİZAN
PTT Kamu Emekçileri**

ILAN

Sınıfsız- sömürsüz bir dünya için, çeşitli ülkelerde girilen devrim mücadelesinin ülkemizdeki kurmayları olan proletarya Partisi'nin gerçekleştirdiği KÖK I. toplantısını coşkuyla selamlıyoruz. İyiden, güzelden, doğrudan ve haklıdan yana tüm değerlerin birer birer yıkılmaya çalışıldığı günümüzde, kendi geleneğinden taviz vermeden uzun yürüyüşünü sabırla sürdüren Proletarya Partisi'ne ve onun ayakları üzerinde kalmasını sağlayan tüm güçlere sonsuz ve sıcak dostluk selamlarımızı iletiyoruz. Selam olsun işçi sınıfının öncü kurmayına. Selam olsun KÖK I. toplantısına!

**PARTİZAN
Maliye Kamu Emekçileri**

ILAN

Proletarya Partisi'nin özverili ve yiğit evlatlarına bin selam.
Bin selam parti iradesini KÖK'leştiren yangın yürekli evlatlara.
Devrimin kızıl bayrağını güneşin kenarına asan onurlu yoldaşlara selam.
Selam ateşe karşı ateşle yürüyenlere Parti iradesine!..

**PARTİZAN
Tarım Kamu Emekçileri**

ILAN

Proletarya Partisi'nin iradesini temsil eden güçlerin, Parti geleneğini sahiplenerek, karartılan yönünü yeniden aydınlatan KÖK I. toplantısını selamlıyoruz. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarının biricik umudu olan Partimizin Demokratik Halk Devrimini bilimin ışığında geliştireceğine ve kurtuluşun anahtarı olan Halk Savaşına daha bir inatla sarılacağına olan inancımızla **GÖZÜN AYDIN EY ÜLKE** diyoruz, **GÖZÜN AYDIN!**

**PARTİZAN
Demiryolu Kamu Emekçileri**

TC'nin kontrgerilla kaymakamı

Elbistan/Özgür Gelecek- Elbistan Kaymakamı Şükrü Görücü, bölgenin gerici güçleri ile elele vererek devrimci-demokrat insanlara gözdağı vermek için her gün yeni provokasyonlar sergilemeye devam ediyor. Bunlardan birkaçı şöyle:
30 Ağustos "Zafer Bayramı" bahane eden Görücü, arkasına MHP'li faşistleri de aldı ve gecekondu mahallelerinde bozkurt işaretleri yaptırarak, slogan attırdı. Muhtarları toplayıp yerel TV'de basın toplantısı yapan Görücü; ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi veren güçlere yardım edilmemesini örgütlemeye çalıştı. "Güres Festivali" adı altında bir örgütlenme yapan Görücü, Belediye Başkanı Hacı Abdullah Dede, bölgedeki gerici kodamanların örgütü olan Elbistan Ticaret Odası ve Büyük Birlik Partisi parlamenterlerini davet ederek gövde gösterisi yaptı. "Festival"de sürekli bozkurt işaretleri yaptırıldı ve gerici sloganlar atıldı. Yerel televizyonlar ERTV, ETV, BEST ve TV bu gövde gösterilerini naklen yayınladılar. Öte yandan, Elbistan'a bağlı Malap köyü muhtarı İsmail İpek, 24 Eylül akşamı, saat on buçukta gerillalar tarafından cezalandırıldı. İpek'in cezalandırılması, bölgedeki devrimci-demokratlar tarafından sevinçle karşılandı. İpek, 12 Eylül ve sonrası birçok insanı ihbar ederek işkencelerden geçirmiştir.

Kürecik köylüsü göçe zorlanıyor

Malatya/Özgür Gelecek- Malatya'nın Akçadağ ilçesine bağlı Kürecik nahiyesinin 24 köyüne yaylaya çıkma yaşağı koyan TC devleti, böylece halkı ekonomik çıkmaza sokup göç etmeye zorluyor. Yörede bulunan muhtarlar, toplanarak Malatya Valiliği'ne bir dilekçe ile başvuruda bulundular. Dilekçede "Bizler yörede hayvancılıkla geçinen insanlarız. Yörede yaklaşık 10-15 bin küçük ve büyükbaş hayvan var. Bunlar yaylaya otlatılmak zorundadır." denilerek yayla yaşağının kaldırılması istendi. Bu arada köylere giden korucuların ve askerlerin, köylüleri "Sizler teröristleri koruyorsunuz. Buraları terketmezseniz sizi bombalayacağız" şeklinde tehdit ettikleri öğrenildi. Yöreye giden Malatya Kaymakamı ve Malatya Emniyet Müdürü ise, "Eğer yayla yaşağı kalkmazsa hayvanlarımız aklıktan ölüyor" diyen köylülere, "Başka alternatifiniz yok. Size 15-20 gün müsaade. Ondan sonra bizi karışmayız." dediler. "Sizler benlikte teröristlerle beraber silah sıkıyorsunuz, onları besliyorsunuz" diyen bölgedeki TC güçleri, yöre halkının yüzüylar öncesinden gelen geleneksel Koç Salımı Şenliği'ni de yasakladılar. Halkın bu yasaklamaya da büyük tepki gösterdiği gözlemlendi. Ayrıca Kürecik nahiyesinin Darıca köyünde, askerlerin gece yarlarına kadar panzerle gezdiği ve halkı taciz ettiği bildirildi. Köylülerin anlatımına göre akşam saat dokuzdan sonra sokaka çıkmak yasak. Köylüler "Tuvalet bile gidemiyoruz. Baskı altındayız" diyorlar. Yaylalarda bulunan 200 haneden geriyeye 3-4'ünün kaldığı aldığımız haberler arasında.

Dersim'de devlet zulmü devam ediyor!

Haber Merkezi-Dersim'de devlet güçlerince başlatılan operasyonlar yoğunlaşarak devam ederken son gelişen olaylarda yine çok sayıda köyün boşaltıldığı ve rastgele taramalarda birçok köylünün öldüğü öğrenildi. Elazığ'ın Palu ilçesi Erdürek (Gökdere) nahiyesine bağlı Zoxpa (Beydoğan) köyüne baskın düzenleyen devlet güçlerinin köyü taramaları sırasında 13 yaşındaki Nurşen Bulut isimli çocuk öldü. 13 yaşındaki kız çocuğunu öldüren askerler babasını da gözaltına alarak tehdit ettiler. Mazgirt'in Xıran köyüne bağlı Kam meczrasından 10 Ekim günü Ali Karaca isimli bir değirmenci gerillalara un verdiği gerekçesiyle gözaltına alındı ve yoğun işkence sonucu öldürüldü.

Ovacık'ın Tornava nahiyesine bağlı Çakberci (Güneykoyak), Pozvenk, Yenışöğüt, Gewnık, Nevikan (Ashical), Tiltek (Yoğunca) köylerinde daha önce boşaltılmış olduğu evleri 14 Ekim günü baskın düzenleyerek yaktıkları ve boşaltmamış olan evleri de tehdit ettikleri öğrenildi.

Hozat'a bağlı Dalören (Pakire) köyü devlet güçlerince basıldı. Ve bir köylünün dövüldüğü dövülen Mehmet Akgün isimli köylünün göç ettirildiği öğrenildi.

Ovacık'ın daha önce basılan köylerine yeniden baskın düzenleniyor. Ve boşaltılan evler yakılıyor. 17 Ekim günü Ovacık'ın Tornava nahiyesine; Ortinek (yoncalı), Agdos (Dumantepe), Tiltek ve Gevrik köyleri yeniden basılarak Büyükköy, Aslandoğmuş, Hülüküşağı, Bozkuşuğu, Kızık, İstima, Satuşağı, Çakmaklı, Karayonca köylerinin de boşaltılması yönünde tehdit edildiği öğrenilirken Zoronik (Yeşilyazı) nahiyesine ve Tornava nahiyesine bağlı köylerde askerlerce sarıldığı köylülere yoğun baskı yapıldığı öğrenildi.

19 Ekim günü Ovacık'ın Çalbaş ve Ziyaret köylerini yakan devlet güçleri köyü tamamen yerle bir etti. Köylüler köyü gerillaların yaktığı yönünde bir tutanak imzalatıldı ve evleri yakılan köylülerin civardaki okullara yerleştirildiği öğrenildi. 20 Ekim günü Ovacık'a bağlı Arzumak (Yaylagünü) köyüne baskın düzenleyen devlet güçleri tarafından evdeki eşyalarla birlikte evlerin yakıldığı öğrenildi. Ayrıca tehdit altında olan Ovacık'ın Tornava nahiyesine bağlı Kuş-

luca, Xandallar, Cıxberkya'nın 22 Ekim günü boşaltıldığı öğrenildi. Bütün bu köy yakma ve boşaltılmaları yanısıra gözaltında kaybedilen köy muhtarlarının sayısı da giderek artış gösteriyor. 18 Ekim'den buyana Mazgirt'in Darıkent nahiyesine bağlı Komikıraç (Gülca) köyü muhtarından haber alınmazken daha önce gözaltına alınan ve hâlâ haber alınmayan muhtarlar da şunlar: Hozat'a bağlı Türktaner ve Tavuklar köyü muhtarları, Şükrü Akbalık, Hidir Kızı, Müskirek köyü muhtarı Hasan Çınar, Haçeli köyü muhtarı Kasım Karaç ve Pertek'in Dargüz (Elcick) köyü-muhtarı.

Devletin, Dersim'de alan hakimiyeti alanı insansızlaştırma politikası doğrultusunda yoğun bir şekilde sürdürdüğü operasyonlar devam ederken, şimdye kadar Tunceli'nin Ovacık, Hozat, Mazgirt, Pülümür köylerine bağlı birçok köy yıkıldı yerle bir edildi ve insanlar yerinden yurdundan edilerek darmadağın edilip sürgünlere yollandı.

YAKILAN KÖYLER ALMAN BASININDA

Alman Resmî (2. Kanal) televizyonu ZDF (Züd Deutsche Funk) ve Berlin'de yayınlanan BZ (Berliner Zeitung) gazetesi, bölgede yaşanan katliam ve gözlemlerini anlattı. Berliner Zeitung gazetesinde, bölge halkıyla yapılan röportaj ve gözlemler "Yanan coğrafyanın politikası" başlığı ile yayımlandı. Görüşmeyi yapan Corinna Jansen'in yazısında Dersim köylerini askerlerin yaktığı yönünde ki açıklamalara da yer verdiği kaydedildi. Tunceli'nin Hozat ilçesine bağlı köylerden birine bağlı 6 hançlik mezrada evi yakılan ananın anlatımı şu şekilde oldu.

"4 Ekim günü askerler bütün köylerin etrafını sarmış ve birçok köyü basmıştı. Bu baskılar devam ederken, 5 Ekim akşamüzeri askerler ormanları yakarak köye indiler. Bizim evin önüne gelince sana 10 dakika müddet evi boşalt yakacağız dediler. Ben niye yakıyorsunuz dedim. Ben evimi boşaltmıyorum dedim. Askerler de 'yukardan emir geldi dağ köyleri yananak' dediler ve mezrada bulunan 6 evden 3'ünü yaktılar. Halkı dışarıya çıkardılar tarlada topladılar ve eşyalarını dahi almaları-

Faşist Türk ordusunun bir askeri, Dersim'de "vatani görevini" yaparken

na izin vermeden yaktılar ve hatta benim evimi, toplayıp getirdiğim kışık odunlarla tutuşturarak yaktılar. Öbür evlere de 2 gün süre tanıdılar ve 3. gün geldiğimizde burda olursanız evinizle birlikte sizi de yakarız dediler, ve onlarda bu tehdit üzerine evlerini terk edip göçtüler. Biz 4 kişilik aileyiz herbirimiz bir yere dağıldık. Çocuklarımız başka bir yere gitti.

Ben de Hozat'a akrabalarımın yanına gittim ve kaymakamlığa dilekçe verdim, askerler geldi evimi yaktı mağdur kaldım dedim dilekçemde Kaymakam bana sabret cevabını verdi. Kaymakamlıkta hiçbir girişim olmazken ben orda otururken bana yiyecek teklif ettiler. Ben de nerde pişirip yiyeceğim bunları evim yok, sızam yok dedim. Kağıtları aldılar ve sen git dediler ev veya lojman yardım konusunda hiçbir şey yapmadılar.

Hozat'tan sonra İstanbul'a geldim. Herşeyim orda kaldı tarlam, bahçem vardı. Bütün imkânlarım vardı orda şimdi ben burda ne yapabiliyim aç ve açıkta kaldım herşeyim telef oldu, herşeyi yaktılar.

Ayrıca kendi mezarları civarındaki mezarlarında devlet güçlerince tehdit edildiğini söyleyen ana, bu mezarların bir çoğunun komple boşaltıldığını, göç ettirildiğini de söyledi.

Ovacık'a bağlı köylerin birinden olan başka bir köylü anlatıyor. "Bizim bulunduğumuz köyde 50 hane var. Bütün insanları bir araya toplayıp olduğu gibi evleri ve herşeyi yaktılar. Hiç bir uyarıda bulunmadılar. O civarda 350 hane var onlarda tehdit ediyor. Bizim köyümüzün yakılması üzerine yakınımızda bulunan Çakmaklı köyüne ve oradan da Ovacık'a geldik. Biz orda iken Murat Karayalın geldi köyleri askerlerin yaktığını gördü ama kabul etmedi. Bize yardım edeceğini söyledi 1-5 milyon gibi komik bir para yardımı -sonrada zaten vazgeçtiler bundan.

Bizim köylere sürekli asker gelip tehdit ediyordu, köyleri yakacağız diye. Ama biz inanmıyorduk, yaktılar. Önce köylere yiyecek ambargosu uyguladılar, yiyeceğimizi kısıtlamaya başladılar, sonra, köylere giriş çıkışları şimdiki köyleri yaktılar. Bir devlet halkına bunu yaparsa bu halk ne yapar? Gidin görün orda halk dağılıp her biri bir tarafa çıplak, aç kalacak yatacak yer yok, 7-8 çocuğu olan var bunlar neyle beslenir nasıl geçiyor. Onlara bir destek olmayınca bu-

nun çözümü açıkça görüldüğü gibi bu düzende değil", yorumunu yaparken, Alman muhabirinin sızca bu nasıl çözülür? Sorusuna ise "Devrimle cevabını verdi.

Köyünden daha önce ayrılmış fakat tekrar gidip dönmüş başka bir Dersimli ise şunları söyledi.

"Dersim'de yoğun bir gıda ambargosu uygulanıyor. Halkın ne kadar yiyecek alacağını, karakollar belliyor, ekimler yakılarak halkın üretiminin yapılmasını engelleniyor. Önce yiyecek ambargosu uyguladılar söylemedi, sonra köylere yakacağız dediler, yaktılar. Yakılırken bütün doğa tabiri ediliyor. Ormanlara tozdan bir madde atarak yakıyorlar bunun ne gibi bir madde olduğu henüz belirlenmedi, çünkü meşe ormanının yanması kolay değildir. Evler yakılırken köylerin zengin eşyalarına da el konuyor."

Ovacık'ta 320 hane yakıldığı, 1700 kişilik ailelerin toptan göç ettirildiği, Hozat'ta 10'un üzerinde köyün yakıldığı bu sayının son zamanlarda 40'a ulaştığı köylülerin anlatımı, ayrıca Nazimiye, Pertek, Pülümür köylerinin büyük bir kısmının boşaltıldığını bildiren köylüler: köy yakma ve boşaltılmaların yoğun bir şekilde devam ettiğini açıkladılar.

Ayrıca bölgede yaşanan köy yakma operasyonlarının ardından nüfusa da büyük düşüş olduğunu Dersim nüfusu 150 bin iken şimdi 14 bin düştüğü ve nüfus düşüş oranının giderek arttığı ise, yine köylülerin gözlem ve anlatımları arasında yer alıyor. Öte yandan Hozat'tan 1-2 hafta önce gelen bir Dersimlinin gözlemleri ise şöyle: "İlçeye giriş çıkışları kontrol altında, zaten aramalar olağanlaştırmış, ayrıca özel tim Hozat'ta herkesi tanyor insanlar süzülüyor. Bize kimliğimizi sızdırıyor buralarda göremedik neredeydin yeni mi geldinmiş şeklinde sorular soruyorlar. Biz orda bulunurken köy yakmalardan dolayı esnafın kenepkapatma eylemi vardı. Özel tim zor kenepkengleri geri açtırdı ve Hozat'ta kaçacağı tehditleri savruldu. Baskı yalnızca bununla da bitmiyor, insanlar her an vurulma tehlikesi karşı karşıya saat 8'den sonra sokak çıkmak yasak, sokakta gördüğümüz 'dur ihtarı yapmadan' anlamında yorlar hatta bu yüzden birçok hayvan telef oldu. Özel tim insan sandığına ve diğer hayvanları tanyor."

Çiller ve "Afgan" helikopterleri

Haber Merkezi-Tansu Çiller, Dersim'den gelen muhtarların, köyler yakılırken helikopterlerin havadan izlediğini söylemesi üzerine "Bunlar dışarıdan gelmiş olabilirler. Ermeni, Rus, PKK, Afgan helikopterleri olabilirler" dedi.

Ovacık ilçesinde köyleri yakılan Kuşluca, Eğrikavak, Bilgeç, Buzlutepe, Tepsili, Karataş, Şahverdi, Yazıören, Elgazi, Yarım-kaya ve Mollaaliler köyü muhtarları; 27 Ekim günü Çiller'le görüştü. DYP Grup Salonu'nda gerçekleşen görüşmeye SHP Tunceli parlamenterleri Sinan Yerlikaya ve Azimet Köylüoğlu da katıldı. Muhtarlar "Köyler yakılırken havada askeri helikopterler uçuşuyordu" deyince Çiller, "Her helikopterin Türk ordusunun olduğu sanılmamalıdır. Gözlemlerim gösteriyor ki, bunlar dışarıdan gelmiş olabilirler. Ermeni, Rus, PKK, Afgan helikopterleri olabilirler." dedi.

Çiller'in ifadeleri, TC içerisindeki yetkilileri tarafından şaşkınlıkla karşılandı. Olağanüstü Hal Bölge Vali Yardımcısı Ertürk "PKK helikopterleri yoktur. Bize böyle bir bilgi ulaşmadı." diyerek PKK'nin gerilla savaşını verdiği ve kullandığı silahları uzun uzun anlatmaya gereğini duyarken Genel Kurmay Başkanlığı yetkilileri tarafından yapılan açıklamada ise

Çiller, "köyümüz yakılırken, havada askeri helikopterler uçuşuyordu" diyen, Dersimli muhtarları "O helikopterler Ermeni, Rus, PKK, Afgan helikopterleri olabilirler" dedi.

"Böyle birşey varsa Başbakan kendisi açıklasın." şeklinde bir ifade kullandı. Dışişleri Bakanı Mümtaz Soysal ise şaşkın bir vaziyette "Ben böyle birşeyi sizden duydum. Bilmediğim birşeyi doğrulayamam" dedi.

ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz da yaka yaka köylerin bittiği saptamasını yaptı. Partisinin grup toplantısında "Terör bitmedi ama memleketin köyleri bitti" dedi.

Dersim'deki zulüme tepkiler sürüyor

İstanbul/Ankara/İzmir-Özgür Gelecek- Dersim'in yakılmasına tepkiler giderek artarken bu konuda Tuncelililer Derneği Başkanı Selman Yeşilgöz'le görüştük, yaptıkları girişimleri ve tepkilerini anlattı: "Ağustos'un sonunda başlayan Orman ve köy yakmalarının ardından köy merkezlerine yönelme ekinin 4'ünde Ovacık'ta daha yoğunlaşarak başlıyor. Bunun için 4 ekimde DKÖ'lerle birlikte ortak bir basın açıklaması yaparak olayı kınadık. 8 ekim'de vahşet had safhaya varınca bir posta cıyımı yaptık. Kitle ile birlikte yapılan bu eylemde amaç vahşete dönmüş bu olayı kamuoyuna yansıtmaktı. 600-700 kişinin katılımıyla gerçekleştirilen eylemde bu ilkeyi yönettiğini söyleyenlere vahşetin durdurulması için çağrı yaptık. Ardından Ankara'ya gittik İstanbul, İzmir, Ankara, Mersin, Adana'daki Tunceliler dernekleriyle birlikte 11 ekimde TBMM'ne yürüyerek meclis Başkanı Hüsamettin Cindoruk'la ve başkan vekili Kamer Genç'le görüştük ve şu talepleri içeren bir yazı verdik:

- Yakılan ve yıkılan tüm yerleşim birimleri en kısa zamanda yapılsın, Ekim 1994 sonuna kadar.

- Mağdur durumda düşen halkımıza maddi ve aynı yardımı hem yapılsın ve TBMM'yi temsil birimlerini inceleme heyetinin kurulup yörede inceleme yapılmasını ve bu heyette sivil toplumdaki DKÖ'lerden oluşsun."

Ote yandan İstanbul'da, Dersim için "Acil Eylem Komitesi" oluşturuldu. 27 Ekim 1994 günü Tuncelililer Kültür Ve Dayanışma Derneği'nde toplanan demokratik kitle örgütleri temsilcileri, komitenin, bölgede olup bitenleri yerinde incelemesi, inceleme sonuçlarının yerli ve yabancı kamuoyuna sunulması, zulme uğramış bölge halkına yardımda bulunulması, cezaevlerindeki baskıları izlemesi ve belgelemesi gibi işlevleri olduğunu bildirdiler. Eylem komitesinde yer alan kurum ve kuruluşlar ise şöyle: Sosyalist Basın Platformu, HADEP İstanbul İl Yönetimi, Barış İniyatifi, Haklar Ve Özgürlükler Platformu, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Divriği Kültür Derneği, Pir Sultan Canlar Derneği, Tunceli Kültür Ve Dayanışma Derneği, Demokratik Haklar Derneği, İstanbul Sendikalar Şubeleri Platformu ve Kamu Çalışanları Sendikası Şubeleri Platformu.

Kış aylarında yaşam koşulları daha da ağırlaşan Dersim halkına ise EMLAK BANKASI ATATÜRK BULVARI İSTANBUL ŞUBESİNDEKİ 30.000 / 11856-5 NO'LU HESABA veya Tuncelililer Derneği Genel Merkezi ile Avclar ve Kartal şubelerine makbuz karşılığında yardım alınabilecektir.

Ote yandan PKK'nın baskıları yüzünden yurt dışına gitmek zorunda kalan Tunceli Eski Belediye başkanı Mehmet Kocademir, gazetesinde gönderdiği açıklamada "Faşist diktatörlük Kürdistan'da ve Türkiye'de bu imha planlarını gerçekleştiren başta Alman, Amerikan, İngiliz ve Fransız emperyalistlerinin son model silahlarını kullanmakta. Ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesindeki başarısı için, duyurdu Alman Halkının, her gün oluk oluk aktılan Kürk ve Türkiye halklarının kanına ve katliamlara seyrice kalmasını, faşist TC'ye sağlanan silah ve diğer yardımların kesilmesi hususunda duyurdu olmalarını, TC'nin geneline Kürt, Türk ve diğer halklara, özdele Dersim'e yönelik katliamcı uygulamalarını nefretle protesto ediyor ve tüm halkları duyurdu olmaları çağırıyor." dedi.

Ote yandan 29 ekim günü, saat 16:00'da Sirkeci Postanesi'nin önünde çeşitli ilericiler kurumu ve kuruluşlarından bir basın açıklaması yapıldı. Yaklaşık bin beş yüz kişilerin katıldığı basın açıklamasında HADEP İstanbul İl Örgütü, Tunceli Kültür Ve Dayanışma Derneği, Pir Sultan Abdal Kültür Ve Tanıtım Derneği, Pir Sultan Canlar Derneği

Sirkeci Postanesi'nin önünde toplanan bin beş yüz kişi "Dersim Faşizme Mezar Olacak!" sloganını attı

Genel Merkezi, Sivas Yöre Dernekleri Platformu, Arguvan Sığırcı Uşağı Köyü Yardımlaşma Ve Sosyal Dayanışma Derneği, Emekçi Kadınlar Birliği, İstanbul İşçi Sendikaları Şubeleri Platformu, Belediye İş 2 Nolu Şube, Tüm Sağlık-Sen Aksaray Şubesi, Devrimci Sosyalist Basın Platformu, Jiyana Nü gazetesi ve Yeni Demokrat Gençlik imza koydu. Açıklamada devlet yöneticilerinin inkara ve yalana dayalı politikalarından vazgeçmesi istenerek şu talepler okundu: "Bölgede başlatılan operasyonların derhal durdurulmasını; doğanın tahribine yol açan orman yakmalarına derhal son verilmesini; bugüne kadar boşaltılan, yakılan köy ve yerleşim birimlerinin hemen oturulacak hale getirilmesini; zarara uğrayan yurttaşların zararlarını acilen karşılanmasını; soruşturmaya tabi tutulan ve gözaltına alınan insanların derhal serbest bırakılmasını; bölgede uygulanan gıda ambargosu gibi çağdışı uygulamalara son verilmesini; bu amansız kirliliğin derhal durdurulmasını istiyoruz."

Basın açıklaması okunduktan sonra "Yaşasın Halkların Kadeşliği!", "Dersim Faşizme Mezar Olacak!" sloganları atıldı. Sloganların atılmasıyla beraber, Yeni Demokrat Gençlik imzalı ve üzerinde "Yaşasın halkların Devrimci İsyanı" yazılı bir pankart açıldı. Polis, açılan pankartı almaya çalışırken çıkan tartışma sırasında dört kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan sadece Görgün Vural'ın ismi öğrenilebildi. Yeni Demokrat Gençler "Arkadaşlarımızı istiyoruz" dediler. HADEP İstanbul İl Başkanı, gençlerin olayı bu boyuta getirmemelerini istedi. Bunun üzerine gençler, dört kişinin gözaltına alınmasını protesto etmeye amacıyla 5 dakikalık bir oturma eylemi yaptılar. Polis gözaltına alınanları bırakmayınca, gençler alkışlar ve ışıklar eşliğinde sloganlar atarak dağıldılar.

DERSİM

Devletin Dersim üzerinde oynadığı oyun devam ederken halkın tepkisi de yükseliyor. Köy yakmaları üzerine, Hozat'ta esnaf kepenk kapatarak, baskıları protesto ederken, 444 köylünün de valiliğe, köylerini askerlerin yaktığı yönünde suç duyurusunda bulunduğu öğrenildi. Ayrıca Tunceli Cumhuriyet Lisesi öğrencileri de okul kantininde düzenlenen bir forumla köy yakmaları protesto ettikleri ve "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" şeklinde

sloganlar attıkları öğrenildi.

ANKARA

Ovacık Belediye başkanı Musa Yerlikaya ve 10 köy muhtarı, "İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Başkanlığına" başlıklı bir dilekçe gönderdiler. Ovacık ilçesinde 3 ekim günü Tepsilli, Eğrikkavak, Kuşluca, Bilgeç, Elgazi ve Halıtpınar köylerince, 4 ekim günü Yazören, Mollafiler, Cevizlidere, Karataş ve Hanuşağı köyü Kızılveren mezrasını, 5 ekim günü Şahverdi, Yarımkaya köylerini, 6 ekim günü Işıkvuran ve Çat köylerinin TC güçlerine yakıldığını belirten dilekçede, "Yakma eyleminde ev sahiplerine evlerini tahliye etmesi için süre tanınamadığından bütün ev eşyası ile ziynet eşyası yanmıştır. Anne durumundaki kadınların bebeklerinin çamaşırları ile bezlerinin alınmasına bile müsaade edilmemiştir." denildi. 300 civarında aile reisinin Ovacık Cumhuriyeti Başsavcılığı'na ve İlçe Kaymakamlığı'na suç duyurusunda bulunduğu belirtilen dilekçede, 15 köyün tamamen yandığı ve 30 köyün panikten dolayı boşaltıldığı vurgulanarak, Ovacık ilçe merkezinde 450 ailenin geçici olarak bulunduğu bildirildi. Dilekçede "Yetkililer tarafından her türlü yardımın yapılacağı söylenirken, bugüne kadar herhangi bir yardım yapılmamıştır" denildi.

İZMİR

HADEP İzmir İl ve İlçe örgütlerinde 17. Ekim günü devletin, cezaevlerindeki insanlıkdışı baskılarını ve Dersim'deki köy yakmalarını protesto için yapılan açık grevi 21 Ekim günü saat: 13.00'de bitirilerek, HADEP İzmir İl binası önünde toplanan yaklaşık 1500 kişi, kortej halinde Basmane Postanesi'ne kadar sessiz yürüyerek TBMM Başkanlığı'na telgraf çektiler. İHD İzmir Şubesi, Tüm-Tis Sendikası İzmir Şubesi, İzmir Savak Karşıtları Derneği ve BSP İzmir İl Örgütü yöneticilerinin de destek için hazır bulunduğu eylemde, polislin de yoğun güvenlik önlemleri alındığı gözlemlendi.

TBMM Başkanlığı'na gönderilen telgraf metninde şunları yer verildi: "Kürt'ler de kendilerini siyasal anlamda özgürce ifade etmelidirler. Yakılan, yıkılan köyler ve cezaevlerindeki insanlıkdışı uygulamaları protesto ediyor, TBMM'yi demokratik esaslara uymaya davet ediyoruz." Eylem olaysız bir şekilde sona erdi.

Özgürce

İsmail Yıldız

Bakış'a dair

Yayıcılık üzerine etraflıca düşünmek gerekiyor. Gazeteden arkadaşlar neredeyse Bakış köşesinin altına "Bakış'a dair" adı altında bir köşe daha açacaklar. Bakış'ın altında bir de açıklama okuyoruz. Oruçoğlu'yla gazete tartışıyor, TKP(ML)'nin Yurt dışı Büro'su tartışıyor vb... Bu böyle olmamalı!

Hoş bir görünüm değil. Okuyoruz, düşünüyoruz ve üzülüyoruz. Gazeteden arkadaşlar sorunu doğru rotaya sokabilecek ve ilişkili sağlıklı bir şekilde yürütmek için çarpınıyorlar. Kıvrandıklarını, kazanımlarını görmüyoruz. Kazanmak ve ilişkili sağlıklı bir rotaya sokmak yalvar.

Ama Muzo'yu anlamakta zorlanıyoruz. Zira, birinci olarak; Muzo kültür-sanat konularında yazıyordu artık o nitelikteki yazılarını göremiyoruz. İncisiz; yazılarında siyasi-ideolojik konularda açıklama yapmak, örgütsel ve pratik deneyimler taşımak çabası değil, proletarya partisinin eleştirme ve siyasal çizgisinin yanlışlığını ispatlamak çabası görüyoruz. Üçüncüsü, yazılarında bir dizi yanlış anlaşılabilir var.

Kuşkusuz kültür-sanat sayfasında ve kültür-sanatla ilgili açılan (öyle konuşulup düzenlenmiş) bir köşede doğrudan politik-ideolojik ve pratik konular yazılmayayla bir anlayışın yok (kaldı ki her konu aynı zamanda bir kültür konusudur da) ancak esas olarak, çizilen rotaya uygun hareket etmek gerektiği çok açıktır. İstisnalar olabilir. Muzo için bu, özellikle FP'si içinde darbecilik-tasfiyecilik gündeme geldikten itibaren istisna olmaktan çıktı, çizgi haline geldi.

Neredeyse kültür-sanat konularına ilişkin yazılarını kesmiş gibi. İkinci nokta ise birinciden daha önemlidir. Zira bu yayım organının niteliği ve çıkış amacıyla çalışmaktadır. Eleştirilemez hiçbir şey yok, konu bu değil. Konu, her eleştirinin her yerde ve her zaman yapılmasıdır. Aklına geldiği anda ve yerde eleştirmek ya da tartışma yapmak verimli değildir. Verimli ve sağlıklı olamayacağı için de bunları bir disiplin altında ele almak zorundadır. Toparlayıcı bir sonucu hedeflemeyen ve katılımların eşit hakları kullandığı sağlıklı bir düzey izlemeyen, gelişigüzel açılan tartışmalar verimli olamaz, hazineye bir şey katamazlar. Proletaryaya ve proletarya partisine hizmet edemezler. Mayın iyi bir savaş aletidir ama "serseri mayın"ın ne yapacağı da belli olmaz. Buna dikkat etmek, mayını yönlendirmek gerekir. Hiçbir kimse "serseri mayına özgürlük" talep edemez!

Kaldık Muzo'nun yaptığı eleştirmek, tartışmak sınırlarını da aşan bir noktadadır. Gazetenin 18. sayfasının üst tarafı hem revizyonist görüşlerin kürsüsü olma yolundadır hem de haksız hukukcu bir keyfiyet içinde eleştiriler yöneltilmektedir. Bunun demokratikleşme ya da sansür vb. ile bir ilgisi yoktur. **DISİPLİN** ile ilgili vardır. Bunun en iyi bilmesi gereken de Muzo'dur. P. Partisi'nin içinde çıkan darbecilik ve tasfiyecilik olgusu Muzo'ya disiplinsiz davranma ortamı yaratmıştır. Muzo'nun yaptığı da fırsattır. Eğer "boyutlu, cesur bir tartışmaya ihtiyacı var"sa bunun bir yolu-öntemi ve hukuku da olmalı değil mi? Sadece hukuk olsun diye hukuk ya da yöntem demiyoruz, ancak böyle bir durumda toparlayıcı ve ilerletici, sonucu yakalayabileceğimiz bildiğinden böyle diyoruz. Amacımız dağıtıcı ve güven sarımsı olmak değil de, örgütlenmek, daha da yuksele bir birlik kurmak ve güven geliştirmek/pekiştirici olmaksa yöntem budur. Ters, bilinçsiz de olsa parçalayıcılık, dağıtıcılık, güven yitiricidir... Demokratikleşme, tartışma özgürlüğüyle de bir ilgisi yoktur. Tartışma özgürlüğü, istediğini istediği yerde ve zamanda tartışabilecektir.

Bu yazıyı yazmadan Muzo'nun bu sayıda yayınlanacak yazısını okuma olanağı oldu. Gazeteden arkadaşlar yazıyı, yine altına bir açıklama ekleyerek yayınlanacaklarını söylediler. Bu, ne engin ve sabırlı bir anlayıştır, çapta çıkartıyorum! Hiçbir hak-hukuku olmayan bu sınır aşıcı yaklaşımın rağmen kazanımlar için ısrarla çabayı sürdürmek iyidir, ancak bunun da bir yeterlilik düzeyi olmalıdır diye düşünüyoruz. Yanlış olur muyum?

Üçüncü bir nokta ise, ortaya sürülen yaklaşımların çoğunun yanlışlığıdır. Bunlar üzerinde detaylıca durmamız gerekir. Hem yerim müsaade değil, hem gazetenin köşe yazarlarının kendi köşelerinde böyle bir tartışma yürütmelerini doğru bulmadığımızdan, hem de gazetenin yayın politikasını dikkate alıp, "tartışma yayın organı" haline döndürmek istemediğimizden... Gelişigüzel ve disiplinsiz tartışmadan yana değiliz.

Ama yine de yukarıda söylediklerime ek olarak bir kaç noktanın altını çizmeden geçemeyeceğim.

Bir; Yirmi iki yıllık bir geçmiş var, bu inkar edilmemeli; saygı duyulmalı. Küçümsenmiş yaklaşım iyi değildir. Bu kendini de inkardır.

İki; Düşünceden korkan zaten komünist partisi olamaz. Ama düşüncüyü pancaz tarlası içinde gezinen siyanın özgürlüğü gibi ele almaz. Bu liberalizmdir, sorumsuzluktur. Örgütlenmeyi, sonuçları toparlama ve bir sonucu gitmeyi değil, içindeki döküp boşalmayı sağlar. Mücadele ve örgütlenmeye hizmet etmez.

Örgütlemek ve örgütlenmek istiyor musun? O halde usturlu tartış!

Üç; "Baş düşman hariç herkesle ittifak" kulağa hoş gelen ancak sınıf mücadelesi açısından, somutta proletarya partisine hizmet etmeyecekse, taktik ve stratejik olarak katkı sunmayacaksa boş bir sözdür ve tehlikelidir. MLM'lerin ittifak ve eylem birliği anlayışı mevlancılık anlayışıyla karıştırılmamalıdır.

Dört; "Her iki tarafta da kıyamet kadar sol komünist var" ama bakıyoruz, bir taraftan komutanla selam ve çakşak diğer tarafta, proletarya partisi programına eleştiriler... Bu, kişiliği zedeler...

Beş; "Örgütlenelim, savaşa doğrudan katılalım" anlayışını işlemek değil de, birakanları, ayrılanları, gerileyenleri hoş karşılayalım anlayışını işlemek ne anlama geliyor? Bugün suif mücadelesinin hangisine ihtiyacı var? Kuşkusuz, "herkesin devrim mücadelesinde yapacağı bir şey var ve gücü yettiğinde yapmalı" anlayışında olmalı, toparlamaya çalışmalıyız. Ama esas olan nedir, hangi çağdır? Hangi siyasi izlemeliyiz? Bu, örgütlenim, savaşın, ilerleyim olmamalı mı?

İkinci bir nokta ise, "karıncağın sidiğinin denize faydası vardır" ama bu karınca olmayı kutsamak ya da hoşgörme olmamalı. Ayrıca da, denize karınca kadar sidiğ katanlar, fil tahtında oturmak gibi bir çaba ve özlem de duymamalıdır.

Edirne'de MHP cinayeti

Haber Merkezi-11 ekim günü tecavüz edildikten sonra öldürülen Trakya Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Araştırma görevlisi Nagehan Polat'ın öldürülme olayına karışan dört MHP'li den bir belediye başkan adayını çıkardı. Nagehan Polat çevresinde demokrat kişiliğiyle tanınıyordu. Cinayet sanığı olarak yakalanan **Orhan Dinç**'in verdiği ifade doğrultusunda yakalanan üç kişinin de MHP'li olduğu öğrenildi. Dinç'le birlikte yakalanan Kani Canıdar, Ayhan Kulaklı ve Aydemir Arslan MHP içinde aktif olarak çalışıyorlar. Aydemir Arslan ise Dinç'e silahı veren kişi ve 27 Mart seçimlerinde MHP Suloğlu Belediye Meclisi kontenjanı adaydı. Öte yandan Edirne Valisi Koru Ergin, Nagehan Polat cinayetinde, olayın bir sapık tarafından gerçekleştirildiğini söyleyerek MHP'li katilleri korumaya çalışırken aynı şeyi Emniyet Müdürü Şakir Erten'de yapıyor. Dikkati çeken noktalardan bir diğeri ise, Nagehan Polat öldürüldükten sonra MHP'li öğrenciler sözde olayı kınayan bir basın açıklaması yaparak ruhuna fatiha okudular.

Öğretmen, öğrenci, veli dayanışması

İstanbul/Özgür Gelecek-Eğitim emekçileri, öğrenciler ve veliler, eğitimde katkı payı gelgesininin, paralı eğitimin kaldırılması ve özelleştirilmenin durdurulması için 28 ekim günü İstanbul Valiliği önünde yapmak istedikleri protesto gösterisi polis tarafından engellendi. Bunun üzerine basın açıklaması Çağaloğlu Yokuşu girişinde polis ablukası altında gerçekleştirildi. Daha önce valilik önünde yapılmış kararlaşırılan basın açıklamasına öğrenci, öğretmen, veliler ve DKÖ'lerin katılımıyla yaklaşık 1500 kişi katıldı. Basın açıklamasını yapmak isteyen göstericilerin valilik binasına yaklaşmaları dahi engellendi. Çağaloğlu yokuşu başında toplanan göstericilerin polis gembri altında gerçekleştirildiği basın açıklamasında "Öğretmenler Tahsildar Edildi!", "Herkes Parasız Eğitim Haklı!", "Herkes eşit Demokratik Parasız Eğitimi!", "Eğitimde Özelleştirmeye Hayır!", "Katkı payını ödemiyoruz!", "Boşalan Bankaları Eğitime Katkı Payıyla Dolduracaklarını?", "Eğitimde.Soyguna Son!" yazılı dövizler taşıdılar. Eylem sırasında Eğitim-Sen Genel Başkanı İsmet Aktaş tarafından okunan basın açıklamasında, eğitimde katkı payı adı altında çıkarılan genelgenin, temel eğitimin parasız olduğu hükümünü içeren anayasanın 42. maddesine aykırı olduğu, katkı payının, eğitimin özelleştirilmesinin önünü açan bir kapı olduğu, katkı payı uygulamasının bir zorunluluk olmamasına karşın para toplamayan öğretmenler hakkında soruşturma açıldığı ve disiplin cezaları verildiği belirtildi. Açıklamada, "Bir kez daha belirtiyorum ki, okullarda para toplamayacağız, baskılara ve yıldırmalara karşı mücadeleye edeceğiz." denildi. Veliler istenen parayı ödemediklerinde okul yöneticilerinin baskı uyguladığını belirtilirken, velilerden biri "Çocuklarımızı ekme bile alamıyoruz artık. Madem böyle Çiller Amerika'daki mallarını satın parasını milli eğitime versin" dedi. Olağanüstü "güvenlik önlemleri"nin alındığı eylemde "Öğretmenler, Tahsildar Olmayacağız!", "Katkı Payını ödemiyoruz!", şeklinde sloganlar atılırken, özellikle ilkököl öğrencilerinin coşkulu katılımı dikkat çekiyordu.

RP doların yeşiline tapıyor

Haber Merkezi- Nedir RP? Radikal mı yoksa reformist bir İslami hareket mi?

'Adil Düzenci' mi, anti emperyalist mi, demokratik mi; yoksa, İslami motiflerle süslenmiş emperyalizme bağımlı komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının farklı bir kılığının sözcüsü mü?

Görüntüye baktığımızda, çok karmaşık bir görüntü sergileyen RP ve onun lideri Necmettin Erbakan'ın gerçekten sınıfsal, ideolojik, siyasi, örgütsel niteliğinin tahlinini yapabilmek için diyalektik-tarihsel materyali bir bilince sahip olmak gerekir.

RP'nin ve Erbakan'ın sınıfsal, ideolojik, siyasi, örgütsel niteliği, emperyalizme göbekten bağımlı komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının farklı bir kılığının gerici-bağnaz temsilcisi olduğu, kamuoyunun gözünde gittikçe açıklık kazanmaktadır.

RP, Türk-Kürt ve çeşitli milliyetlerden işçi-sınıfı ve emekçi halkımızın temsilcisi, dostu değil, aksine düşmandır.

Bunun son dönelerde, yolsuzluk, rüşvet rezaletleri, Erbakan'ın mal varlığının boyutu ve hükümet olabilmeleri için, en son, karşı olduğunu söylediği Amerika'ya gidip emperyalist ağababalarından icazet dilemesi en berrek şekilde ortaya koymuştur.

BELEDİYELER VE RP

Refah Partisi ve Erbakan, halk düşmanı yüzünü ilkin yerel yönetimler kazandı. İl ve ilçe belediyelerinde gösterdi. "Hiçbir işçi, memur işten atılmayacak" dedi; belediyeleri kazanır kazanmaz, Kazılıç'ma'de yüzlerce işçiyi, ilkin "işçi fazlalığını", sonra atılan işçilerin "terörist" olduklarını gerekçe göstererek, sırayla, aynı gerekçelerle, Gebze'den Ankara'ya binlerce işçi-memur işten atıldı.

Polis çağırarak işçiler dövüldü; ortamları uygunsuz (Ankara'da olduğu gibi) bizzat kendileri işçilere saldırarak dövme girişiminde bulunmuşlardı.

RP'nin belediye pratiği, işçi-memur düşmanlığıyla da sınırlı kalmadı.

"Klorlu su abdest bozar" diyen

yobazlar, başta Ankara ve İstanbul olmak üzere birçok ilde kolera nedeniyle ölümlere sebebiyet verdiler.

YOLSUZLUKLAR VE RP

Ardından yolsuzlukları ortaya çıktı. İlkın, kaçak yapılar, villar, sonrasında ise Almanya Milli Görüş Teşkilatı (AMGT) aracılığıyla Bosna-Hersek'teki, kendi deyimleriyle "Müslüman din kardeşlerinin yararına toplanan bağışlar"ın Refah'ın seçim çalışmalarına aktarılması olayı patlak verdi. RP'nin kasası olarak bilinen Mercüme'ın, AMGT aracılığıyla Bosna-Hersek için topladığı trilyona yakın paranın bir kısmı RP'nin seçim çalışmalarına aktarılrken; bir kısmı da Marmara Bank ve TYT Bank'ta batırılmıştır. Daha sonra bu paraların banka dökmüleri ele geçirildi. Halk Bankası Genel Müdürlüğü'nce, Seydişehir'e gönderilen banka dökmülerinde Türkiye'nin dört bir yanında, çeşitli miktarlarda paraların AMGT ve Milli Görüş isimleriyle 54 kişiye havale edildiği ortaya çıktı. Banka hesap listesinde Türkiye'nin hemen hemen tüm illeri mevcuttu. Yani, örgütlü bir yolsuzluk, psikik açıla mevcuttur. Ancak, her ne hikmetse Halk Bankası Genel Müdürlüğü bu listeyi geri çekti.

RP'nin kasası olarak bilinen bay Mercüme'ın adı, şimdi de 1,5 trilyonluk TURBAN arsaları ihalesine karıştı. Fahrettin Midyat isimli bir avukat (RP'ye yakınlığıyla tanınıyor) TURBAN'ın İstinye'deki 168 dönüm arazisi için 14 milyon, Küçüksu'daki 26 dönüm arazisi için 7 milyon, Altınzade'deki 200 dönümlük arazisi için de 25 milyon dolar öneriyor. 46 milyon dolar (1,5 trilyon) gibi büyük bir paranın bir avukat tarafından karışılması, haklı olarak şüpheler uyandırdı. Bu şahsın ağabeyi olan Şeyhuz Midyat, Süleyman Mercüme'inde ortağı olduğu Kar Kömür İşletmeleri AŞ'ye ortaktır. Ancak, Avukat Fahrettin Midyat'a ortakları bulunduğu "Ortaklarımızı açıklamamaya mecbur değilim" yanıtını vermektedir. Bu olaylar açıkça göstermektedir ki, RP'ne yakın kişilerin paraları aklanmaktadır.

ERBAKAN'IN MAL VARLIĞI

Rüşvet ve skandalların birbiri ar-

dına patlaması üzerine, hakim sınıflar halkın düzene olan güvensizliklerini bertaraf edebilmek için "Temiz Eller Operasyonu" yaygasıyla parlamenterler ve parti başkanlarının mal varlığının araştırılması için TBMM Mal Varlığı Araştırma Komisyonu'nu oluşturdu. Araştırmalar sonucu görüldü ki, "Çok dürüst", "Fakir" diye bilinen Ecevit dahil tüm parti başkanlarının trilyonlara varan serveti bulunmaktadır. Bunların içinde dinci geçinen, en çok "yoksulluk", "yoksul hakları" ve "Adil Düzen" edebiyatı yapan Erbakan Hoca'nın mal varlığı en fazla dikkat çekiciydi.

Erbakan Hoca, bir usulsüzlükte daha bulunarak, tepkileri üzerine topladı. Mal Bildiriminde Bulunulması Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Yasası'na göre, kişi, milletvekili seçildiği andan itibaren mal bildiriminde bulunmak zorunda. Ancak, Erbakan Hoca, mal bildirimini 1 Ekim 1994'te yapmasından dolayı bu yasaya aykırı hareket etti ve bundan dolayı ilgili merci olarak TBMM Başkanlığı tarafından dava açılacağı gündeme geldi.

Erbakan'ın kendi beyanına göre Türkiye'nin birçok ilinde çok sayıda ev ve arsası, çok sayıda ziynet esyası, milyarlarca aşan nakit parası (TL, frank, mark) bulunmaktadır. Ayrıca, açıklanmayan daha çok sayıda ev ve arsasının, çeşitli bankalarda parasının bulunduğu da bir gerçek. Bunlar, yakın dönemde, komprador burjuvazinin farklı kliklerinin birbirleriyle olan dalışından dolayı teker teker ortaya çıkacaktır.

ERBAKAN'IN ABD'DEN İCAZET ÇABASI

Türkiye'de hiçbir partinin Amerika'nın çıkarlarından bağımsız politikayla izleyemeyeceği bir gerçek. Yani hükümete oturmaya hayal eden tüm partiler, Amerika'ya gidip Sam Amcalarına teminat verip icazetlerini almak zorundadır. İşte bu zorunlulukları ki, Erbakan Hoca'ya tükürdüğünü yalattı. Hemen ara seçimler öncesi soluğu Amerika'da alarak, icazet almak için Sam Amca'sına teminat vermeye çalıştı.

Erbakan Hoca diğer burjuva-feodal partileri eleştirirken onları "Batı taklitçisi", "emperyalizmin işbirlikçileri" olarak değerlendiriyordu. Ancak, kendisi de onlar gibi olmasa hükümet

olamayacaktı. Bu bilinçle atladığı uçağa, atarken de, "tükürdüğünü yalamadığını" gösterebilmek için basın mensuplarına, Amerika'ya gidis amacını şöyle açıkladı: "ABD'nin Kalfoniya kentinde Müslümanların inşa ettiği bir cami, oradaki halk tarafından yakılmıştır. Bu olayı yerinde görüp inceleyeceğiz. Bunun yanı sıra ABD Strateji Enstitüleri ve basın kulüplerinde görüşmeler yapacağız." Erbakan ayrıca ziyaretle ilgili olarak "İddia edildiği gibi hiçbir değişime uğradım. ABD'yi ziyaret etmem çelişki değildir. Ne değiştim, ne de çelişki içindeyim. ABD değışti" diyerek aslında ABD hakkındaki gerçek düşüncelerini net olarak ortaya koymaktadır.

Erbakan Washington'daki Amerikan Müslüman Konseyi'nde yaptığı konuşmasında, "Türk ordusu bizi destekliyor", "Müslüman-Hristiyan anlayışı-ilişkisi pekişmeli", radikal İslamcı HAMAS örgütünün bir otobüs bomba koyarak 20 kişinin ölümlüne yol açan saldırısını kastederek "Tel Aviv'deki saldırıyı destekledi kinyoruz" (Sivas'taki 37 aydın diri diri yakılarak katledilmesi şiddetle kınanamamıştı), "Biz iktidara gelince bati sağlam bir partner, iyi bir ortak bulacaktır", "Balkanlar ve Ortadoğu'da güçlü bir Türkiye yaratarak barışın bekçisi olacağız", "Seçimlerle edeceğiz", "Türkiye Cezayir olmayacaktır, olmaz" diyerek emperyalist efenfelerine sadık bir uşak olduğunu, aslında komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının bir kılığı olduklarını kanıtlamaya çalışmıştır. Erbakan "Amerika'ya gidip emir almak başta Amerika'ya gidip 'Kendini değıştiren, yeni bir dünya kuruluyor, haberinizi olsun ha..." diye kükremek başta" diyerek gerçek yüzlerini gizlemeye çalışsa da nafile...

Devletin gözü şimdi de Sivas'ta

Haber Merkezi- Dersim'den sonra Sivas köylerine yönelen devlet özellikle alevi köylere baskılarını yoğunlaştırdı. Sivas köylerinin ormanlarını yakmaya ve köylüleri gözaltına almaya başladı. Özellikle gerillaların faaliyet alanının yoğun olduğu bölgeleri hedef alan saldırılarında Divriği, Zara, İmranlı köylerine baskınlar düzenliyor. Saldırılarına orman yangınlarıyla başlayan devlet köylülere gıda ambargosu uygulamaya çalışıyor ve köylüleri göçe zorluyor. Köylüler Divriği'nin Yağbasan köyünün ormanına uçak ve helikopterlerle bombalandığını bildirdiler. Ayrıca Güverlik, Büyükköy, Hıdırağı, Topraktas, Yağbasan, Eriklı, Yuğarı meğüzler, Yoğunpelit, ormanlıkların yakıldığı ve 18 kişinin gözaltına alındığı öğrenildi, şimdiye kadar Gurgolar, Kemalar, Yukarı Çamözü, Uzunöğüller mezarları ile göller mezarlarının bir kısmı ve daha birçok köyün boşaltıldığı kaydedildi.

Bölgenin coğrafi özelliğinden dolayı sürekli göç halinde olan ve yoksul bir yapıya sahip olan Sivas köyleri tahil üretimi dışında yani kendi buğdayı, unu dışındaki besin maddelerini dışardan almak zorunda bu sebeple kişik ihtiyaçını toptan alış-ver-

riş yaparak gideren köylülere bunları köye götürmeleri sırasında askerlerce kontrol edildiği ve neden fazla alındığı sorusu sorularak köylülerin taciz ve huzursuz edildiği ve köylere koruculuk sistemi oturtulmaya çalışıldığı öğrenildi.

Öte yandan Sivas'ta yaşanan olaylar üzerine Sivas İl, İlçe ve köy dernek yöneticileri 21 Ekim'de bir araya gelecek İstanbul Tabipler Odası'nda bir basın toplantısı yaparak Dersim'den sonra Sivas'ta köy ve ormanların yakıldığını belirttiler.

Sivas Kültür ve Dayanışma Derneği Genel Başkanı Dr. Hüseyin Özkahraman, Divriği Kültür Derneği Başkanı Hasan Gürsoy, Çamözü köyü Derneği üyesi Sabri Ataseven, Kudd-Der Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Aslan ve Pazarcık Köyü Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Karakaş'ın katıldığı toplantıda özel timin bölgede yoğun faaliyeti gösterdiğini ve hemen bölgeden çekilmesi istedikler. Ayrıca devletin alevi-sünni çatışması yaratarak halkı etnik ayrışma götürmeye çalıştığını dikkat çekildi. Bu da tabii devletin Sivas üzerinde öteden beri oynadığı oyunların bir benzeri projeye ortamı yaratmaya çalışarak hal-

ki birbirine düşürmeye böylece de bölgede yaşanan toplumsal uyanışı önlemeye çalışarak sınıf savaşımının önüne set çekmeye çalışıyor. Sivas'ta temmuz 93'te 37 aydın yakarak tezgahladığı bu oyunu sahneye koymaya çalışmıştır. Gericiği hortlatarak Sivas'ta köy ve orman yakmalar şeklinde devlet güçlerinin bölgeye baskılarının artması üzerine, SHP Sivas milletvekili Ziya Halis TBMM Başkanı Hüsamettin Cindoruk'a başvurarak bölgeye inceleme heyeti gönderilmesini istedi. Ayrıca bölgede yoğun bir şekilde insan hakları ihalleri, gözaltı, köy ve orman bombalamaları yaşanıyor olduğunu belirtirler, İnsan Hakları İnceleme Komisyonu'nun bir heyet oluşturarak Sivas'ta inceleme yapmak için acilen gönderilmesini talep etti.

Bölgede yaşanan olaylarla ilgili görüştüğümüz SİDAD (Sivaslılar Kültür ve Dayanışma Derneği) Genel Başkanı Hüseyin Özkahraman şunları söyledi. "Devlet doğuda alevi-sünni çatışması yaratarak etnik arındırmaya gitmek istiyor. Alevi köylerini merkezileştirmek ve şehirlere toplamak istiyor. Bölgeyi kontrol altına alabilmek için köylerin göç etmesi, şehre inmesi devletin kendi politikası

gereğidir. Çünkü coğrafi açıdan yoksuldu, ormanları gerilla yakıyor diyor devlet, tabii halk buna inanmıyor çünkü gerilla orman yakmaz, tersine ona ihtiyacı vardır." Ayrıca bölgede yaşananlarla ilgili İHD, çeşitli DKÖ'ler ve bölge milletvekili ile görüşmelerinin devam ettiğini söyleyen H. Özkahraman SHP Sivas Milletvekili Ziya Halis'le görüşme yaptığını ve Ziya Halis'in "ben de köylülerin göç zorlandığı, insanların təciz edildiği, ormanların yakıldığı öğreniyorum, hatta benim köyüm de 4 kişi gözaltına alındı" şeklinde konuştuğunu belirtirler, Divriği Bölgeye Başkanı Muharrem Yağbasan'ın Divriği'nin çevre köylerinin göz zorlandığını kaydettiğini söyledi.

Öteden beri kendine muhalif olarak gördüğü güçleri baskı ile kontrol altına tutmaya çalışan devlet özellikle son yıllarda TIKKO, PKK, Dev-Sol gerillalarının bölgede faaliyet yürütmeye başlaması ile halkı devrimci mücadelesini engellemeye çalışarak sınıf savaşımının önüne set çekmek istiyor. ama çabaları sınıf savaşımını hızıyla devrederken faşist TC son çarpışması düştüğü bataktan çıkmaya çalışıyor.

Polis düğüne vahşice saldırdı

Istanbul/Özgür Gelecek- İstanbul'un orta yerinde bir düğünün basılarak insanların işkenceden geçirilmesi bu metropol şehirde belkide ilk kez yaşanıyor.

23 ekim günü insanlar, akrabalarının, dostlarının çocuğunun sünen düğününe hem geleneksel görevlerini yerine getirmek hemde eğlenmek için İstanbul Sarıyer'de Gözde Düğün Salonuna gelirken polis saldırsına uğrayacaklarını düşünmezlerdi. Gözü dönmüş polisler, düğüne gelenlere yaşlı, çocuk, çocuk, genç, sakat demeden vahşice saldırdılar. Bu saldırı sonucunda bir çok insan ağır bir şekilde yaralandı. Daha sonra toplam 32 kişi gözaltına alınarak karakollarda psikolojik işkence ve baskıya maruz kaldılar.

Daha düğünün başlangıcında polisin engelleme girişimleri; gerek ışıkların sebepsiz(!) kesilmesi, gerekse düğünde oynanan tiyatro oyununun engellenmesi oldu. Düğün sahibi ve konuklar buna aldırmayarak düğünün devam ettirtiler. Polis bunları huzumdememiş olacak ki oradaki insanlara saldırdıkları düğünü yarıda kesti. Yapılan saldırıda insanların tek tek kimlikleri alınmaya, durup dururken insanların üzerlerinin aranmasına çalışıldı. Ancak orada bulunan kitle polisin bu keyfi tutumlarına ve saldırganlığına sessiz kalmayıp, bu uygulamalara karşı çıktı. Daha önce kimliği alınanların kimliklerinin geri verilmesini ve polisin saldırgan tutumuna son vermesini istedi. Kitlenin kararlılığı karşısında paniğe kapılan Sarıyer Emniyet Amir'i hemen çekik kuvvet getirterek dışarıda yağmur altında iki saat bekletilen insanlara saldırdı. İnsanlar dayak ve ağır hakaretler eşliğinde yerlerde sürüklenerek polis arabalarına bindirildi. Saldırı esnasında Adile Soyul ve çalışanlarımızdan Recep Aydın ağır şekilde yaralandı. Ayrıca düğünde bulunan 5 çalışanımız da gözaltına

Polis tarafından öldiresiye dövülenlerden Adile Soyul.

alındı. Gözaltına alınan toplam 32 kişi Tarabya Karakolu, Sarıyer Merkez Karakolu, Sarıyer Emniyet Amirliği, Hisarüstü Karakolu ve Yeniköy Karakolu'na götürüldüler. Ertesi gün savcılık tarafından ifadeler alındıktan sonra, aynı günün akşamı Terörle Mücadele Ekipleri gelerek tekrar ifade alma ya çalışıldı. Ancak gözaltına alınanlar polise ifade vermeyi reddederek açık grevine başladılar. Polis hayali suçlar üretmek gözaltına alınanlara kabul ettirmeye çalışmış, kimilerine işbirliği tikfil et-

miş, kimilerini de ölümle tehdit etmiş.

Tamamen keyfi olan bu uygulamaların sonucunda gözaltına alınanların tümü 25 ekim günü çıkarıldıkları mahkeme tarafından serbest bırakıldılar. Serbest bırakılanlar ertesi gün İHD'de bir basın açıklaması yaparak olayı kınadılar. Polisin saldırsı sonucunda yaralananlar adli tabipliğe başvurarak Adile Soyul 5 gün, Recep Aydın'da 2 gün iş göremez raporu aldılar ve Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulundular.

Cezaevlerinde baskılar artıyor

Haber Merkezi- Diyarbakir E-Tipi Cezaevi'nde bir siyasî tutsağın katliyle, onlarcasının yaralanmasıyla sonuçlanan saldırının ardından diğer cezaevlerinde de baskılar artarak yoğunlaşıyor.

Baskıları ve hak gasplarını protesto etmek için hemen hemen tüm cezaevlerinde dönüşümlü ve süresiz açlık grevleri yaygınlaşarak devam ediyor. Bir yandan tutsaklar direnişlerini sürdürürken diğer yandan tutsak yakınları da açlık grevleriyle yakınlarına destek veriyorlar. Şu anda açlık grevlerinin devam ettiği cezaevleri şunlar: **Antep Cezaevi:** Tutsakların bir kısmının beşer günlük açlık grevleri 20. gününe girerken, bir kısmının başlattıkları açlık grevi 17. gününe girerken bir kısım tutsak da süresiz açlık grevini ölüm orucuna çevirdi. **Diyarbakir Cezaevi:** Tutsakların başlattıkları açlık grevi 7 ekimden itibaren devam ediyor.

Elbistan Cezaevi: Tutsakların başlattığı dönüşümlü açlık grevi 20. gününde.

Ankara Özel Tip Cezaevi: Tutsakların başlattığı dönüşümlü açlık grevi 17. gününde.

Elazığ Cezaevi: 8 ekimde başlatılan dönüşümlü açlık grevi bir sonuç vermeyince tutsaklar 20 ekimden itibaren süresiz açlık grevine çevirdiler. Süresiz açlık grevinin ardından devlet güçlerinin saldırısına uğrayan tutsaklardan 35'nin hücreye kapatıldığı öğrenildi.

Boca ve Aydın Cezaevi: Bir süreden beri tutsakların dönüşümlü olarak devam ettirdiği açlık grevi 28 ekimden beri süresiz açlık grevine çevrildi.

Malatya Cezaevi: 7 ekimde başlatılan dönüşümlü açlık grevi devam ediyor. Ayrıca Diyarbakir Cezaevi'nden, Antep Cezaevi'ne sürgüne götürülen tutsaklardan yaklaşık 19 kişiden haber alınmadığı, kaybedilebileceği gelen bilgiler arasında

Temmuzdan ekime Türkiye Kürdistanı'nda zulüm

Haber Merkezi-11 temmuz-2 ekim 1994 tarihlerini kapsayan 3 aylık savaş bilançosu çıkarılan İHD İstanbul Şubesi Kürt Halkları Komisyonu'nun raporuna göre: TC'nin Türkiye Kürdistanı'nda sürdürdüğü kirli savaş sonucu;

- Devletin oluşturduğu toplama kampları: 3
- Telef olan hayvan sayısı: 1000'in üzerinde
- Devlet güçlerinin yaktığı ve yıktığı ev: 415
- Gözaltında ölüm: 18
- Yakılan Orman (köy olarak): 55
- Gözaltı: 1785
- Devlet güçlerinin öldürdüğü sivil: 57
- Devlet güçlerinin yaraladığı sivil: 46
- Ekinleri devlet güçlerince yakılan köy: 13
- Yakılan, yıkılan ve boşaltılan köy: 66
- Gıda ambargosu uygulanan köy ve ilçeler: 11
- Faili meçhul ölü: 36
- Faili meçhul yaralı: 11
- Silah bırakan ve ellerinden silahları alınan korucu sayısı: 430
- Mayın patlaması sonucu ölen sivil: 16

Dolaysızca

Ferhat Ali

Dersim

Dersim'i yaktılar, yıktılar, insansızlaştırdılar... Kan, acı ve gözyağıyla kavruluyor Dersim. 1938'lerin acısı daha dinmeden yeni 38'ler planlanıyor. Soykırım ve vahşet zinciri özellikle belirli yörelerde yoğunlaşarak sürüyor. Yıllardır sürdürülen karşı-devrimci "topyekün savaş", son yıllarda emsali görülmemiş boyutta "atılma" kalkmış bulunuyor; ve hem de en iğrenç, en bayağı ve en aşağılık yöntem ve araçlarla.

Gerici zor, devrimci zor'la amansızca çatışıyor Dersim'de. Gerici zor, halkla çatışıyor Dersim'de. Gerillayı cephe gerisinden soyutlamak istiyor, emperyalist koltuk değnekli burjuva-feodal iktidar "Yak, yok, öldür"le halkın aşağıdan gelen dolaysız girişimini, gerillaya süren desteğinin önünü kesmek istiyor kayıci iktidar. Yığınların devrimci tutumunu yatıştırmak başlıca amaçları.

"Topyekün savaş" kurmayları, sınıfsal ve ulusal kulvarda ayağa doğrulan heybetli devrimci silahlı mücadelenin yolunu tıkamak, devrimci zor'u işlevsizleştirmek rotasına kendisini kilitlemiş bulunuyor. Devrimci silahlı mücadelenin en yaygın, en yoğun, en zengin içeriğiyle yaşam bulduğu alan hiç şüphesizki, Türkiye Kürdistanı'dır. Türkiye Kürdistanı'nda da bu mücadeler kurlarda canlı gerçek haline gelmiş bulunuyor. Ve yine hiç şüphesiz ki, gerillayı seferber etmede asıl söz sahibi PKK ve ekabinde TKP(ML)'dir; ve sonra diğerleri. emeğin köleştirilmesine dayalı faşist düzenin amacı, "yak yık öldür"le, "alan hakimiyetiyle", a) gerillayı en vazgeçilmez "olmazsa olmaz"ından soyutlamak; yani, halktan; b) gerillayı cephe gerisinden mahrum bırakmak; c) gerillayı, beslenmek için gerekli kaynaklardan uzak yörelere hapsedmek; d) gerillanın hareket alanını daraltıp işlevsizleştirmek; e) gerillanın çöküp geldiği kır nüfusunu ana merkezlere toplamak ve göçe zorlamak; ve f) Kürt ulusu nüfusunu yabancı ulusal unsurlarla harmanlamının yolunu açmak.

Dersim yandı, yıkıldı; sürüldü Dersimliler. Aclarla yoğruldu Dersim; evlâtsiz analar, yaşlı babalar birbaşına kaldı dağların doruklarında. Gençler ya hapiste, ya göçte ya da gerilladaydı; ama bu da yetmedi... Komprador patron-ağaların "topyekün savaş" hükümete bunula da yetmedi. "Ya yakılacak ya yakılacaklardı"!. Ve yaktılar... Birbaşına kalan dedeler de yaşlı analarda, bezleri içinde bebecikleri evlerinde kalmamalıydı... Onlar da sürülmeliydi. Uzaklara, çok uzaklara sürülmeliydi... Evleri yıkılmakla kalmamalıydı ki evsiz kalırlardan uzaklaşmamalıydılar ve bir daha gerillaya kapıyı açmamalıydılar; ve gerilla çalacak kapı bulamamalıydı.

"Ya yakılacak ya yakılacak" nağrası Dersim'de de yaşam buldu. Gözün aydın Tanul!

Dersim, 38'lerde de amansız, zorlu çatışmalara, başkaldırıya sahne olmuştu. Yine göçe zorlanmış, yine evleri yıkılmış, yıkılmıştı. Ve tüyler ürperen toplu kamplara maruz kalmıştı. Bugün aynı oyun sahneleniyor. Fakat geçmişten çok farklı bir olgu var bugün. Bu olgu gerilladır; bilinçli, örgütlü gerilla. Geçmişte mevcut hareketi birkaç yılda vahşice boğdular. Oysa bugün bu imkansız. Devrimci zor, gerici zor karşısında heybetlice ve fevkalade cebelleşiyor. Gerilla inançla, özveri ve ısrarla savaşıyor; ve burjuva-feodal iktidara buna karşın topyekün savaş gühüyle da olsa umutsuzca çırpınıyor. Ve güçsüz öfkelerini "yak-yık-öldür"le harekete geçiriyor kayıci iktidar. Ne var ki, yarıntılar, aleviler arasında halk yığınlarının dinmek bilmeyen fena halde öfkesi tüm oyunları, aşağılık hesapları boşa çıkarmada gecikmeyecek ve gerilla bu öfkeye ivme kazandırmada kendine düşeni kuşkusuz yerine getirecektir.

Türkiye Kürdistanı'nı yaktıkları ulusal ve sınıfsal kavuşmuş boğacaklarını unutanlar, Dersim'i alevle tutuşturmakla gerillayı halk desteğinden mahrum bırakacaklarını sananlar beyhude bir çırpını içinde diler. Hayal görüyorlar. Yaktıkları, yıktıkları bir halkın, bir ulusun yok edildiği, bir devrimci sürecin boşa çıkarıldığı nerede görülmüştür ki.

"Devrimin umudu kalabalıktır." Güzel demiş Lenin. Kalabalık bugün Dersim'de gerillanın arkasında saf tutmuştur. İşte zurnanın zırt dediği yer burasıdır. Bu geçişin farkında olan "topyekün savaş" kurmayları gözünü bu kalabalığa dikmiş bulunuyor: Onsuz devrim olmaz; onsuz devrimci süreç ilerletilemez. Devrimci zor' da gerici zor' da gözünü bu alana dikmiş bulunuyor. Gerilla bu alana yükleniyor, karşı-devrim de. Nedir ki, somut pratik tamthiyorki, kalabalık gerilla arkasına almış bulunuyor; gerici zor'sa karşısına. Gerici zor'un tıkanması da burada başlıyor. Bunu aşmanın, bu düğümü çözmenin yolu nuyssa emegen güçler "yak, yık öldür" ve "alan hakimiyeti"nde görmüş bulunuyorlar.

Dersim'lerin yakılmakla bitmeyeceğini, yığınların bu yolla saf değiştirmeyeceğini aptallar bile bilir. Ama çivisi çikmiş bu özel savaş hükümeti bu yolda ısrar ediyor. Beyhude!

Devrimle karşı-devrim amansız, zorlu bir savaş içindedir. Marx'ın dediği gibi, "devrim, güçlü ve birleşmiş bir karşı devrim yaratarak ilerler." Yükselen devrim birleşmiş, merkezleşmiş, donanımlı gerici zor'la karşı karşıya bulunuyor. Ve bu birleşmiş zor, devrimin sirtını yere getirmek için her aracı, en insanlık dışı metodu kullanmayı bile göze almış bulunuyor. Bu iğrenç araç güneydoğudan birçok yöresinde olduğu gibi çok daha yoğun ve güçlü olarak Dersim'de uygulamaya sokulmuş bulunuyor.

Tarih tanıtlayacaktır ki, geçmiş direniş geleneğine sahip Dersim, "topyekün savaş" uygulayıcılarının son aşağılık yöntemini de boşa çıkaracaktır. Kaldı ki bu kez Dersim halkı gerillasına da sahip. Ve tüm Türkiye, Türkiye Kürdistanı Dersim'in yanında saf tutuyor.

Karşı-devrimin bu yöntemi de hurdaya çıkaracaktır. Dersim'in geleneksel direniş bilinci modern gerilla bilincine tümelşerek karşı-devrimci zor'u etkisizleştirecek ve sonunda sınırlı bir alana çakılı bırakacaktır.

Halk yığınları zorlu bir savaşınla karşı karşıya. ama bu savaşın, ama bu acı, bu zorlu mecca, onları gelecek savaşlara hazırlamak için çok değerli, çok soylu deneyimleri de beraberinde getirecektir. Ve unutulmasın ki, her savaşın, bu savaşın verileri için çok büyük özverileri de gerektirir. Gerilla ve öncü, savaşımı daha da yoğunlaştırarak, vur-kaç taktikleriyle "alan savunucularını" zora sokacak silahlı mücadelerle birleştiyle "yakılan Dersim'e" bir yanını adidir. "Saldır, saldır ve gone saldır" şiarı tam da şu anda yaşam bulmalıdır. Şehirde ve özellikle de kırda gerillanın tetik sesleri göğürülüşünü bile boğmalıdır. Boğmalıdır ki, acı ve gözyağı ile sulanan topraklarda, yanan Dersim'in alevileri arasında acılar sevince, çıkan umutlar güvenle dopdolu umuda dönüşsün ve yığınlar gerillanın arkasında devrimin umudu olan kalabalığı yaratılsın.

Direnişin beşiği Dersim, "Önü" nün onurudur; gerici zor'un da sonsuz korkusu. Direnişin beşiği Dersim, devrimci sürecin nirengi noktasıdır ve ezilenlerin de sürgün veren fideliği.

Karşı-devrim Dersim'de gamiyi karaya oturtmuştur; ve Dersim gerici zor aşısından artık tamamıyla kaybedilmiştir. Bu böyle biline. Zor zor'la altdedir. Dayan ha Dersim... dayan!..

Şehit gerilla toprağa verildi

Kartal/Özgür Gelecek- Sivas'ta devlet güçleriyle girdiği çatışmada şehit düşen (TKP/ML) Darbeci kesime mensup gerilla Cemert Kayar (Mahir-Cenk) 25 ekim salı günü saat 12.00'de Sarıgazi Mezarlığı'ndaki Tuzla Şehitleri'nin yanına gömüldü. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı cenaze töreninde, devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşundan sonra "TIKKO Gurulları Ölümüszdür!", "Devrim Şehitleri Ölümüszdür!", "Cenk Yoldaş Ölümüszdür!" sloganları atıldı ve tören sona erdi.

Malatya Sümerbank işçileri yürüyüş yaptı

Malatya/Özgür Gelecek-Malatya Sümerbank fabrikasında çalışan 1000'i aşkın işçi toplu İş Sözleşme (TİS)lerindeki usulsüzlüğü ve TİS farkları ödenmediği gerekçesiyle protesto yürüyüşü yaptı. 1000'i aşkın işçinin saat 14.30'da gerçekleştirdiği olduğu fabrika'dan DYP'in binasına kadar 3 km'lik yürüyüşte işçiler hükümeti istifaya çağırarak, diğer partilerin de DYP'den farkız olduklarını belirttiler. İşçiler "Bati illerde ara seçim var diye oradaki işçilere ödeme yapılıyor; bizlere neden ödeme yapılmıyor?" diyerek "Hükümet İstifa!", "İşçi Köylü Elele Genel Greve", "İşçi Memur Elele Genel Greve" diye sloganlar atarak tekrar fabrika önüne geldiler. Gösteriyi polislin müdahale etmediği gözlemlendi.

İşsizlere ve sosyalist basına gözaltı

İzmir/Özgür Gelecek- 17 ekim günü, işsizler "Herkes İş" talebiyle Çankaya'daki İş ve İşçi Bulma Kurumu önünde toplandıkları sırada polislin saldırısı sonucu aralarında Alınteri muhabiri Ali Asker Bal ve Partizan Sesi temsilcisi Mehmet Çakar'ın da bulunduğu 15 kişi gözaltına alındı. Mehmet Çakar aynı gün serbest bırakıldı. İkinci gün serbest bırakılan Birol Cüce'nin vücudunda çeşitli işkence izleri var. Serbest bırakılan Mehmet Çakar ile Birol Cüce Terörle Mücadele Şubesi'nde bulunan diğer kişilere yoğun işkenceler yapıldığını belirttiler.

21 Ekim'de İHD İzmir Şubesi'nde Alınteri gazetesi ve işsizler tarafından yapılan basın açıklamalarıyla işsizliği protesto edenlere yönelik polis saldırıları kınandı. Alınteri gazetesi yaptığı açıklamada muhabirleri Ali Asker Bal'ın gözaltına alındığını, polislin çeşitli baskılarına maruz kaldığını belirterek, "Türkiye'de basına ve basın mensuplarına yapılan saldırılar şüphesiz ilk değildir. Çünkü sömürücü, faşist düzenin, basınsız bir ülke, kulaksız ve gözüksüz bir halk yaratmak hep var olan hayalidir. Fakat bu konuda da başarılı olamayacaklarını buradan herkese duyuruyoruz." denildi. İşsizler ise açıklamalarında suçlara değindiler: "İşsizliği protesto etmek suçsa bu suçu işlemeye devam edeceğiz. Bizi işsizliğe mahkum eden bu düzen suçludur. Ve işçi sınıfı önünde cr geç yargılanacaktır."

CEMTAŞ işçisi direnerek öğreniyor

İstanbul/Özgür Gelecek-Sendikalarının tanınması ve birikmiş alacaklarını alabilmek için iş bırakan 250 civarında CEMTAŞ işçisi, topluca işten atıldı. 21 ekim günü işten atılan işçiler aynı gün direnişe başladılar.

21 ekim cuma günü işyerine gelen işçiler-"Biz sendikamızın tanınmasını istiyoruz. Sigorta primlerimiz, mesailerimiz ödenmiyor, biz hakkımızı istiyoruz" diyerek makinaları açmazlar. CEMTAŞ'ın sahibi Abdullah Taşçı'da "Çalışmıyorsanız çıkın gidin" der. Makinaların başından ayrılmayan işçiler, idari bölümde çalışan müdürlerin sopalı saldırısına uğrar. İşçileri makina başından sopalarla uzaklaştırmaya çalışırlar. Bu arada jandarmadan da yardım istemiş ve jandarma vakit kaybetmeden patronun imdadına yetişmişti. Jandarma desteğiyle işçiler dışarı atılırken Abdullah Taşçı jandarmaya "vurum, dipçikleyn, hepsinin kemiklerini kırın" diye talimat vermeyi ihmal etmez. Derken işçilerin hepsi yaka paça dışarı atılır.

CEMTAŞ, tekstil üretimi yapan bir fabrika. Şimdiki binasına 6 ay kadar önce taşınmış. Hemen yanında yeni bir bina yükseliyor. Onun yan tarafında da bütün artıkları Hörsdere'ye atılan boyahane bölümü var.

CEMTAŞ patronu Abdullah Taşçı fabrikayı yeni binaya taşırken işçilerle toplantı yaparak, ekonomik durumunun kötü olduğunu söylemiş ve işçilerden yardım istemiş. Bunu kabul eden işçiler "Altı-yedi aydır dayanıyoruz. Ekonomik kriz diye tutturdular. Nedir bu kriz. Herkesin krizi geçti ama bizim krizimiz geçmedi, Biz buradan ekmeç yiyoruz. Adam yeni taşındı belki sorunları vardır dedik. Mesaiye de kaldık. Ama hep böyle olmazki" diyorlar.

Daha önceleri sendikalı olmak için girişimde bulunan işçiler hep atılmış. İlk etapta 10 kişi daha sonrada 14 kişi atılmış. İşçilerden biri "O zamanlar işçilerde birlik ve dayanışma yoktu. Patron yine 10 kişiyi atıp kurtulurum diye düşündü. Ama bu kez yanıldı. Baktıki başa çıkamayacak sopalara sarıldı" diyor.

Başka bir işçi "Ben bir haftadır burada çalışıyorum. İşe başladığım ikinci günü patron şeflik teklif ederek maaşımın iki katını vereceğini söyledi. Karşılığında da işyerindeki komiteye katılmama, işçiler arasında neler konuşulduğunu, neler yapıldığını iletmeme, yani ajanlık teklif etti. Ama ben bunu kabul etmedim. Arkadaşlarımı satmam" derken. İşten atılırken dayak yiyen bayan işçilerden biri "Ben dövülen ne ilkim, ne de son olacağım. Benden öncece bir arkadaşımızı 2 gün tavana asmışlar. Bugünde hepimizki sopalarla çıkardılar. Müdürlerin dolaplarının altında demirden sopaları var. Herhangi bir olaya karşı polis gibi müdahale ediyorlar. Aslında jandarma ve polise gerek ki" diyor. CEMTAŞ'ta 6 yıldır çalışan işçiler sadece 3 milyon maaş alıyorlar ve mesailer de ödenmiyor. Emieğinin karşılığını isteyen işçi kadınlar patronun "Size verdiğim para az geliyorsa size genelev açayım da çok kazanın" yanıtıyla karşılıyorlar. Tabi buna pek şaşırıyorlar. Kadın işçilerden biri "Öğluna piç diyen adamdan ne beklerin ki" diyor. CEMTAŞ patronu sendikacıları da unutmuyor onlara da "zibidi" yakıştırmasını yapıyor.

Yaklaşık bir haftadır jandarma ablukası altında direnişleri devam eden işçiler eylemin ilk günü eylem komitesini oluşturduklar. Direnişin ilk gününde akşam üzeri fabrikanın

CEMTAŞ işçileri "Ya kazanacağız, ya kazanacağız" diyor

önlünden Esenyurt Kültür Merkezi'ne kadar yürüyen işçiler bir toplantı yaparak sonuna kadar direnme kararı aldılar. İşçiler yağmura inat direnişlerini kararlı bir şekilde devam ettirirken, işçilerin hepsini atan patron sendikadan vazgeçmeleri koşuluyla işçileri geri alacağını söylüyor. Ama işçiler bunu kabul etmiyor. İdari bölümde çalışanlar makinaların başına oturtulmuş. Üretim bu şekilde devam ettirilmeye çalışılıyor. Patronun çağırısına bakıldığında işçilerin yolunda gitmediği anlaşılıyor.

Direnin 5. gününde bir trafik kazası geçiren işçilerin bir kısmı yaralandı. Yaralı işçiler direniş alanını terk etmeyip "Ne olursa olsun burayı terk etmeyeceğiz" diyorlar.

DISK Tekstil-İş Sendikası yetkilileri ise patronla uzlaşmaya çalışmalarına rağmen uzlaşma sağlanamadılar. Sendika yetkilileri yasal yol-

larla işçilerin haklarını arayacaklarını söyleyince, direnişçi işçiler "Biz gerekirse burayı işgal edeceğiz. Ya salar buna engel belki, ama biz yavaş saların kimin yanında olduğunu çok iyi biliyoruz. Tek amacımız sendikamızın tanınması değil. Burada çalışan işçiler olarak mücadelemizi ve kendimizi belli bir yere taşımaktır. En azından Güneydoğuda yaşanan savaşa harcanan paraların bizim cebimizden çıktığını biliyoruz. Biz patronların kime hizmet ettiğini de biliyoruz." diyorlar.

Direnin 6. gününde çalışacak işçi bulan patron işçileri fabrikaya getirdi. Fabrikada direniş olduğunu gören yeni işçiler, "Biz çalışmıyoruz" diyerek direnişçi işçilere katıldılar.

CEMTAŞ işçisi direnişini bu kadar ısrarla sürdürürse hem kazanacak ve aynı işkolundaki işyerleri için bir örnek oluşturacaktır.

Sağlık emekçileri: "Sağlıktan tasarruf olmaz"

İstanbul/Özgür Gelecek-Özellikle üniversitelerde ve bağlı fakülte hastanelerinde tasarruf genelçeleriyle ortaya çıkan koşullar işçi ve memurları isyan ettirecek duruma getirdi. Cerrahpaşa Hastahanesi çalışanları da 26 ekim günü yaşadıkları sorunları dile getirmek ve PTT çalışanlarının aynı günkü eylemlerini desteklemek amacıyla bir basın açıklaması yaptılar.

Hastane yemekhanesi önünde toplanan yaklaşık 250 hastane çalışanı, pankart ve dövizler taşıyarak sloganlar eşliğinde hastane bahçesinde bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Yürüyüş sırasında "Sağlıktan Tasarruf Olmaz!", "Hastaneler Halkındır Satılmaz!", "Hastane Gelirleri Nereye Gidiyor!", "Dernek Yasası Değil Toplu Sözleşme!", "Herkes Eşit Ücretsiz Sağlık!", "Düşünenler Hapiste Yürüyenler Mecliste!", "Devlet Terörüne Son!" şeklinde sloganlar atıldı. Yürüyüş esnasında hastalarda pencerelerden alkışlarla eylemcileri desteklerken, hastane bahçesindeki hasta yakınlarının da yürüyüşe katıldığı gözlemlendi.

Dekanlığın önünde toplanan işçi ve memurlar adına Tüm Sağlık-Sen ve Tez Koop-İş açıklamaları

okundu.

Tüm sağlık-Sen'li memurlar adına yapılan açıklamada, kriz bahanesiyle bugüne kadar kazanılmış hakların geri alınmaya çalışıldığı, emekçilerin vergileriyle kurulan hastanelerin ticarethaneye dönüştürüldüğü belirtildi. Açıklamada "Hastane geliri vakıflar aracılığıyla birilerini zengin ediyor. Sendikamızın örgütlü mücadelesiyle kazandığımız ücretsiz servis hakkımız gaspediliyor. Mücadelemiz ve kurulu sendikalarımız yok sayılarak sendikasılaştırma dayatılıyor. Kendimize yönelik uygulamalar

hakkında, düşünce açıklamaları dahi yasaklanıyor. Hırsızların, yolsuzların, rüşvetçilerin, mafyalıların türettiği kölelik düzeninin kirli peçelerini üzerimizden atana kadar direneceğiz." denildi.

"Zam + Zulum + İşsizlik = Özgürlüğü" "1 top mermisi = 10 milyon, 1 hekim maaşı = 10 milyon" "Sustuk servislerimizi kaybediyor, sustuk kreşler zamlandı, sustuk sendikamızı kaybettiriyorlar, sustukunluğa hayır", "Ratasyonla kimler ölümüne gönderiliyor" "Bütün haklarımızı yediler, paraları da şükür edin dediler" şeklindeki dövizlerin taşındığı eylemde hastane işçilerinin örgütlü olduğu Tez Kop-İş Sendikası adına da bir açıklama yapıldı.

Açıklamada "Yalanın, talan ve yolsuzluğun, rüşvetin önünü alamayan iktidar çareyi biz işçilerin aşını, ekmeğini daha da küçük mekte ve işsizler ordusuna yeni işsizler katmakla bulmaktadır. Tasarruf genelçelerinin sonucu olarak, üniversite hastanelerinde kan yemekler artık esir kampları da dahi yenmeyecek duruma düşmüştür. Afrika'nın açlık bölgelerinde bile verilemeye kötü ve kalitesiz yemek verilmektedir. Biz işsiz ve memurlar olarak bu gaspediye karşı ve insan emeğine saygısızca düşür demek için insanın, insan emeğinden yana dürüst ve haklılık karşı olan herkesin harekete geçmesini istiyoruz" denildi.

Daha sonra dekanla görüşme üzere temsilciler gönderildi. Dekan'ın Ankara'ya gittiği öğrenilince, dekan geldiğinde temsilciler dekanla görüşmesi ve bu görüşmeden sonuç alınmaması durumunda eylemlere devam edileceğini duyurularak alarak eylem bitirildi.

Kargo işçisi sınıf bilinciyle donanıyor

Aras Kargo işçileri almakta kararlı görünüyor

İstanbul/Özgür Gelecek İşçi sınıfımızın geçen yüzyılın ikinci yarısından beri yoğun bir şekilde sürdürdüğü hak arama mücadelesi sayılı eylemlerle aktif bir şekilde devam ediyor. Son süreçte 12 Eylül'e işbaşına gelen cunta yönetimi faşizan uygulamaları sınıf savaşımını engellemeye çalışmıştır, bunu başaramadığı da söylenemez ne var ki son yıllarda Türkiye'de yükselen devrim mücadelesi köylülüğün ve işçi sınıfının tekrar uyanış ve ayağa kalkışına sahne oluyor. Doğuda köyler kaynıyor, sanayi şehirlerinde işçilerin sendikalaşma mücadeleleri yükseliyor. Ve bunlardan biri olan Aras Kargo işçileri ise kararlılığı ve sınıf bilincini giderek yükselttikleri sınıf mücadelesini ilettiliyor. Aras Kargo işçisi siyasi baskı ne kadar yoğun olursa olsun sömürüye baş eğmeyeceğini göstermekte kararlı.

İstanbul Aras Kargo'nun çok sayıda şubesi bulunmasıyla birlikte az sayıda ve dağıntık olan Aras Kargo işçisinin üzerindeki acımasız sömürsünü polisle işbirliği içinde sürdüren aras kargo patronuna karşı işçiler kargonun beyni olan aktarma merkezinde işleri durdurarak karşı koyuyorlar.

Ankara'da Aras Kargo işçisinin 5 günlük işgal eylemi ile hız kazanan Aras Kargo işçisinin hak arama mücadelesi kararlı bir şekilde sürdürülerek devam etmekte.

Ankara'daki direnişe destek amacıyla İstanbul'da Aras Kargo işçileri 1 günlük vizite eylemi ile arkadaşlarının direnişini selamlama 1 Eylül günü tekrar vizite eylemi ile sömürüye karşı direnişe geçmişlerdir. Bunun üzerine Aras Kargo patronu 29 işçiyi işten atarak işçilerin birliğini ve sendikal mücadelesini engellemek için gözdağı vermeye çalışmış fakat bu da işçileri engellememiştir. Patron-polis işbirliğiyle işçiler üzerinde yoğun bir baskı ve sindirme politikası uygulanıyor.

Alibeyköy Aras Kargo'da şu anda direniş 30 işçi ile devam eden direniş 50 gündür doldurdu. İşçilerin her türlü baskı ve olumsuzluğa rağmen sürdürdükleri hak arama ve sendikalaşma mücadelesini bir türlü içine sindiremeyen patron işçilere her fırsatta polis çağırarak saldırtıyor. Kendi işyerleri önünde dahi oturmalarına izin verilmeyen işçilere Alibeyköy'den getirilmeye çalışılıyor. Sürekli işçilerin oturma eylemi yaptıkları yer değiştiriliyor, eşyaları tahrip ediliyor, gözaltına

alınıyor. Öyleki müdüre bakmak bile suç olabilir. Direnişçi aras kargo işçileri işe yeni alınan ve müdüre bakan bir işçinin yan baktığı gerekçesiyle ertesi gün işten atıldığını söylediler.

İşçileri sağlıksız koşullarda 12-14 saate varan mesailerle, 2.5 milyon gibi yaşam standartlarının çok çok altında ve sigortasız çalıştıran patronun keyfi uygulamaları ve Aras Kargo işçisinin hak arama mücadelesini yıldırmak için başvurmadığı hiç bir yöntem kalmamış paravan şirketler kurarak, soğaka attığı işçilerin yerine kendi ailesini çoğulunu çoğulunu getirip, dışardan adam getirip taşeron işçi çalıştıran ve kendi yakın çevresinden oluşan faşistleri polisleri kullanarak işçiler üzerinde yoğun baskı uyguluyor, işçileri haklılık mücadelelerinden vazgeçirmeye çalışıyor fakat Aras Kargo işçileri herşeye rağmen direneceklerini söylüyorlar. Diğer şubeler tarafından da desteklenen Alibeyköy aktarma merkezindeki Aras Kargo işçileri kamuoyunu karşı karşıya kaldıkları baskı, zulüm ve acımasız sömürü karşısında duyarlı olmaya ve destek vermeye çağırıldı. Patron-polis işbirliğiyle sömürü düzeninin temsilcileri her türlü hak arama ve demokratik halk mücadelesini karartmaya çalıştığı gibi Aras Kargo işçisini de halktan soyutlamaya çalışarak işçilerin halkla bütünleşerek sömürü ve zulme karşı verdikleri mücadeleleri engellemeye çalışıyor. İşçileri ziyarete gelen destekçileri gözaltına alarak gözdağı vermeye çalışıyor.

Aras Kargo işçisinin şu ana kadar vermiş olduğu mücadelenin sonucunda DISK'e bağlı Nakliyat işte örgütlenerek hak arama yönünde örgütlü mücadelenin ifadesi olan sendikalarını kazanmışlar. Bundan sonra da sendikal haklarını alma mücadelesini yürüterek mücadeleyi yükseltiyorlar. Ankara eyleminden sonra direniş giderek yaygınlaşıyor. İstanbul'da Nakliyat iş'in 1 yıldır sürdürdüğü sendikalaşma mücadelesi sonucu şimdiye kadar çok sayıda Aras Kargo işçisi sendikali olmuş durumda.

Nakliyat-iş Sendikası'nda örgütlenen Aras Kargo işçileri gerici ve eylem kırıcı nitelikte bir sendika olan ve kargo işçisinin kazanımlarını sahiplenmeye çalışan Tüm-Tis Sendikası için şöyle konuşular. "Tüm-Tis'e sarı demek iltifat olur, beyaz daha doğru".

-Ankara, İstanbul, İzmir'de Nak-

liyat-iş Sendikası 3 ilde de örgütlenmeye çalışıyor. Bu iş kolunun aynı kolunda olan Tüm-Tis Sendikası'nda şu ana kadar direniş başlanıncaya kadar hatta direnişten bir ay öncesine kadar hiçbir örgütlenme çalışması olmadığı halde işkolu yetki barajına olan itirazlardan dolayı bir kaygıya düşürüldüğü olan Aras Kargo'ya el atmaya başladı, bu adamların burda derdi işçilerin örgütlülüğünü sağlamak ve toplu iş sözleşmesi kapsamına sokmak değil bu barajı aşmak için bu insanları kendilerini baston olarak kullandılar. Burda örgütlenmeye giriştiler onların bu eylemi Aras Kargo işçisinin örgütlülüğü bölmektir. İşkolu barajlarını düşmesinin için burda hazır olan örgütlülüğe girdiler nazır pastaya kondular kısacası.

Şu anda işçiler işyeri önünde işten atılan 30 işçi ile devam eden oturma eylemlerini işleri geri verilene kadar sürdürdüklerini belirttiler. İşçilerin örgütlediği Nakliyat-iş Sendikası ise Ekim 94(7) sayılı bilten ile bir basın açıklaması yaparak şu sözlerle yer verdi. "Çalışma hakkının insan haklarının temel olduğuunu belirterek 158 No'lu 110 sözleşmesi tam olarak uygulanıncaya kadar ve tüm işçi arkadaşlarımız, iş yasasının 24 maddesi uyarınca geri alınıncaya kadar mücadelemize devam edeceğiz. Taşeronluk ve acentalığın, sendikal örgütlenmeyi engellemek ve işçilerin kazanılmış eski haklarını yok etmek için paravan olduğu ortadadır.

Acentalığın tüm Aras Kargo işçilerinin çıkarılmasını hedefleyen bir yapı değişikliği olduğu gün gibi aşikardır. İşverenin toplam 3 bin işçinin 100 milyarı aşan kıdem tazminatlarını vermeye için her türlü ali-cengiz oyununa başvurduğu nu biliyoruz" diyerek Aras Kargo patronuna şu şekilde seslendiler; "Aras Kargo işçileri, onun kötü niyetli hizmetkarları ve acentalığı altında yasa dışı işçi düşmanlığı yapanları uyarıyoruz.

Çalışma hakkımız ve sendikal örgütlenme haklarımızı sahibiz ve haklarımızı kimseye çiğnetmeyeceğiz."

İşçilerini emeğini sömürerek servetlerine servet katıyor ve emekçi halkı baskı ve zorla yönetimi altında tutarak acımasız sömürüye maruz bırakan Aras Kargo patronunu zor günler bekliyor. Çünkü Aras Kargo işçisi üretimden gelen gücünün farkına varmaya başladı. Ve bunu kullanarak hakkını almakta kararlı gözüküyor.

Kolektif / Tutsaklardan

Ufuk Gökçe

Devrimci dürüstlük ve siyasal cesaret

Devrimci bir kişilik dönüşüm olayıdır. Özel mülkiyetin hakim olduğu toplumda dürüst olan az olur. Kolay da değildir. Sömürücü sınıflar, toplumun fertlerini ilğine kadar bozmaktadır. Beyinleri ve toplumsal ilişkileri sürekli bombardmana tabi tutmaktadır. Böyle toplumda etkilenmemek veya az etkilenmek kolay da değildir. Dolayısıyla yapısı gereği bozulmuş toplumda öncelikle az bozulmuş olanlar önce siyasal olarak, buna paralel ilişkiler ve yaşamlarıyla ondan kopacaklardır. Koptukları oranda devrimleşecekler ve özel mülkiyet sistemine, başta siyasal olmak üzere her cephede saldıracak, insanları, pürümüş toplumdaki çekip olarak devrimleştirileceklerdir. Dönüştürüp, devrimleştirildiği oranda hedeflerine adım adım varacaklardır.

Değişim ve dönüşüm için iradi müdahale şarttır. Bunun için dönüştürücü, ilkin kendilerini dönüştürmeleri, devrimleştirilmeleri gerekir. Bu bir dönüşüm olayıdır. Ne derece sağlamırsa o derece devrimci olunur. Bu dönüşüm için dürüstlük şarttır. Dürüst olmayan dönüştürmez, devrimleşemez. Devrimden menfaatli olabilir, devrim saflarında yer alabilir, şu ya da bu oranda çaba sarfedebilir, bu anlamda devrimci demokrat olabilir ancak gerçek devrimci olamaz. MLM olamaz. Sürekli devrimleşmek bilimsel olmaktır. O da MLM olmaktır. MLM bilimi ışığında bakmaktır. Onu hayata uygulamaktır. Bilimsellik her soruna önyargısız girmektedir. Gerçeği olgulara aramaktır. Onları bilimsel tarzda açıklayıp yön göstermektir. Bilimsel olmayan dürüst olmaz, dürüst olmayanlar da bilimsel olmaz.

Dürüstlük ilkin kendine karşı dürüstlüktür. Kendine karşı dürüst olan başkalarına karşı da olur ve onları dönüştürmede başarılı olur. Böyle olmayanlar bunları başaramaz vereceği bir şey de olmaz.

Önderlik ciddi iştir. Herşeyden önce bilimsellik, dürüstlük, teorik, siyasal tahli, siyasal öngörü, siyasal birlik, tecrübe, siyasal gerçeklik, siyasal yetenek, açık yüreklilik, siyasal cesaret vb. gerektirir. Bu yönleri olmayanlar veya önemli ölçüde bunlara muhtaç olanlar ölçülü olmak zorundadır. Kalımlı aşan şeyler üzerinde laf etmemelidirler. Çapını aşan şeyler üzerine konuşup hele de suçlamalarda bulunurlarsa söyledikleriyle mahcup edilebilir.

Bu yönleri olmayan biri, Eylül ayında yayın hayatına başlayan "Partizan Sesi" adlı 15 günlük siyasi gazetesinin "Açıkça" köşesinde "Önderler ve Önderçikler" başlıklı bir makale yazmış. Kuşkusuz herkesin yazı yazma hakkı vardır. Her iddiaya sanımlar bakış açısına göre, işledikleri sorunlara ilişkin düşüncelerini açıklamaları en doğal hakkıdır. Benimseneyen benimser, benimsemeyenler de eleştirir haklarına sahiptir. Ama anlayış bazında bakış açısını ifade etme yerine, o bazda eleştirecek hedefler varsa açık eleştirme yerine çamur atmalar, şüpheler yaratmalar oluyorsa, böylece bilimsel olunmuyorsa, dürüst olunmuyorsa, hangi siyasal yapılanı hedeflediğini açıkça belirtircesek kadar siyasal cesareti sahibi olunmuyorsa o zaman başkalarının da söyleyeceği çok şey olacaktır.

Önder ve önderlik üzerine bir yazı yazılırsa önderlerin sınıf hareketindeki fonksiyonu ve önderlik sorununa ilişkin teorik bir bakış açısı konulur. "Önderler ve Önderçikler" başlığıyla yazılınca bir kıyaslamaya gidiliyor demektir. O başlık siyasal yapıların önderlerinin kapasitesini, önderlik yeteneklerini koyup kıyaslamaya gidiliyor demektir. Ki bu durumda ya böyle bir başlık konulmuyacak ya da kıyaslamaya uygun hangi siyasal hareket kastediliyorsa açık gireceksiniz ve siyasal cesareti göstereceksiniz. Kıyaslamalar açık olur. Tabi her şeyden önce söylenen herşey bilimsel olmak zorunda. Çamur ve şüphelerden uzak olmak zorunda, dürüst olmak zorunda. Bu açıdan yazıyı okuyanlar bulup okumalı ve böylece önderler sorunu üzerine söylebilecek şeylerin ne derece kavrandığını, nasıl ele alındığını, nasıl bir yöntemle hareket edildiğini görmelidirler. Böylece önderler sorunu üzerine fetva vermeye kalkışanların önder ve önderlik çapı görülmelidir.

Siyasal dönüşümü sağlamayanların kimseye vereceği bir şey yoktur. Çünkü bilimsel olmanın dürüstlüğü gösterilmiyor. Kendisi dönüşüme muhtaçtır. Ele aldığı konuya ilişkin siyasal bir yaklaşım ve tahli yoktur. Cesareti yoktur. Kıyaslamaya gidene kıyasladıkları yapılanmaları anlayışlarıyla, kapasiteleriyle genelleşen, kişiselleşen kişisel girmelidir. Ya da o tür şeylere girmemelidir. Eleştirisi varsa ideolojik siyasal anlayış ve rollerine girmelidir. Doğru olan budur:

Sözkonusu yazıyı okuyanlar ilk etapta tamamen darbe yaptıkları proletarya partisi saflarının kastetdiklerini sanır. Ancak siyasal hareketleri, siyasal olayları izleyen dikkatli okular görecek ki, bir kaç yerde P. Partisine yönelik, namuslu, dürüst olmayan iftiralar getiriliyor. Esas olarak diğer biraç örgüt kastediliyor. Ama eleştirildiği örgütleri açık yazma cesaretini kendisinin de buluyor. Oysa kimileri eleştiriyorsa açık eleştirilmesi daha namuslu bir tavır olurdu. Niye açık eleştirilmekten korkuluyor? Kendi zayıflıklarından olduğu aptır. Aynı zamanda eleştiren oursa. "ben" veya "biz" sızı kastetmedik" demek ve hemen toristan etmek içindir. Bu, bildiğimiz oportünizmin tipik yöntemlerinden biridir.

Sözde eleştiride, en kahraman Rıdvan havasına giriliyor. Öyle bir havanın "bilimsellik" bir yana, öyle bir hava, o havayı veren anlayışların içinde bulunduğu zavallı ruh hallerini gösterebiliyor... Başka yazıda bunun üzerine durulması gerektiği için geçiyoruz.

Köşe "yazarı" başka şeylerin yanısıra bir örgüte atıfta bulunarak "birkaç değerli yoldaşı hakkında ölümlü fermanı imzalamaktan çekinmeyen" diyerek eleştiriyor. Ama bunu söyleyenler hiç de dürüst değildir. Çünkü başta kendi sayısal safiasına da aynı şeyi yapılmaktadır. Eleştirme hakkı olması için kendilerinin öyle anlayışının olmaması lazım. Eleştirilerin ciddiye alınması için kendilerinin eleştirildikleri konuda samimi, dürüst, namuslu olmaları lazım. Ama bunların zerrisi yoktur. Çünkü nisan 17'sine kadar yoldaş dediklerini, 18 Nisan'da kendileri de ölümlü kararları almışlardır. Şimdi dürüstlük, namusluluk, bunun neresindedir? Bilimsellik bunun neresindedir? Bir dizilim konusuna olduğu gibi MLM'lik bunun neresindedir?

"ML bir bilimdir, bilim ise dürüst ve sağlam bilgi demektir. Bilimde yalana dolana yer yoktur. Öyleyse dürüst olalım." (Mao C.3)

Sorumluluk bilinci ve a

Yazılarımızı okumak için "okumak" değil, öğrenmek, kavramak ve hayata uygulama amacıyla okumalıyız.

Proleteryanın öncü örgütü yeni bir süreç yaşıyor. Bu süreç iradi olarak müdahale ile geldiğimiz bir süreç değildir. Öncüye dayatılarak gelinen bir süreçtir. Öncü güçleri dayatılan sürece bilinçli bir müdahalede bulunarak öncünün iradesini yeniden merkezileştirecektir.

Bu süreçler yaşanmadan öncü ve örgütlenme bir reorganizasyona ihtiyaç duyuyordu. Yeniden yapılanmak zorunluydu. Bunun çabası vardı. Bu süreç yaşanmadan öncü yönetiminde kimileri komplocu tarzda tasfiyeciler darbeciliğe başvurarak öncü ve sınıf hareketine darbe vurdu. Bu durum irademiz dışında, her olumsuzluğun bir olumlu yön taşıması gibi esas olumsuz olsa da bu da olumlu bir yön taşımıştır. Bu aynı zamanda ideolojik-siyasi, örgütsel ve pratik arındırma ve insanların zaafirlarından arınmasını oluşturmaktadır. Bu hata ve zaafirlarla savaşmak zorundayız.

Bugün öncünün iradesinin ana ve acil görevi yeniden merkezi önderliği sağlamaktır. Öncünün iradesini temsil eden çoğunluğun bugün uğraşı da budur. Öncü güçleri bu tarihi sorumluluğunu yerine getirecektir. Her gecikme anının öncüye, potansiyeline, sınıf hareketine ve tarihi rolüne vereceği zararın bilincinden hareketle üzerine düşenleri yerine getireceğinden kimsenin kuşkusu olmasın. Sınıf düşmanlarına karşı mücadele içinde bu birinci adımdır. İkinci adım yeniden yapılanma ve arınma süreci olmalıdır. Sınıf düşmanlarına karşı mücadelede daha aktif rol oynamak ve tarihi misyonunu layıkıyla yerine getirmek için bu şarttır, zorunludur.

İçinde yaşadığımız süreçte, öncünün her ferdî sorumluluk bilinci taşımalı ve kendi sorumluluğunun bilincinde olarak hareket etmelidir. Bu süreçte herkes sorumluluğunu ve sorumluluk bilincini kapsamlı olarak bir kez daha iyi düşünmelidir. Çaba, güç ve enerjisi nı onlarca misline çıkarmalıdır ve durmadan yükseltmelidir.

Birincisi, herkes ilkin kendi hata, zaaf ve yetersizliklerini yeniden ve yeniden gözden geçirmelidir. Yani ilkin kendini hançerlemelidir.

İkincisi, öncünün örgütlenme ve dalları, çalışma tarzı, daha önemlisi pratiğimizi, yani söz ile pratiğin uyumunu, aksaklık ve tıkanıklıklarımızı, ideolojik zaafirlarımızı bütün faaliyetlerimizin merkezi halkaya ne derece hizmet ettiğini ve daha nasıl verimli kılacağını gözden geçirmeliyiz. Bu bir zorunludur. Öncü belirttiğimiz bu yeniden yapılanmayı (reorganizasyonu) yaşamak zorundadır. Bu şekilde arınma süreci yaşamalıyız. Öncünün her ferdî, bu sorunları kavrayıp bilinci ışığına çıkarmalı ve sorumluluk bilinciyle hareket etmelidir.

Sorumluluk bilinciyle hareket etmek için kişi, kendisi sorumluluğunun bilincinde olmalıdır. Sorumluluk bilincini kavramayanların sorumluluk bilinciyle hareket etmeleri ve sorumluluğunu yerine getirmeleri beklenemez.

Sorumluluk bilinci, bir sorunu ya da sorunları görüp kavramak, çözmek ve değiştirip dönüştürmenin bilincine varmaktır. Değiştirip-dönüştürme tarihin yüklediği rolü ve sorumluluğunu görmek ve kavramaktır. Değiştirip dönüştürmek için onun bilincinde olmak gerekir. Bilincine erişmek için teorik, siyasal birikim gerekmez. Teorik ve siyasal birikim bilince çıkarılan sorunları daha da ileri taşımaktır. Bilinç ise "insanın kendisini ve çevresini tanıma yeteneğidir". Kendisini, çevresini sorunları tanıma yeteneğinin ötesinde, mevcut sistemi yıkmaya ve toplumu değiştirmeye, mücadelesini yürütmeye, öncülü olma ve öncü önderliğinde, onun inisiyatifli altında örgütlü, bilinçli bir mücadele yürütmeye, bu mücadelede görev ve sorumluluk bilincinde olma ve bunun bilinciyle hareket etmekte bahsediyoruz.

Sorumluluk bilinciyle hareket edip görevlerini yerine getirmek için kişide iddia olmalıdır. İddia olmalıdır. Bir komünist, öncünün her ferdiinde bu daha da öncüdür.

Bir şeyi, bir düşünceyi, öncünün düşüncesini benimsemek, savunmak yetmiyor. Kavrama ve hayata uygulama mücadelesi vermek gerekir. Zaten kavramak hayata

uygulanması, gerekli örgütlülükleri oluşturmak, hayatla bütünleştirmek ve geliştirmektir.

Siyasal çizgiyi kavramak ve hayata uygulamak için insanda iddia olmalıdır. "Ben bu işi, bu görevleri yapacağım, başaracağım, yaratacağım" diye bir iddia olmalıdır. Bunun için azim, kararlılık ve özveri olmalıdır.

Öncülü olma dava adamı olmaktır. Dava adamı azimli, kararlı, yaratıcı ve özverili olmalıdır. Dava adamı savunduğu ideolojik davaya kendini adanmıştır. Düşünceleriyle, örgütsel görevleriyle, günlük pratik işleriyle, bütün gücü ve yeteneğiyle, bütün insanlığı adanmıştır. Dava adamı olmak, sorumluluk bilinci taşıyarak, sorumluluk bilinciyle görevlerine sarılmaktır.

Sorumluluk bilinci, kendini sürekli geliştirmek ve kendini yenilemektir. Yenilenmek, bilgisizliğini, kavrayışsızlığını gidermektir. MLM bilimini, öncünün görüş, karar ve talimatlarını kavramaktır. Sorunları bilince ışığına çıkartmaktır. Kendisinin, yoldaşlarının ve öncünün eksiklikleri, hata ve zaafirlarını görüp gidermektir. Burjuva ideolojik zaafirlarını örgütsel ve pratik faaliyetlerindeki olumsuzlukları sürekli gözden geçirerek ivedilikle gidermektir. Bütün bunları sınıf mücadelesi seyriinde günlük faaliyetleri içinde gidermektir.

Sorumluluk bilinci, MLM biliminin Türkiye'ye uygulanması olan öncünün strateji ve taktik görüşlerini, talimatlarını pratik faaliyetlerini yaratıcı bir şekilde uygulamak ve geliştirmektir. Öncünün ve örgüt pratik faaliyetlerinin sonuçlarını merkezi görev ve bu görevlere bağlı olarak önüne konulan perspektifleri ne derece hayata uygulayıp uygulamadığıyla ölçüp gözden geçirmektir.

Sorumluluk bilinci, öncünün politikasını belirlemede olduğu kadar daha çok onu kavramada ve pratiğe uygulamada aktif rol oynamaktır. Saflarda yanlışlara, ideolojik saplantılara, darbeciliğe, tasfiyeciliğe, öncünün görüş, karar ve işleyişini yıkmaya çalışanlara, yolundan sapırmaya, ideolojik, örgütsel ve pratik tasfiyeciliğe karşı tereddütsüz bir şekilde, azim ve kararlılıkla mücadele etmektir. Öncünün ideolojik-siyasi netliğini, örgütsel birliğini korumak için üzerine düşen rolün azamısını yerine getirmektir. Sınıf düşmanlarına karşı mücadele ederken her türlü anti-MLM akım, oluşum ve çabalalara karşı ideolojik mücadele yürütmektir.

Sorumluluk bilinci her zaman olduğu gibi bugün daha çok proleter sıkı disiplinle sahip olmaktır. Proleter disiplin bilinçli ve gönüllü bir disiplindir. Demir disiplindir. Laçkalığa, sorumsuzluğa, duyarsızlığa, gevşekliliğe, kibirliliğe, aşırı demokrasi olan demokratizme karşı amansız bir mücadeledir. Küçük burjuvazinin, aydın bozuntularının her şeye itiraz etmesi, devrimci disiplini kölelik olarak görmesi ve her fırsatta laçkalıştırma çabalarına savaş açarak, öncüde demir disiplini sağlamaktır.

Sorumluluk bilinci, acımasız düşmanlarla savaş halinde olduğuna bir an bile unutmamaktır. Düşmanlarına karşı öncünün aldığı ve önüne koyduğu görevleri tereddütsüz yerine getirmektir. Aldığı görev ve sorumluluklarını zamanında yaratıcı ve geliştirici bir tarzda yerine getirmektir.

Sorumluluk bilinci, öncü saflarında vurdum duymaz, duyarsız, hantal, uyusuk, sınıf kını körlemiş, ruhsal olarak erozyona uğramış ve buna yüz tutmuş olanları sarsarak, sorumluluklarından almak ve öncü dışına atmaktır. Olumsuzluklarını samimiyetle görüp giderecek olanları çeşitli faaliyetler içinde dönüşmelerine yardımcı olmaktır.

Sorumluluk bilinci, görevlerinin bilincinden hareket etmeyen, görevlerini yerine getirmeyen ve hatta görevlerini geciktirmek için elinden geleni yapanlara, görünüşte koşutuyor gözükmesine rağmen, özünde görev ve sorumluluklarının gereklerinin çok çok uzağında bir pratik sergileye, onunla hem kendisini, hem öncüyü ve tabanını avutan unsurlara tereddütsüz tavır almak, böylelerinin tavır ve pratiklerinin öncü düşmanlığı olduğunu görüp, öncüden uzaklaştırılmasını sağlamaktır. Öncü bu tür unsurlardan ivedilikle kendini arındırmalıdır.

Sorumluluk bilinci, insanlara yardımcı

olunarak değişip dönüşüleceğinin ve dönüştürülmesi gerektiğinin bilinciyle hareket ederken, kimi unsurların dönüşmesinin mümkün olmayacağını, her insanın dönüşmeyeceğini (bu nedenle kendini ciddi, sarsmayan, görev ve fonksiyonlarını hakkıyla yerine getirmek için içtenlikle ve bütün enerjisiyle çaba sarfetmeyen unsurların artık dönüşmeyecekleri gerçeğini) görüp kabul etmektir. Amacımız bütün insanlığı kurtarmaktır; bütün insanları kazanmak, dönüştürmektir, bunun için bütün insanlara yardımcı olmaktır. Ancak bu yönlü uyarı çaba ve emeklere rağmen dönüşmeyecek veya belli bir sorumluluk altından kalkamayacak olanların olduğunu görüp, kabul etmek zorundayız. Ve öncü böyle unsurlardan arındırılırken, sorumluluk bilinciyle dolu, genç, dinamik, coşkulu cemanlar getirmeli, genişletmeli, yaygınlaştırmalı görev ve sorumluluk vermekten kaçınmamalıdır. Ancak bir atımlık "azim" ve "coşku" taşıyanlara güvenerek hareket etme değil, gerçekten mücadelenin zorluklarını göğüsleyen, azimli ve coşkulu olanlara dayanarak ve güvenerek hareket etmeli ve görevlendirmeliyiz.

Sorumluluk bilinci, görevlerin büyüğü-küçüğü, önemli-önemsizliği ayrımına bakmadan, onları küçümsemeden görev ve sorumluluk almaktan kaçınmamaktır. Her sorumluluğun bir yükü ve zorluğu olacaktır. Her görev ve pratik faaliyetler sürecinde hatalar olacaktır. Ölümler bir şey yapmadığı için hata da yapmayacaklardır. Doğal olarak, hele de mevcut sistem içinde faaliyet yürütürken bilerek veya bilmeyerek hatalar yapmamak mümkün değildir. Yetersiz kalmamak mümkün değildir. Yetersizlik izafi bir kavramdır. Yeterliliğin sınırı yoktur. Doğal olarak faaliyetlerimizde hayli yetersizlikler olacaktır. Hata ve yetersizliklerden dolayı eleştirenler de olacaktır. Bu gayet doğaldır ve zorunludur da. Pratik faaliyetlerin sonuçlarından hoşnutsuz olanlar ve hatta haksız, kasıtlı ve olmayan şeyler yüklemeye çalışıp eleştirenler de olacaktır. Bunların olacağına hesaba koyarak hareket etmeliyiz. Bunlara rağmen görev ve sorumluluk almaktan kaçınmamalıyız. Bunları hesaba koymadan hareket edenler ve bunlardan korkanlar, sınıf mücadelesinin zorluklarını, öncünün görevlerini, faaliyetlerini ve siyasal mücadelenin zorluklarını kavramayan bu zorlukları yaşamamış siyasi toylardır, mücadelenin zorlukları ve karmaşıklığını kavrayamayanlardır. Siyasal cesaretsiz veya kendine güvenemeyenlerdir.

Sorumluluk bilinci, dağınıklık ve boşlukların yaşandığı dönemlerde daha da duyarlı, özverili ve azimli olmaktır. MLM bilimine, öncüye, devrime, mücadeleye ideolojik bağlılığını yitirmemek, ideolojik sağlamlığı korumak, zorlukların üstesinden gelme azmine, dorukları fethetme ruhuna sahip olmaktır. Ideolojik sağlamlık MLM bilimine ve öncüye umudunu yitirmemektir. Sadece düşman karşısında değil, en kötü koşullarda bile öncünün sorunlarını omuzlamakta tereddüt etmemek, sallantıya girmemek ve bacakları titremeden azimle görevlerine sarılmaktır. Dağınıklık-boşluk dönemlerinde daha fazla duyarlılık, daha fazla azim, daha bir coşku ve fedakarlıkla hareket etmelidir. Ideolojik sağlamlık devrimci yükselişin muazzam olduğu ve işlerin yolunda gittiği dönemlerden çok özellikle çalkantıların yaşandığı bu gibi dönemlerde belli olur. Böylece dönemler kadro ve üyelerin ne derece konumlarına layık olduğu ve ne derece siyasal uyanıklığının ve duyarlılığının olup olmadığını ortaya çıktığı dönemlerdir.

Sorumluluk bilinci, tarihin boşlukları affetmediğini, böyleleri dönemlerde sorumluluk bilincini kavramayan ve bu bilinçli hareket etmeyenleri de affetmeyeceğini bir an olsun unutmamaktır. Böyleleri dönemlerde tarihi rolünü oynama yerine, fırsatçılık yapanları, sorunların derinleşmesini bekleyenleri veya hızlandırmaya çabalayanları, ellerini ovuşturarak, bunları yaparken "kurtarıcı" pozlarına bürünecek öncüyü oyalayıp dağınıklığa uğratmaya çalışanları öncü tasfiyecisi olarak değerlendirip tarihe geçirmek, tavır takımı affetmemektir. Sadece belli hesaplarla fırsatçılık yapma umudunu taşıyanları değil, aynı zamanda belli yaşanan boşluğu fırsat bilip kendi sorumluluk alanındaki görevlerini de yapmayı ense yapanları,

belli dağınıklık-boşluk fırsatını kullanıp sorumluluklarını meşurlaştırın ve bunu genel-leştirin de mahkum etmektir.

Sorumluluk bilinci, böyleleri dönemlerde dağınıklıklardan ve olumsuzluklardan kimsin ne kadar güzel ve ne kadar kapsamlı yakınlığıyla, arabeskleşmesiyle değil, olumsuzlukları sorumluluk bilinciyle ne derecede kavrayıp müdahale ettiği, azim, kararlılık ve fedakarlıkla görevlerine ne derece dört elle sarıldığıyla belli olur. Ideolojik sağlamlık, sorumluluk ve kişilik işte o zaman kendini gösterir. Güven ile güvensizlik, yetenek ile yeteneksizlik; önderlik özellikleri, önderlik vasfı ile önderlik kapasitesinin zayıflığı ve önderliğe muhtaçlık; ideolojik-siyasi kavrayış, siyasal uzak görüşlülük, siyasal uyanıklık ile ideolojik zayıflık, siyasal kavrayışsızlık, dar görüşlülük, körlük, örgütsel inşa yeteneği, topolanıp atak yapma ile örgütsel dağınıklık sürdürme, hatta daha hızlandırma değilse bile pek de ciddi rahatsızlık duymama, hem askeri alanda hem pratik faaliyetlerde girişkenlik, fedakarlık ve yaratıcılık gösteriminin özgüldeki önemini görmek ile bu pratik faaliyetlerdeki gevşeklilik, beklenti, ruhsuzluk, küçümseme, yaratıcı olamama arasındaki farklar, bunlar arasında tercih kılma; bunlara duyarlı olma, kendine, yoldaşla-

Öncü hareketin mücadelesindeki önemi

ve gereklerini yerine getirmek, haksız, geri ve tehlikeli yönlerine karşı çıkıp, onları eğitip, dönüştürmektir. Politik bilinci ve siyasal deneyimleri düşük olanların yıkıcı, ölçsüz ve kavrayışsız yönlerinin olması doğaldır. Doğal olmayan onların sesine kulak verilmemesi, sorunlarına, taleplerine ya kulaklarımızı tıkayarak yanıt verilmemesi, ya da onları kazanma, örgütlenme ve yön verme görev ve fonksiyonlarımızı yerine getirmek için ciddi çaba sarfedememizdir.

Sorumluluk bilinci içinde ve dışta her türlü oportünist- revizyonist, tasfiyeci anlayışlara sapmalara, yetersizliklere karşı ideolojik mücadele yürütürken, bütün dikkatini sınıf düşmanlarına karşı iktidar mücadelesine yoğunlaştırmak gerektiğini hiçbir zaman unutmamak ve gevşetmemektir. Bir başka ifadeyle öncünün dikkatini sürekli iç sorunlardan dış sorunlara- sınıf düşmanlarına karşı pratik mücadele görevlerine çekmek ve onun üzerine yoğunlaşmak gerektiğini bir an olsun unutmamak ve gevşetmemektir. Öncünün öteden beri iyi kavrayamadığı ve insanlarını iyi hazırlayamadığı bir sorundur bu. Öncü'nün insanlarını durmaksızın bu düşünce, duygu ve pratikle yetiştirmesi gerekmektedir. Bir öncü için en kötü şeylerden biri öncünün dikkatini sürekli iç sorunlara, iç boğuşmalara çekmektir. İç sorunları sürekli ön plana çıkaran, dikkatleri ona yoğunlaştıran bir öncü kaçınılmaz olarak pratik görevlerini tali plana düşürür, dikkatleri pratik faaliyetler üstüne yoğunlaştıramadığı için önüne koyduğu pratik görevleri yerine getiremez, onlar üzerine yoğunlaşmış önemli gelişme sağlayamaz, kendiliğinden çilik kaçınılmaz olur. Beklenen gelişme de sağlanamayınca kaçınılmaz olarak dikkatler tekrar iç sorunlara, iç mücadeleye döndürür ve böylece önemli ölçüde kısır döngüye döner. Beklenen verimi veremeyen öncü önderliği de güven ve otorite sağlayamaz, yapıya esas görevi olan ideolojik, siyasi, örgütsel ve pratik önderliği, MLM bilimi doğrultusunda iradi müdahale olan yönlendirmeyi sağlayamaz. Önderliğin asıl fonksiyonu olan iradi müdahale ve sevk ve idare etme rolünü oynayamazsa alta veya dışındaki atmosfer onu etkileyecek, yönlendirecek ve girdabına çekecektir. Böylesi bir durumda maruz kalan bir önderlik de; sistemin zaafı ile çevrilen öncü bünyesinin aktif kılması ve üzerinde otorite sağlanması, bütün bünyesini bir silah mekanizması veya bir gemi dümeni gibi istediği zaman istediği yöne ve görevlere göre yönlendiremeyecek, sevk etmesi mümkün olmayacaktır. Bu olumsuzluğun bilinciyle öncü ve bütün bünyesi bu yılların eksikliğini gidermek için bütün bünyesinin dikkatini iç sorunlara değil, dış sorunlara, sınıf düşmanlarına karşı mücadeleye, pratik görevlere çekmelidir. Bünyesini, tabanını bu temelde eğitmeli, hazırlamalı ve duyarlılıkla şekillendirmelidir. ZAFERİN AŞLA KENDİLİĞİNDEN GELMEYECEĞİNİ UNUTMAMALIDIR!

Sorumluluk bilinci, illegalite ihlalinin sınıf mücadelesine verdiği ve vereceği zararların, o derece sınıf düşmanlarına hizmet ettiği bilincinde hareket ederek bugün her zamankinden daha da önem ve aciliyetle illegalite ihlallerine savaş açmasının önemini göstermektedir. Illegalitenin önemini kavranmaması veya gevşetilmesi başlı başına bir yozlaşmadır. Küçümsenemeyecek ölçüde zaten mevcut olan bu yozlaşma, duyarlılık, öncüye yapılan darbe sonucu, darbci tasfiyeciler tarihi rolleri gereği bu yozlaşmayı doruk noktasına çıkarmış ve yazılı ve sözlü açık ihbarlara kadar varılmalarını ibretle izliyor, görüyor ve yaşıyoruz. Bu durum öncüyü, bir dizi insanın ve örgütsel faaliyetlerini kapsayan şeyleri deşifre ettiği, düşmanın hedeflerini daralttığı, bunların doğal sonuç ve zararlarının kaçınılmaz olduğu, birçok şey nasıl olsa açıldı, yattıyorlar diye insanlarımızın da konuştugu, hayta merak haline geldiği, bir cephesinde aynı yozlaşmaya eşlik etmesinin getirdiği olumsuzluğun, bunun boyutunun verdiği ve vereceği zararları görüp öncü ve bütün bünyesi buna acilen müdahale etme sorumluluğunu taşımaktadır. Bütün öncü bünyesi başta kendini bu yönüyle frenlemeli, titizlikle sorgulamalı, acımasızca üzerine gitmeli, birbirini uyarmalı, denetlemelidir. Bu vesileyle gizliliği riayet etmeme, ağzı açıklık, gevezelik, dikkat-

sizlik vb. şekilde kendini gösteren yozlaşmaya savaş açmalıdır. Yeni sürece bu yönüyle de arınarak girmek zorundayız. Her insanımız KİMLİNE NEYİ NEREYE KADAR KONUŞMASI GEREKTİĞİNİ BİR AN BİLE OLMA UNUTMAMALIDIR. KİMLİNE NEYİ NEREYE KADAR BİLMESİ GEREKTİĞİNİ İYİ BİLMELİYİZ.

Darbeci tasfiyecilerin ideolojik- siyasal yanlığı, çıkmaz ve içinde buldukları çöküntünün verdiği erozyonla proletarya öncüsüne tam kendilerine yaklaşan bir kişilikle saldırmakta, komplo, yalan, demagoji ve dedikodu başlıca yöntemleri olmaktadır. Bu, sadece bir bakış açısı değil, aynı zamanda bir kişiliktir de. Böylesi anlayış ve dönüştürülemez kişiliklerden farklı bir şey de beklenemez. Dolayısıyla bunlar doğal sonuçlardır. Bunların özelliklerinin yalnızca, böyle dönemlerde bugün yaptıkları gibi her gün yeni bir yalan, saibe, iftira, dedikoduya başvurmakta ve devam etmektedirler. MLM bilimi ve buna uygun bir politikleşmenin olmadığı yerde bu tür a- politik sokak kültürünün başlıca yöntemleri olacağı ve olduğu açıktır. Bu durumun bilincinde olarak onların siyasi olmayan yönleri, uydurmaları, dedikoduları ile uğraşılmalıdır. Her dedikodularına cevap yetiştirme, yalanlarını düzeltme peşinde koşulmamalıdır. Bir dedikoducu ve yalancı sürekli gündemi belirlemek için bir şeyler uydurup, dikkati üstüne çeker. Bu durumda böylelerinin peşinden koşmak ve malzemeleri üzerine tek tek durmak onların çektiği ortama girmek, onların amacını gerçekleştirilmesine yardımcı olmaktır. Yalancı ve dedikoducu ile yarışarak girmek de mümkün olmaz. Bir dedikoducu ile yarış giren dedikoducu olmak zorunda kalır. İlgili isteyen çocukları dikkatleri üstüne çekmek için başvurduğu yöntemler gibi tasfiyeciler de hergün yeni yalan ve dedikodular üretip ilgi odağı olmaya, dikkatleri üzerine çekmeye çalışmaktadır. Politik olmayan şeylerle uğraştırmalarını müdahale edilmez, başlıca yöntemlerinden uzaklaşmış siyasal sorunlara gelmek zorunda kalacaktır. Siyasal sorunlara uğraşmak zorunda kalmaları halinde hem politik mücadelevi seviyeli olur hem de kendilerini dönüştürme ihtimalleri artacaktır. Böylece bizler de politik mücadeleye dışı şeylerle uğraşmak zorunda kalmamış olacağız. Öncü ve bütün fertleri bu durumun bilincinde olmalı ve bu bilinçle hareket etmelidir.

Sorumluluk bilinci, bugün darbe süreciyle daha da laçkalanan disiplinsizliğe, laçkalığa savaş ilan edip, sıkı bir disiplin, proleter ordunun disiplinini sağlamanın, sınıf düşmanlarını yenmede, özellikle "yasadışı" faaliyet yürüten KP'ler için vazgeçilmez olan çelik disiplini bugün daha da önem taşıdığı ve bu disiplini yeniden sağlamanın vazgeçilmez ivedilik taşıdığı bilincinde hareket etmektedir. Temelini ideolojik birlik ve gönüllülüğten alan demir disiplin, öncünün birçok yönüyle tasfiye edilmeye çalışıldığı ve arınarak yeniden yapılandırıldığı koşullarda bugün daha da önem taşıyor. Öncü önderliğinin yanısıra her insanımıza görev düştüğü ve herkesin sorumluluk bilinciyle kendini sarsıp hareket etmesini zorunlu kılıyor. Bir düşünce akımının her ferdi, bu konuda üzerine düşen sorumluluğun azamısını yerine getirmiş olduğu müddetçe öncü önderliğinin yalnız başına başarı kazanamayacağı, bir an olsun unutmamalıdır. Arınmak her konuda sorumluluk bilinciyle hareket etmektedir. Askeri bir disiplin sağlayamadığımız müddetçe hiçbir görev ve kararın yerine getirilemeyeceğini, kimsenin kimse üzerinde bağılayıcı olamayacağı ve bünyesine hükmedemeyen bir öncünün sınıf öncülüğünü yapamayacağını asla unutmamalıdır. Laçkalığa, koşullu davranışlara, başı bozukluğa alışkanlık haline getiren, bozguncu ve anarşist, yarı-anarşist anlayışlara karşı acımasız olmak, savaş ilan etmek zorundayız.

Sorumluluk bilinci, faaliyetlerinde öncüye karşı duyarlı olmalıdır. Öncünün sadece ideolojik- siyasal, örgütsel değerlerini, işleyiş, kural, gelenek ve kültürünü korumak değil, aynı zamanda öncünün her türlü araç- gereç ve olanaklarını korumak, bu tür şeyleri öncüye sağlamak, kazanmak, yaratmak ve geliştirmek, Öncünün nice emeklerle yarattığı değerleri düşmana kaptırmadığı gibi, tasfiyeci öncü düş-

manlarına da kaptırmamaktır. Öncünün ola her şeyi, öncüye mal olmuş her şeyi gözbebeği gibi korumaktır. Bütün değerlerin nice emeklerle elde edildiğini asla unutmamaktır. Öncünün her türlü emek ve değerlerini kend varlığı gibi korumayanların kendi değerleri, erozyona uğramış demektir. Öncünün her ferdi bu yönüyle kendini yeniden ve yenide gözden geçirmeli ve kendini yenilemelidir. Bu yönüyle erozyona uğrayıp da kendini armayanlara derhal tavrı alınmalıdır. Bu tür insanların "kayıbı" kayıp sayılmaz. Bu konularda katı olmak zorundayız.

Sorumluluk bilinci, öncünün bütün karar, talimat ve görüşlerini belirlemeye katkıda bulunmanın önemi kadar daha da önemlisi, bunların tekrar tekrar okunup tartışılıp kavranılması ve hayatta bütünleştirilmesidir. Hayatla bütünleştirme sürecinde onları geliştirmek, insanlarımızı kararlı, tutarlı ve yazılı söyle bir göz almakta veya okumak için okumaktır. Onları kavramak amacıyla döne döne okumamak, kavramak için tartışmamaktır. Ya da içerisine bakmadan geçmiş yazı diye yenide okumamak, yeni insanlara verilecek olanları vermekte, kendisi için "okunmuş" geçmiş olanın yeni insanlar için yeni şey olduğunu kavrayamamaktır.

Sorumluluk bilinci, hem örgütü ve insanları tanımak, hem faaliyetin sorunlarını kavramak ve hem de pratik görevleri yerine getirmede halde ortamını bulduğunda kahraman kesilenlerin nesnel durumunu belgelerle ortaya koymak için RAPOR sisteminin önemini kavramak ve rapor sisteminin yerleşimdir. Raporu sadece bu yönleriyle değil, aynı zamanda üstün altı denetlemesi ve sorunlarını çözmesinde önderlik sorunları bildiği halde çözüm sunmıyorsa, yol- yön gösteremiyorsa altın da üstü denetlemesi, yardımcı olması ve müdahale etmesini yani, üstün altı, altın üstü denetlemesini sağlayacaktır. Rapor sistemi hem altın hem de üstün sunması, özellikle zamanı ve sistemli olarak sunması önem taşıyor. Yıllardır gevşetilen bu sorun düzenli ve sistemli oturtulmalıdır.

Sorumluluk bilinci, çeşitli nedenlerle dümana deşifre olan profesyonellerin hem ucuz kaptırılmaması hem de faaliyetlere zarar vermemesi için derhal başka alanlara aktarılması veya değiştirilmesidir. Deşifre olup da, faaliyetlere her an zarar verecek durumda olanlarına rağmen ve düşman bölgelerinde öncüye ulaşması ve ulaşmaya açık olduğunu bilmesine rağmen altı değiştirilmeyi düşünmeyen, veya değiştirmeyen insanların kınanması bakılmaksızın alışı edilmelidir. Böylesi insanların tavrı nesnel olarak öncü dümanlığı değerlendirilmelidir. Böyle durumdaki onları derhal başka alanlara aktarmaya önderliği de mahkum etmeli, ve siyasal tavrı almalıdır.

Sorumluluk bilinci kısacası öncü ruhunu taşımadığı, öncü ruhunu MLM bilimini bağlanıktır. MLM biliminin gereklerini öğrenmiş özgünlüğüne yerine getirmektedir. Öncüye görüşlerine bağlıdır. Kendini öncüye davasına adanmıştır. Dava insanı olmalıdır. Dava insanı bilinc, azim, kararlılık, fedakârlık ve yaratıcılık ister. Her insanımız böyle olmalıdır ve bu ruha eğitilmeli ve şekillendirilmelidir.

Sorumluluk bilinci ve öncü ruhu, uzak görüşlülük gerektirir. Sorunları zamanı da tespit edip, gereklerini yerine getirmektedir. Öncü ruhu, her somut durumda öncünün önünü tıkayan, sorun ve sorunlar nesnel onları kavramak, onlara yönelmek ve çözmek olmalıdır. Taktik tavrı ve her taktik stratejiye hizmet etmeli, taktik içinde taktiklere başvurma becerisini gösterebilmelidir. Her somut durumda, öncünün önündeki ar halkayı, ana sorunu, öncelikli görevini kavrayarak. Her somut durumda önünü tıkayacak öncelikli görevini ona yöneltilip, onu çözmeye becerisini göstermektedir. Öncü olan sorumluluk bilinciyle hareket edip, görevini bir an olsun unutmamaktır. Ve sorumluluklarımızı yerine getirmek için GÖREV BAŞINA!

Temiz toplumu kimler yaratır?

Günümüz Türkiye'sinde yolsuzlukların, talanların, ad safhaya ulaştığı şu günlerde zaman zaman kazara da olsa ortaya çıkmasıyla kamuoyunu rüsvet skandalı meşgul ediyor. Aslına bakılırsa bu yolsuzlukları skandal olarak nitelenmek de pek uygun düşmüyor. Çünkü skandal sıradışlığı ifade eden bir terimdir. Türkiye'de de artık yolsuzluk, rüsvet, talan, iltimas şaşılacak bir durum olmaktan çoktan çıkmıştır. Bugün bu kamuoyunun gözü önünde yapılan burjuva klikleri arasındaki dalaşa açık bir şekilde görülmüştür.

İSKİ ve İLKSAN yolsuzlukları patlak verdiğinde hükümetin bütün yetkilileri o günlerde "temiz toplum", "Temiz eller" palavrası, yaygarası kopartmışlardı. Yine aynı şekilde demokratikleşme, konuşan toplum, düşünce toplumu, şeffaflaşma yapacağı vaatleriyle kurulan SHP-DYP koalisyon hükümeti işbaşına gelmişti.

Eğemen sınıflar ne zaman ki dara düşen işte o zaman toplumun, halkın taleplerini isteklerini ağzına pelesen yapar, talepleri içi boş ve anlamsız hale getirir. Demokratikleşme

vaidiyle yönetime gelen koalisyon hükümetinin başarılı olduğu tek şey vaatlerinin tam tersine; infazları, gözaltında kaybetme... vb. Yani azgın bir devlet terörü uygulamalarıdır.

Çiller, Eylül 1993 tarihli bir açıklamasında yolsuzlukla ilgili şöyle demişti. "Bir büyük sorumlulukla, açıklıkla, kamuoyuyla her adımda herşeyi paylaşarak ve ihbarını aldığımız herşeyi değerlendirerek kim olursa olsun her ihbar anında soruşturarak ve değerlendirerek devletteki bu tahribatı onaracağız."

Temiz toplum konusunda Çiller vermiş olduğu hiçbir sözü yerine getiremediği gibi aynı zamanda kendisinin debuna benzer yolsuzluklara adı karışmış, vergi kaçırması, servetine servet katmış ABD'ye taşımıştır. Bugünde Emlak Bankası eski genel müdürü Engin Civan'ın vurulmasıyla ortaya çıkan rüsvet olayıyla ilgili de şu cüretkar açıklamayı yapıyor: "Tüm kirli ellerin cezalardan yine yetkili makamlarla verileceğini herkes bilmelidir." Halbuki kendi dönemleri daha önceki dönemlerde aynı şekilde sayısız rezaletlerinde yansımaları olan şu anda bilinen yalnızca 200 yolsuzluk dosyasının hiçbirisi so-

nuçlanmamıştır ve hala sonuçlanmayış beklemektedir. Aynı zamanda da rüsvetçiye, hırsıza pişmanlık yasası çıkartma peşine düşmekte geri durmuyor.

Yine geçen yıl sözde temiz toplumu yaratma amacıyla mecliste 11 siyasi parti temsilcisiyle oluşturulan "Temiz toplum hazırlık komisyonu" kurdular ama zaten kendileride bu batagün içerisinde kokuşmaya başladıkları için böylesine bir kurulun yolsuzlukları araştırması akıl yor olmadığı gibi el atacak durumu da sözkonusu değil.

Çiller'in dediğine göre "Türkiye kanunlara saygılı bir hukuk devletidir. Türkiye'de yargı ve infaz kurumları vardır. Tüm "kirli ellerin cezalarını yine yetkili makamlarla verileceğini herkes bilmelidir."

Çiller'in dediği gibi ülkemizde yargı ve infaz kurumları vardır. Ama kime, kimlere vardır. İlk başta düşünen kafalara, ilerici yurtsever, demokrat, devrimci, komünistlere vardır. Onları katletmek ve de susturmak için vardır.

Yine geçmişte olduğu gibi suçluların cezasını suçlular verecek, tabii bu ceza nasıl bir ceza olur artık siz

Edes ailesi ile Özal ailesinin mutluluk tablosu sanki, halkın gözüne baka baka ne yapalım bu işler böyle oluyor der gibiler.

düşünün. Ama şu da bir gerçek ki yarın temiz toplumunu kuracak olan bugünün temiz elleri başta komünistler ol-

makla birlikte devrimci- demokrat, yurtsever dinamiklerdir.

Yarın temiz toplumunun adı Komünistdir.

Faiz- döviz savaşı tekrar başladı

Faizlerin yüksek olması nedeniyle insanlar paralarını bankalara yatırdılar. Bu nedenle pazara sürülen mallar alıcı bulamadığından sermaye çevrelerini sıkıntıya sokmuştu. Sermaye çevrelerinin ve IMF'nin baskısı sonucu Başbakan Çiller faizlerin düşürülmesi emrini verdi. Faizlerin düşürülmesiyle birlikte döviz de birden büyük bir artış gösterdi.

Tabii, Çiller'in sermaye çevrelerinin bu dayatmasına kısa sürede olumlu yaklaşım göstermesi yaklaşan ara seçim ve dolayısıyla sermaye çevrelerine şirin gözükerek onların desteğini arkasına alma isteğindedir. Elbetteki mevcut düzen partilerinin hiçbir sermaye çevrelerinin ve IMF'nin dayatmaları karşısında direnerek güçleri olmadıkları gibi zaten kendileride sermaye partileri idi.

Faizlerin düşürülmesi ve dövizin yükselmesi piyasada yeni bir kriziz yaşanmasına neden oldu. Bankalardaki vadeli tasarruflar mevduatlarında ağustos ve eylül aylarında hızlı bir reel gerileme yaşandı. Bunun üzerine Merkez Bankası, bankalara döviz, döviz bültenlerinde efektif satışına geçti.

Hazine, yaptığı altı aylık bona ihalesinde, piyasalardan gelen baskıya dayanamayınca faiz oranını yaklaşık iki puan yükseltmek zorunda kaldı. Bankacılar, hazinenin faiz oranlarını yükseltmediği sürece, piyasaların durulmayacağını belirtiyorlar.

Hazine, hem iç borçları ödemek, hemde atacağı geçen dönemdeki yükseltilmiş frenlemek amacıyla bona faizlerini yükseltti. Önceki günlerde üç ay vadeli bona ihalesinde faizi yükselten hazine, birkaç hafta önce başlatılan bona satışlarından da faizleri yükseltmek zorunda kaldı. Hazine, üç aylık bona faizlerinin % 18,7'den % 19,5'e çıkardı. Hazinesinin faiz yükselmesine rağmen, dövizdeki hızlı artışı devan etti. Dolar serbest piyasada 36.000 TL'ye yükseldi. Mark' ta 24.150 TL'ye alıcı buldu. Hazinesinin yapacağı 34 trilyonluk geri ödeme dövizde yeniden büyük hareketlilik bekleniyor.

Hakim sınıflar içerisinde girmiş olduğu ekonomik krizden kurtulabilmek için her türlü çabamızı yapmaktadırlar. Hakim sınıflar, özelleştirme adı altında, ülkemizin yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını ve halkımızın emeğini emperyalizme peşkes çekerek, komprador, usak niteliklerini karakterlerini açık şekilde gözler önüne sermiştir- sermektedir.

Emekçi halkımız, zaten içerisinde bulunduğu baskı, zulüm, işkence, işsizlik, açlık vb. ortamından daha katmerlisini yaşayacakları bu sürecin bilincine, ayrıtına varmak, kendi gerçek kurtuluşları olan Demokratik Halk Devrimi mücadelesine aktif olarak katılmaları bilinceki, bu sömürü düzeni yıkılmadan özgür ve mutlu olunamaz.

En yüce değer: Emek

Emek (İş), İnsanın doğayı değiştirmek için gerçekleştirdiği bilinçli ve yararlı çalışmasıdır. Yani emek sosyal bir varlık olarak insan faaliyetinin bir biçimidir. İnsanlaşma emekle başlamıştır, dolayısıyla emek toplumların mutlak ve başta gelen bir şartıdır. Marx 'in deyişiyile emek; "kendisini insanla tabiat arasında ceryan eden bir fiil olarak" tanımlar. Hayvan doğadan toplar; İnsansa doğayı emeğiyle üretir, değiştirir ve hizmetine koşar. Önce emek vardır; sonra el, dil, ve bunların ürünü olan düşünce.

Emek insanı ve insan toplumunu yaratmış, bunun sonucu olarak da insan beynini ve bilinçini oluşturmuştur. İnsan, emeğiyle, doğayı değiştirirken kendisini de değiştirmiştir. Değişme süreci; fiziksel, biyinsel, değişme yani insanı özelleştirir, değerlerin oluşmasıyla başlar, baltalı ve mağaralarda yaşayan insandan günümüzün uzaya ayak basmış, atomu keşfetmiş insana kadar sürer.

Bu süreç, şu an ki insan düşünce ve beyin yapısının hayal edemeyeceği aşamalara doğru devam edecektir. Engels bu konuda "Emek insanın bizzat kendisini yaratmıştır" der. İnsanı insan kılan ve doğaya egemen kılan emeğin özü ve nitelikleri diyalektik felsefeyle açıklığa kavuşturulmuş, böylece emeğin toplumsal önemi, değeri, niteliklerinin açıklanması bilimsel bir temele oturtulmuştur. Bilimsel bir gözle baktığımızda emeğin tarihsel sürecini insanlık tarihinin serüveni olarak nitelenebiliriz. İnsanın bir emekçi olarak emekçiliği dışında bütün öteki niteliklerinden anımsız bir emekçi olarak ortaya çıkması bu tarihsel serüvenin sonucudur. İnsanın ilk mülkiyet ilişkisi de kendi emeğinin sahibi olmakla başlar. Herşeyden önce işgücü denilen kudretin hareket geçirilmesinin sonucudur emek.

Emek bir eylem bir faaliyettir fakat bir ilişkidir. Bu ilişkiler bir yandan insanla doğayı (emekçinin makinalar ve emek nesneliryle ilişkisi) öte yandan insanı insanla (patronla işçi, işçilerin kendi aralarındaki ilişki) birleştiren ilişkilerdir.

Genellikle, dönüşüme uğratılacak nesnelere doğrudan temasa girerek üretim sürecini gerçekleştiren icra edici emek, genellikle bir yaratış, öngörü işi olan entelektüel emekle karşılaştırılır. Sosyal emek, aynı anda, bu iki karaktere bürünür. Çünkü Marx 'in dediği gibi "emeğin vardığı sonuç, emekçinin hayalinde önceden vardır."

Meta, insanın herhangi bir gereksinmesini gideren ve kişisel tüketim için üretilen bir şey değil, satış için değişim amacıyla üretilen yani toplumsal gereksinmeyi gideren ürüne denir.

Meta üretiminde somut emekle, soyut emek arasında, uzlaşmaz karşıt bir çelişki vardır. Bu çelişki de özel emek ve toplumsal emek arasında bir çelişki olarak kendini gösterir. Bu çelişki büyük üretici ile küçük üretici arasındakiine benzer, biri yıkıma giderken diğerinin daha da palazlanmasını anlamına gelir. Emek (İş), toplumda bölünmüştür, toplumsal işbölümü arttıkça, üretim dalları çoğalı ve üreticileri birbirine bağlayan bağlar kuvvetlendikçe onların karşılıklı bağımlılıkları genişler. Bu durumda her üreticinin emeği toplumsal emeğin bir parçasını oluşturur, toplumsal bir niteliğe bürünür.

Üretim araçlarının özel mülkiyetinin hüküm sürdüğü bir toplumda, üreticiler kendi işlemlerini ayrı ayrı yönetirler; aralarında birlik yoktur. Bundan dolayı esas olarak toplumsal bir emek olan kendi işleri özel emek olarak görünür. Böylece emeğin toplumsal niteliği gizlenmiş olur. Bu toplumsal nitelik ancak pazar değişim anında kendini gösterir.

Emekçi açısından emek, her zaman bir çaba olarak (bu çaba hangi koşullarda olursa olsun) kendisini gösterir. Demek ki emek, yorgunluk kaynağıdır ve bu itibarla gerek fiziksel gerek entelektüel bakımdan az ya da çok zahmetlidir. Tarihsel bakımdan emek bir külfet olarak tezahür etmiştir. Özellikle de özel mülkiyetin ortaya çıkmasıyla birlikte emek, oluşturulan insanla yabancılaşmaya başlamıştır.

Herşeyde rağmen emek, bütün insan toplumları için mutlak bir zorunluluktur. Sunflara bölünmüş bütün toplumlarda emekçiler üretim araçlarını ellerinde bulunduran ve bu yüzden emeğin ürünlerine sahip çıkarlar yani sermayeye bağımlı bir duruma getirilmişlerdir. Emek bu koşullar altında, bir zahmet bir külfet olup çıkar bu zahmetin sonucudur ki mal/ürün, biçimine dönüşen emeğin emekçinin koparak emekçiyeye karşılanmasına yani emeğin yabancılaşmasına yol açar. Emeğin yabancılaşması emekçinin kendi emeğinin kendisine egemen olması durumudur. Emekçi mal yapar, üretir, ürettiği malda emeğini meydana koyar. Emekçi ürüne kendisinden de birşeyler katar. Mal biçime dönüşen bu emek piyasada satılır ve anamaltı / sermayeyi güçlendirir. Sermaye güçlenmekle emekçiyeye daha çok egemen olur, böylece kendi emeği emekçiyeye egemen olur.

Ancak üretim araçlarının toplumsal mülkiyetine dayanan bir üretim tarzında ise emek bir zahmet, külfet olmaktan çıkacak ve insan kişiliğinin özgül bir ifadesi olacak ve bir ihtiyaç haline olarak emek ve emekçi özgürleşecektir.

Rüşvet yolsuzluğuna çare: Özelleştirme!

Emlak Bankası Genel Müdürü Engin Civan'ın vurulmasıyla ortaya çıkan yolsuzluk ve rüşvet skandalı, komprador burjuvazi ve toprak ağaları tarafından kamu bankalarının özelleştirilmesi için bir kampanyaya dönüştürülmeye çalışılıyor.

Bu malını hırsıza karşı koruyamayan birinin, malını mülkünün hırsıza verip de kurtulmasına benzer. Bankaların işlevine bakıldığında, düşük faizlerle halktan toplanan mevduatları, nakit para sıkıntısı çekten kompradorlara dağıtmaktan ibarettir. Kamu bankalarının bunun dışında devletün çeşitli giderlerini karşılamak gibi bir ek yükümlülüğü de vardır. Bu şekilde dağıtılan para burjuva yasalara göre yasalıdır. Fakat komprador patron-ağaların, açgözlülüğü, kâr hırsı, doymazlığı kendi koyduğu yasalara bile çiğnemekten alıkoymaz. Bugün Engin Civan'ın vurulmasıyla ortaya çıkan rüşvet, yolsuzluk zinciri, kompradorlar, yasal yollara bile gerek duymadan bankaları, bürokratlara, banka genel müdürlerine 3-5 milyon dolar rüşvet vererek, trilyonlarca lirayı çalmaktadırlar. Kamu bankalarının özelleştirilmesine TÜSIAD, "kârı kampanyaya açma" önerisiyle katıldı. Yayınlanırları bildiride "rüşvet ve yolsuzluğa siyasal kurumlara karşı güvensizlik yarattığı için kamu bankaları özelleştirilmeli." Öneri gayet basit; rüşveti yolsuzluğu önlemek için kamu bankalarını özelleştirmek büyük hırsıza verecektir. Böylelikle, rüşvet ve yolsuzluk ortadan kalkacağı gibi ikide bir ortaya çıkan yolsuzluk ve rüşvet skandalına ile halkın devlete olan güveni de sarılsınayacak! TÜSIAD'ın getirdiği öneri, komprador patron-ağa devletinin selameti için Engin Civan gibi birkaç küçük hırsız feda edilerek devlet aklanacaktır.

Bankaların geri ödenmeyen, daha doğrusu üstüne yatılan kredilerinin miktarı 20 trilyona yaklaşıyor. Bunun yarıdan fazlasını kamu bankalarının verdiği krediler oluşturuyor. Kamu bankaları içinde en büyük banka olan Ziraat Bankası'nın geçen yılki kârı 8 trilyon bulurken, bu yılın ilk 6 ayında zarar 13,5 trilyon lirayı bulmuş durumda. Bu zararın tek nedeni yolsuzluk ve rüşvetten kaynaklanıyor. Başka geçen her hükümetin kamu bankalarını para havuzu gibi kullanmasında, uygulanan politikaların zararını bu bankalara ödetmesinde ve kendi çevresinin çıkarları için kullanmasında da kaynaklanıyor. Örneğin Çiller 27 Mart seçimlerini kazanmak için verdiği emirle kamu bankaları düşük faizli kredi dağıtarak Çiller ve çevresinin zengin etmiştir. Aynı oylar seçimlerde de oyannacaktır. Son dönemde Hazine'nin iç borçlanmada tıkanması ve özel kesim bankalarının Hazine bonosuna pek rağbet etmediği bir durumda Çiller, kamu bankalarına Hazine bonosu adlandırarak Hazine'ye kaymak aktarmalarını istiyor. Aynı şekilde kriz başladığı ocağın ayında hükümet politikalarının desteklenmesi sonucu kamu bankaları 2 trilyon 654 milyar lira zarar uğradılar. Görüldüğü gibi kamu bankalarının zararının nedeni sadece rüşvet, yolsuzluk, usulsüz kredi dağıtılması vb. değildir. Ve bunlar, özelleştirilmenin nedeni olarak gösterilemez. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları, halkın yolsuzluklara karşı oluşan tepkisini kendi dükünlerine zarar vermeden çıkarları için kullanmak istiyorlar.

Biliyoruz ki, yarı-sömürge, yarı-feodal toplumsal yapı geçerli olduğu süreçte yolsuzluklar, hırsızlıklar vs. olacaktır. Mülkiyet biçiminin kamu ya da özel olması öde hiçbir şey değiştirmez. Her iki mülkiyet biçimi de sömürdünün devamını sağlar. Özelleştirilme işten atma, sendikalaştırma, hak gasplarına hız verilmeye çalışacaktır. Hazırlıklı olmamız gereken yer burasıdır.

Eşitlik ilkesinde titiz ve tutarlı olmalıyız. Ataerkil dünyadan, seflik ve sürü sisteminden geliyoruz. Teba geleneğini, bende-liği, manevi dünyamızdan kazıyıp almış değiliz henüz. Tanrı, evrenin her zerresine egemendir. Tüm gelişmeleri tayin eder. Senin görevin, tüm gelişmelerden haberdar olmak, gelişmeleri yönlendirmeye kalkışmak değil, Tanrının çizdiği kurallar çerçevesinde düşünmek, hareket etmektir. Tanrı kendi buyruklarını, vahiyler şeklinde yeryüzüne indirdi. Senin görevin, bu değişmez, kutsal buyrukları hatmetmek, vaazetmek, insanlara kavratarak, uyumu ve kardeşliği kurmaktır. Tanrı, yeryüzüne, kendi buyruklarını yayan ve insanları bu buyruklara uymaya davet eden peygamberler göndermiştir. Senin görevin, bu peygamberlerin izinde yürümek, itaati ve teslimiyeti yüceltmektir.

Bireyin gelişmediği, kendi varlığının ve haklarının bilincine henüz erişmediği toplumlarda, otoriteler (kişiler, kurumlar...) , kendi özgürlüklerini, bireyin yitirilmiş hakları üzerinde inşa ederler. Aklına gelen her düşünceyi, her türlü-yü söyleyemezsin. Neyin söylenip, neyin söylenemeyeceğini otoriteler önceden saptamışlardır. Dikkatli olmak zorundasın. Etrafı şöyle bir yoklamak, bin düşünüp bir biçmek durumundasın.

Ülkeler, devletler, partiler, kişiler arasında her zaman fark vardır. Eşitlik ilkesini, çingene sakızı gibi çiğneyip duramazsın ağzında. Beş parmağın beşi bir olmaz. İkincil, esasa, er, paşaya tabidir. Küçük kaleler, en büyük kalenin savunmasına tabidir. Küçük sosyalist ülkelerin savunması, sosyalizmin ana vatanı olan büyük sosyalist ülkenin savunmasına tabidir. İç ana partiyle yavru parti bir olur mu? hiç SBKP ile Hotanto Komünist Partisi bir olur mu? Bu iki parti aynı anda konuşsa, hangisine kulak kabartacağız ilkin? Hotanto'nun en son konuşması daha uygun değil mi?

Yeryüzünün en bilgin, en akıllı adamı yanılabilir. Gerçek, galaksimizin en sefih, en cahil adamının ağzından çıkabilir.

Seksiyon. Bir şeyin parçası, uzvu. İkincillik. Bu sözcüğün Türkiye'de kullanışından ürpermeye başladım. Ana parti, ve ana partiye bağlı yavru parti. Ana ulus, ve ana ulusa bağlı yavru

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Boyutlu, cesur bir tartışmaya gereksinim var

ulus. Ezen egemen ulus anlayışının, örgütlenme sahasında kendini gösterişi, sırtışıdır bu. Tanrı bizi bu tür bir seksiyonculuktan korusun. Komüntern, dünya proleter devriminin örgütüyüdü. Bu dünya örgütünün, her ülkede bir seksiyonu vardı ve anlayış olarak tüm seksiyonlar eşit haklara sahipti. Bu tür bir seksiyon anlayışı doğru ve güzeldir. Ama ötekisinden Tanrı bizi sakınsın.

Türkiye'de şahlanan milliyetçilik, herkesi şu yada bu derecede etkiliyor. Türklerin, Kürtlerin üzerindeki dokuzyüz yıllık efendilik gururu, akıl almaz yıkımlara, vahşetlere kaynaklık ediyor bugün. Egemen ulusun efendilik gururu perspektifimizi şu veya bu derecede etkiliyor. Kendimizi, kürdün yerine koyarak, kürdü yakan ateşin içinde hayal ederek düşünmek zorundayız. Ulusların sorunlarını ve acılarını kavrayamayan, yüreğine duymayan bir devrim, ulusları ortadan kaldırıp, dünyayı insanlık ulus haline getiremez.

Boyutlu, cesur bir tartışmaya gereksinim vardır. Aradan yirmi iki yıl geçti. Yirmi iki yılın hiçbir değişikliği getirmediğini söyledik. Kürdistan'da ki alt-üst oluşu görmezlikten geldik. Üzerinde yükseldiğimiz teorik mirası, geliştirme, güçlendirme yönünde ciddi çabalarla girmedikmiş gibi, bu yöndeki çabaları da bastırdık, affoz ettik. Sınıf mücadelesinin güçlü bir teorik ve pratik atılım gereksinimi vardır. Türkiye'yi ve Kürdistan'ı tahvil masasına yatırmak, 22 yıllık değişimin bize sunduğu teoriyi, eski teorik hazinemize katmak zorundayız. 22 yılda söylediği-

miz yeni bir şey var mı? Göremiyorum. Varsa söyleyin. Teori pratikten çıkar, pratige hizmet eder. Kimin daha halis, muhlis İbo'cu olduğu tartışmalarıyla geçti 22 yılımız. Bu tartışmaların, İbo'nun ideallerine yeterince hizmet ettiğini sanmıyorum.

Didişelim. Ama teorik konularda... Tartışmaların, it kil postal bağı konularından uzak olması gerekiyor. Yiğitlik her zaman iyidir. Herkes kafasının içindeki yiğit fikri azat etmelidir. Hapishaneye düşenlerin sayısını, fikirimizi hapsedtikçe artırmıyoruz. Herkes bir yıl içinde en az on kitap okumalıdır. Okumayanlar odun gibi bakıyor: Okumayanlar kereste gibi düşüyor tartışmaların merkezinde. Yontulmamış odun kokusunu ömrümüzün sonuna kadar çekmek zorunda mıyız?

İnsanların, düşünceden korkmayan bir komünist partisine ihtiyacı var. Düşünceden korkan komünist partileri çabuk bürokratlaşırlar. Tabanına, görüşlerine ve halka güvenen bir parti, düşünceden korkar mı? Yeni insanı nasıl yaratacak devrim? Ülkemiz, güçlü bir demokratik geleceğe sahip olsaydı, parti içi demokrasi üzerinde döne döne durmazdık.

Üzerinde mücadele ettiğimiz zemini doğru tahvil edelim. Baş düşman hariç, herkesle ittifakı açık olalım. En az eli yılı göze alalım. Dergilerimizi gevezeliğin ve basmakalıp yazıların hamalı olmaktan kurtaralım. İnsanların partiden ayrılmalarını normal karşılayalım. Geleceği, büyük bir birliğe dönüştürme perspektifiyle hareket edelim. Savaşta doğrudan katılmak istemeyenleri dışlamayalım. Cephe gerisinde envali çeşit görev yok mu? Nefret etmek zorunu bir görevse, bu görevden kaçamayacak, okumayan kadrolardan nefret edelim. Ana parti, yavru parti bağlamında kullanılan seksiyon fikrinden nefret edelim. Parti ikiye bölündü. Her iki kanat da komünisttir. Her iki kanata da kıyamet kadar sol komünist vardır. Savaşmak istemeyen yorgunlar da var. Yorgun yoldaşlara, yorgunluklarının şanına layık görevler verilmelidir. Karıncanın sididinin denize faydası vardır.

Bir kez daha "Bakış" a dair

İstemeyerek de olsa "Bakış" köşemiz yazarı M. Oruçoğlu'nun kimi yazılarından dolayı dönem dönem bir açıklama yapma görevi duyduk. Dolayısıyla Oruçoğlu'na yönelik uyarılarımızı az-çok okurlarımız da bilmektedir. Bu açıklamamızda dikkat çekmek istediğimiz bazı noktalar var:

1) Oruçoğlu; gazete-yazar ilişkisini ve gazetenin bu konudaki perspektifini gözardı ederek, sadece kendi hakları doğrultusunda hareket etmekte gezeyerek karşı sorumlulukları olduğunu unutuyor.

2) Gazetemiz Oruçoğlu'na her defasında hak ve yetkilerini hatırlatarak gazetenin hak ve yetkilerini de gözünde bulundurarak yazmasını istemiştir.

3) Ülke gerçeğinden uzak oluşunu gözönünde bulundurarak, yaptığı bazı saptamaların yetersiz bilgilenselerden kaynaklanabileceğinden hareketle anlayış göstermiş, ancak Oruçoğlu bu iyi niyeti gözardı etmiş, bildiğini bildik şeklinde davranmıştır.

4) Özellikle proletarya partisinin içinden geçtiği dönemi irdelerken, geçmişin bazı hesap ve kurgularından hareketle düzeltici ve kazanıcı olması gerekirken, fırsatçı ve karalayıcı davranmıştır. (Yukarıdaki yazısında yaptığı bazı saptamalar ibret vericidir.)

5) Kültür-sanat köşesi olmasına rağmen bunun muhtevasını aşmış ve kendisini bir şeylerin üstünde görme anlayışına düşmüştür.

6) Tüm uyarılarımıza rağmen gelen aşamada kendisini düzeltme yerine yaptıklarını daha da sistemleştirmiştir.

7) Ve böyle bir gidişatin devam etmesi halinde ne gazetemize ne de Oruçoğlu'na yararı olmayacaktır. Dolayısıyla Oruçoğlu'na, birkez daha bu tavrını gözden geçirmesini öneriyoruz.

özgür
gelecek

Devrimci kültür ve sanat cephesinde dağ rüzgarları

Her siyasi faaliyetin belli bir sınıf realitesi-ne tekabül etme gerçeği gibi, her türden kültürel ve sanatsal faaliyette belli bir sınıf orijini taşır. "Sıfırlar üstü sanat" vs. tanımlamalar, yine burjuvazinin, sanatsal faaliyet üzerindeki siyasi yönlendirmesi olup, proletaryanın ve daha geniş kapsamlı halkın kendi sanatsal, kültürel faaliyeti üzerindeki yoğunluğunu, kendi yoz ve statükocu potasında eritme isteminden başka bir şey değildir.

Bu etkinin altında kalan bazı küçük burjuva aydınlar, sanat ve kültürel faaliyet ile siyaset arasında kalın çizgiler çekme uğrasına girişmekte, kendilerini sanatın-kültürün gerçek sahipleri ilan etmektedirler. Bunun böyle olması bu aydın çevrelerin kendi siyasi faaliyetlerine denk düşmekte ve kendi gerçekliğini doğal geliştirmeye de bu. Bu çevreler daha ziyade aktif sınıf mücadelesinin kıyısından seyir duran ve gelişmelerin devasa sürükleyişine göre yönünü belirleyen kesimi oluştururlar. Bir eli, sınıf mücadelesinin fırtınalı yorgunluklarında ifen, diğer eli usuldan gelişimin devinimine uzanır. Ve gelişmelerin yakıcı etkisinde, gelişmelere doğru yönelir.

Geniş bir yelpaze oluşturan bu kesimlerin bir yöne doğru yönelmesi/yöneltilmesi iyi ve de gereklidir. Öncü, sanat anlayışında dar bir kesim olan parti sanatından öte, devrimci sanata yer vermeli ve onu kendi hedefi paralelinde etkilemelidir.

Bugün devrimci sanat çevrelerinde yoğun dağ rüzgarları hissedilmektedir. Gelişimin doğal seyridir bu. Dağlarda yakılan isyan ateşleri, demirin ve toprağın kokusu, şairin dizelerine, ressamın çizgilerine, öykülere, romanlara, ezgi-lere sinmektedir. Devrimci ulusal hareketin gelişimiyle, proletaryanın öncüsünün dirayeti ve yükselişiyle canlanan sanat, yığınlık ve yenilgi dönemlerindeki ümitsiz yozluğa da direnmeye başlamıştır. Bunun böyle olması iyidir.

Ve bu gelişmenin kendisidir ki, bir yığın aydın, sanatçıyı yılların miskin bekleşiminde silkelemektedir/ silkelemeyede devam edecektir. Bu kesimler, gelişiminin dolaylı etkisinde ifen, öncü sanatı, direkt bir yönlümle politik stratejilerin, kültür sanat alanındaki yeni mimarlar. Elbette bu, kendisini çevreye çok geniş bir kesime, halkın çok çeşitli taleplerine yönelen, onu içleyen ve kendisi dışında ki devrimci sanat çevrelerini de etkileye tabi tutabilen olmak zorundadır. Bir yanıyla itici ve yıkıcı davranmamaya özen gösterirken, diğer yanıyla ona tabi olmadan onu etkisinde yönlendirmeye çalışır, çalışmalıdır.

Bugün sınıfın iktidara ulaşması dağların zör-

lu geçitlerini aşmayı gerektiriyorsa, dağ rüzgarlarının kent faaliyetine çekilmesi iyidir. Bu geliştirilmeli, fabrika vardiyyalarında uçan çigliklara düşmelidir dağ başlarında pusular. Ve yoksul konuların duvar resimleri olabilmelidir yangınları ülkenin. Geleceği paylaşabilmelidir omuz yüklerinde baharlar.

Haydar Öğür bir şiir kitabını eleştirirken, "tufeylinin kan emdiği ülkemde" dizisine atfen "siyaset dili kullanılmaktadır" diyerek şiiri, amacının ve siyasetin dışına çıkarmaya çalışıyor. Ve bu anlayışla, şiiri derinleştirmek, siyasetten arındırmak olarak algılıyor ve o şekilde kavratmaya çalışıyor. Oysa bu, bir tür kimin için söylediğini bilmeyedir. Her gün acının birbin çeşidini yaşayan, evi yıkılan, bilinin bilmez ölümlerde katledilen, yakılan, sürülen halkların şiirini kansız ve silahsız yazmak mümkün mü? Bizce hayır!

İnsanca olmayan bir yaşama başkaldırın, statükoculuğu red eden, gelişmelerin karşısında üslendikleri esas rolü, evrimci değil devrimci olan anlayış, doğal olarak sanatsal, edebi, kültürel faaliyetin tümünde de somut ifadesini bulur/bulmalıdır. Kanlı ve silahlı bir mücadeleden halkların özgürleşmesinde ve kurtuluşunda tek çözüm olarak gündeme oturdugu her durumda öncü sanatı, militan savaşma ruhunu halkın sofrasına taşımayı amaç edilmelidir. Bu amaç, aynı zamanda, salt reformcu (evrimci), statükocu anlayışları da crezyona uğratmayı hedeflemelidir.

Halkın uzun vadeli çıkarlarının devrimci temsilcisi olmayan sanat, somut olarak sistemin kalıcı burjuva özünü yansıtır. Ve o çevrelerin düşünce ve duygu sistematiğinin ifadesi olur.

Bugün öne çıkan yan, ülkenin bozkranlarında tutuşan sosyal-ulusal mücadeledenin yakıcılığıdır. Bu yakıcılığın, güçlü dinamiklerle beslenecek kültür-sanat faaliyetlerini aktarılması ve bir yönlüm oluşturulması gereklidir. Bu yönlüm belli oranda kendiliğinden şekillenirken, esas gelişmesi, geniş demokratik oluşumlar dahilinde öncünün insiyatif alanı haline getirilerek onu bu bütünü kendisine ram etmesi anlayışı ile değil, onun güçlü etkileyeni olmayı esas alarak gerçekleştirilmelidir.

Sanat, duygu ve düşünce yoğunluğunu somut ifadesi olarak güldüğünde, devrimci sanat, onu var eden siyasi- sosyal dinamikleri taşıyıcı/ taşımacı zorundadır. Dikkat edilmesi gereken yan, siyasetin sanata bulaştırılmaması değil, sanatın yöresel, bölgesel sıklıktan arındırılması halkların devrimci kültürü için yenden yenden kalıba dökülerek geniş toplumsal tabakalara hitap edebilmesidir. Kültür ve sanat cep-

hesinin geniş tutulması ve onun iyi bir öze şekillendirilmesidir. Bu çerçevede dahilinde de, derinlik ve incelik olmalıdır. Elbetteki sanat, çizgilerle slogan yazmak değildir duvarlara, sanattın derinliğine inilmesi, kendisini var eden sosyal zeminden koparıp bir avuç eli tabakaya sunması durumuna gelmiştir ki, bu da sığılmı entellektüel biçimdir.

Yeniden yaratma, yeniden şekillendirme faaliyetinde sanat, bir örümcek ağının ilk ilk dokunması kadar özenle ve güçlü yıkılmaz değerlerle beslenmelidir. Sanatın üzerindeki sosyal, sosyal şoven bakımların parçalanması, bir halkın devrimci ulusal dirlişi ve kendi etki alanını yaratması ile daha bir olanaklı hale gelmesi olması kadar doğal ne olabilir. Bu da siyasetin sanat üzerinde ki etkisi ve sanatın kültürün bir gelişmede güçlü bir bileşen durumuna gelmesidir.

Devrimleri yaratan güçlü ordular arasında kültür ve sanat cepheside yer alır. Bizizat kurtuluş ordularını etkili kılan en önemli faktörlerden biri de, onun savaşçı ve sanatçı özellikleri, çet yonlülüğü yaratılabilmesi durumudur. Bu iki bileşen birbirini güçlü kılan etmenler durumuna getirilmelidir.

Bu gün dağ ateşlerinin daha daha fazla kırılmemesinin zamanıdır. Dağ rüzgarlarını ateşlerin alazını taşıyacaktır sanatın kaleme, fırçasına, dizinesine. Örecekler yarım kalmı umutları. Ve yeniden yaratacağı insanı.

Bilinmelidir ki, sınıf realitesinden bağımsız hiçbir faaliyet söz konusu olamaz. Bunun için yüz etmek isteyen her kim olursa olsun; o sistemin potasında dönen egemen anlayışın bir reaksiyonundan başka bir şey değildir. Devrimci sanatın cephesinin güçlü çizgileri için herşeyden önce bu anlayışın üzerine gidilmelidir. Bizim sanatımız, işçilerin, köylülerin ve tüm ezilmiş halkların hizmetinde olup, onun sınıf çıkarlarının dağ alazlarında göğe yazılmasıdır. Kendisi sanatını bu kesimden sınıfların-genel muhtevasından soyutlayan, geriye kalan (egemen) anlayışın hizmetçisi durumundadır.

Fransız, Ekim, Çin vb. devrimler nasıl ki kendi yükselişleriyle birlikte sanatı, kültürü yenden kalıba dökülmüş, Türkiye ve T. Kürdistanı devrimi de kendi sesini resimleyecek ve kendisi yükseldiği oranda devrimci sanat cephesinde güçlendirilecektir.

Umulan harlayacak, eskiye vurup yeniyi kuracak, insanı insan için yeniden kalıba dökücü yıkımlar güçlü değerlerin teminatı olacak, dağ ateşlerini körükleyelim. Ve sürelim meydanda tüm cepheleden gücümüzü, daha bir güç solumak için dağ rüzgarlarını.

Zeka düzeyinin genetik yapıyla ilgisi

Charles Murray ve Richard Herrnstein'in birlikte yazdıkları "Çan Eğrisi" adlı kitapla ABD'de yaşayan insanların zengin ve başarılı olmasının zekalarıyla ilgisinin olup olmadığını anlatılmaktadır. ABD'de ortalığı birbirine karıştıran bu kitap ve Amerikan Newsweek dergisinin kapak yaptığı araştırma, siyahların yoksul ve başarısız olmasının nedenini zeka düzeylerinin beyzardan daha düşük olmasından kaynaklandığını, bu yüzden de beyzarların siyahlardan daha akıllı olduğunu öne sürüyor.

Kitapta zeka ile insanların toplumdaki yeri arasındaki ilişki ve insanların zeka düzeyinin genetik yapılarıyla bağlantılı olduğu iddia ediliyor. Zeka düzeyi açısından ABD'yi seçkin beyzarların yönettiği, orta sınıfın zeka düzeyinin 50 ile 110 arasında olduğu, alt kesimdeki 12.5 milyon insanın zeka düzeyinde çok düşük olduğu belirtiliyor.

İnsanların zeka düzeyinin ırkları arasındaki ilişkiye gelince; ABD'de hiçbir siyahın üstün zekalı olmadığı, bu yüzden de yoksulluk ve suç işleme olaylarının siyahlarda daha fazla olduğu iddia ediliyor. Ayrıca bu kitapta ABD'de yaşayan siyahların % 25'inin gerekli yapılarında zeka düzeyi açısından sınırlı sayılan % 75'in altında olduğu belirtiliyor.

Demokrat Sanatçılar Birliği'nin 4. Kongresi yapıldı!

İsviçre/ Özgür Gelecek- Kısa adı DSB olan Demokrat Sanatçılar Birliği'nin 4. Kongresi, 21 Ekim 1994 günü, Almanya'nın Mannheim şehrindeki Stadhaus salonunda yapıldı. 121 üyesi bulunan DSB'nin 80 üyesi (dördü biraz daha geç geldi) ve yaklaşık 100 civarındaki dinleyici ve misafir sanatçıların katılımıyla gerçekleşen 4. Kongre, üç olumsuzluğa rağmen başarılı bir şekilde sonuçlandı. İlk olumsuzluk, Kongre'nin 2 saat kadar geç başlamasıydı.

Dünya'daki tüm devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra, açılış konuşmasıyla kongre başlatıldı. Gündemin 2. maddesi delegelerin tespitini (76 delege) idi. Üçüncü madde olan divan seçiminin sonra dördüncü madde olan "DSB'nin amaçları ve tüzük taslağı üzerine tartışmalar" a geçildi. Diğer gündem maddelerine oranla daha fazla zaman alan bu madde saatlerce tartışıldı.

Eski tüzüğe alternatif olarak sunulan yeni tüzük taslağı üzerine yapılan eleştiri ve önerilerde, doğal olarak, iki anlayış ortaya çıktı: Kabul ve red.

İlk oluşturulduğu dönemde belki ihtiyaca cevap verebilen tüzük, artık cevap veremediği için yeni bir taslak hazırlan-

ması. Ne var ki, sunulan taslak eklektik olmakla birlikte, bir dizi anlam kargaşasını da taşıyordu. Ayrıca ihtiyaca cevap da vermiyordu. Birinci tüzük kabul edilmemişti. Taslak ise iki seçenektен birini zorunlu kıldı: Ya olduğu gibi kabul edilecekti ya da yapılan öneriler ve eleştiriler dikkate alınmak şartı ile geçici olarak kabul edilecek, seçilecek olan yeni Yönetim Kurulu, yeni bir taslak hazırlayarak iradeye sunacaktı. Ki, doğrusu da bu idi.

Oylamaya geçilmeden önce 15 dakikalık bir "sigara molası" verildi. Ve divan, delegeleri geç kalmaları konusunda özellikle uyardı. 15 dakika sonra salona girildi ve oylama yapıldı. 54'e 21'iy oranında doğru anlayış kabul edildi.

Oylama yapıldıktan yaklaşık 20 dakika sonra "yemek yiyen bir delege" geldi ve oylamaya kendisi katılmadan oylamanın yapılamayacağını söyleyerek itiraz etti. Yıllardır devrimci mücadelenin içinde olan ve neyin, nasıl yapılacağını bilen bu "yemek yiyen delege"nin bu tavrı hiç de hoş değildi. Biraz sonra söz alan sanatçılardan biri, eleştirilerine sert bir nüans yükleyince, divan tarafından uyarıldı. Sanatçı aynı olumsuz tavrını sürdürürken, yerine oturması söylendi ama o, protesto ederek

salondan çıkmayı tercih etti. Peşinden de "yemek yiyen delege" çıkınca, demokratik bir kitle örgütü olan DSB'nin kapısına belli bir yapılanmanın tabelasını asmak isteyen ve DKO'lerinden ne "anlamadıklarını" belirtenler de protestoya katıldılar. Dışarı çıkan sanatçıların tavırlarının yanlışlığı vurgulandı ve ikna edilerek tekrar salona alınmaları sağlandı. Kongreye devam edilerek yeniden oylamaya geçildi ve bu defa da 56'ya karşın 20 oy ile doğru öneri, bir kez daha kazandı. İkinci olumsuzluk da, şimdi değiştiğimiz protesto tavrı idi.

5 ve 6. cı gündem maddeleri olan "Eski Yönetim Kurulu ve Daimi Komite'nin DSB Faaliyet Raporu ve Mali Rapor" okunarak, aklandı. 7. maddeye geçilerek yeni Yönetim Kurulu seçildi. 8. ve 9. maddeler olan "Konuk Yazar ve Sanatçıların ve Delegelerin Temennileri" ile "Kapanış Konuşması" olmadan kapanması da son olumsuzluktu.

22 Ekim '94'te, yani Kongre'nin ertesi günü, saat 12'den 23'e kadar devam eden DSB'nin düzenlediği "Enternasyonal Kültür Festivali" zengin programı ve nitelikli sanatçılarıyla salonu dolduran 3 binden fazla insana güzel bir gün sundu.

Değinmeler

Ali D.Kardeş

"Özel"

demokratikleşme

Türkiye'nin "savunma" giderlerinin genel bütçesine oranı üçte bir dolayındadır. Normal olmayan bu oran, bütçe kaldıramayınca, hükümetler "özelletirmeye" can havliyle sarılıyorlar. Elde ne varsa sat sava, mala, günü kurta! Ne de olsa, "devlet deniz yemeyen domuz!" Bunun için gelmiş geçmiş tüm hükümetler vatanı satın, yemeyi, aya babalama peşkes çekmeyi sepmişler. Bu sistemli hükümetleri de bundan böyle farklı bir ekonomi politikası uygulamacaklardır-uygulayamacaklardır.

DYP-SHP hükümeti de bu temelde olmaktadır.

DYP; "özelletirmeyi" yaşamsal bir sorun olarak değerlendirmiyor. Buna karşın SHP'de "demokratikleşmeyi" yaşamsal bir sorun olarak görmektedir. Ve; "özelletirme" - "demokratikleşme" ilişkisi de güya DYP-SHP hükümeti ilişkisinin "yaşamsal" temelini oluşturmaktadır.

Gazeteler, televizyonlar ve diğer kitlesel araçlar da bundan yola çıkarak "özelletirme-demokratikleşme" ilişkisini manipülatif bir yönde değerlendirmektedirler. Hükümetin sömürü aracı olmasındaki işlevini gözmezlikten gelip; "özelletirme" ve "demokratikleşme" ilişkisindeki özünü tahrif etmekte ve emekçi halkı çeldirici yönlerle sevk etmektedirler.

Olayı bir daha değerlendirelim: "Terörle mücadele yasası", Kürtlere dolu gibi yağın kurşunları, kamuoyuna duyurmayı engellemek için; basına cezalar getirdi. Bu kapsamda ceza alanlar da ağırlıklı olarak; "Kürt", "Kürt ulusal sorunu", "Kürt kurtuluş hareketi" gibi kavramları kamuoyunda tartışılan oldu. "Cezaevleri"ni "düşüncesini açıklayanlar" değil; Kürt ulusal sorununu açıklayanlar; o konuda tartışanlar, eleştiri getirenler doldurdu.

"Terörle mücadele yasası"; ormanları yakmayı, köyleri yakmayı, halkı bombalamayı meşru gören devletin kalkınan olarak kullanıldı.

Şimdi bu yasa değiştirilmek isteniyor! Neden? Devlet köy yakmaktan, katliamlardan mı vazgeçiyor? Değil...

Fabrikalar kapanıyor, işçiler sendikasılaştırılıyor ve işten atılıyor. Bu arada KİT'ler özelleştiriliyor. Özelleştirmeyle birlikte sendikasılaştırma; işten çıkarma kitlesel boyutuyla artacak, bu net bir şekilde görüldüğü. Hükümet muhalefetçi sınırların sistemlerinin yaşamaya sağlanıyor.

"Özelleştirme" ve "demokratikleşme" krizleri çıkartıp; sonra da sorun çözülmüş ya da çözülmüş gibi gösterilerek sömürü sistemlerinin yaşamaya sağlanıyor.

"Terörle mücadele yasası" değişikliği "özelletirme" krizindeki patlamaya set çekmenin "cezalarını" koymaktadır ve artmaktadır. Devletin Kürde yaptıklarını; işinden olan fabrika işçisine, atılan memura yapmanın yasası tartışılıyor; mecliste... "Emekçileri nasıl susturalım!" diyorlar... "Düşüncenin açıklama özgürlüğü" gibi cazip kavramlar yoksa, durur dururken tartışılmaz. Altında mutlaka bir çapanoğu vardır. O da; Kürt ulusuna sunulan zincirlerin eşinin Türkiye emekçilerine takılmaya çalışılmasıdır.

"Özelleştirme" olacak; emekçi halk susacak ve sonuçlarına katılacaklı.. Olacak iş mi?

ÇİZGİLERLE

Manuel Tekin

Erbakan Hoca'nın 11 sıfırlı şabelli mal varlığı ortaya çıktı. Çeşu dövize ve falze bağlanmış bu servetin nereden geldiği ise merak konusu.

Sömürü sisteminde futbol

Kapitalist ekonomik ilişkiler, bir birine zıt iki sınıfı doğurdu. Burjuvazi-Proletarya. Bu iki sınıf doğuşundan yok oluşuna kadar, birbirleri ile sürekli savaşım halindedirler. Bu savaşımın özü, emek-sermaye çelişkisidir. Bir yanda üretim araçlarını özel mülkiyetinde bulunduran sınıf, burjuvazi, diğer yanda üretim araçlarından yoksun olan sınıf; proletarya.

Birbirine zıt olan bu iki sınıfın dünya görüşlerinde birbirinden farklıdır. Her iki sınıf dünyayı farklı yorumlar, farklı gözlemlerden bakar. Bu durum sınıf savaşımını gündün güne kızıştırır ve boyutlandırır. Burjuvazi sayı ve kitle olarak düşmanından yani proletaryadan küçüktür. Burjuvazi, tarihsel olarak kendisinin güçlü olan, mezar kazıyıcısı proletarya ve emekçi sınıflara karşı yürütmüş olduğu mücadelede, ömrünü bîraz daha uzatabilmek için "Kuraldışı" çıkar, her türlü aracı kullanmayı mübah görür. Düşmanı olduğu sınıf varmakla tükenmemektedir. Burjuvazi vurduka, açıktan düşmanlık yapıp, proletaryanın kini, öfkesi artmaktadır, zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyinin olmadığını anlamaktadır. Bu da burjuvazinin kendi sonunu yaklaştırmaktadır. öldürücü silahlar fayda değil zarar sağlamakta, düşmanın azalmasına değil fazlaşmasına neden olmaktadır.

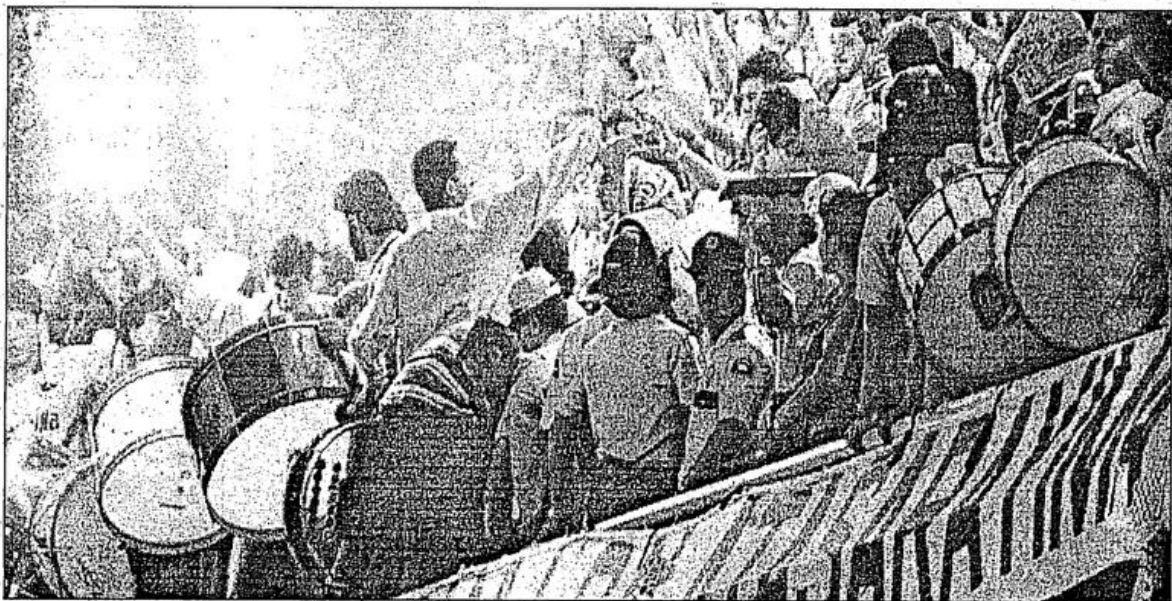
Bunu anlayan burjuvazi yeni arayışlara girmiştir. Aradığı şey: Öldüren ama yok etmeyen, hatta düşmanını birbirine düşürecek, birbirine vurularak, kendisi onlara düşman olduğu halde, onların bundan haberi olmasını sağlayacak bir silah. Evet, burjuvazi bu silahı bulmuştur ve her geçen gün daha da etkili duruma getirmekte, geliştirmektedir.

Bu silahın adı futboldur. Yalnız şunu da belirtelim; bu silahları çoğaltmak mümkündür ancak biz burada sadece "futbol" silahını ele alacağız. Bu silah ve gücünü, milyonları nasıl etkilediğini, milyonların faşizme ve burjuvaziye olan düşmanlığını nasıl törpülediğini, milyonları kendine nasıl yabancılaştırdığını anlatacağız.

Bugün ülkemizde köyler bombalanırken, sokak ortasında yargısız infazlar gerçekleştirilen, insanlar işkencehanelerde öldürülüp, sakat bırakılırken, idamların infaz hazırlıkları yapılırken, en ufak demokratik haklar kanla bastırılırken... Yüzbinlerle tanımlanan kitleler, yiyecek ekmeğe parası bulunmadığı halde, yüzbinlerce lira verip stadımları dolduruyorsa, takım tartışması yüzünden birbirlerini öldürüyorsa, bilmem hangi takım için canını veririm diyorsa bu silahın ne denli güçlü olduğunun göstergesidir.

Kapitalizm, ekonomik, siyasi, ideolojik, kültürel vb. her alanda bunalımlar yumağı bir sistemdir. Özellikle, krizler, bunalımlar, emperyalizmin boyunduruğu altında ki burjuva-feodal sistemlerde bu, daha yoğun yaşanmaktadır. Ülkemizde, bu burjuva-feodal sistemi içerisinde bulunduğu, ekonomik, siyasi, kültürel vb. her alanda bunalım ve kriz en yoğun şekilde yaşanmaktadır. Bu durum ezilen emekçilerde ilk şekliyle bir kimlik bunalımı, arayışı içerisine girmesine neden olur. Hakim sınıflar, bu kimlik bunalımı, arayışını, öfkesinin düzenlene, yönelmesini engelleme için özellikle, futbol ve futbolu kullanmakta, yaygınlaştırmakta ve burularda bağırmasını, küfretmesini telkin etmektedir.

Futbol, bugün burjuvazinin elinde alyon kadar etkili bir silahtır. Nasıl ki burjuvazi kitleleri yabancılaştırmak, uyuşturucu müptelası yapıp kendine bile faydası olmayan insan haline getirmek için uyuşturucu ticaretili el altında destekliyorsa, aynı şekilde insanların yaşanan sorunları kayıtsız kalmaları için futbolu desteklemekte, yaygınlaştırmaktadır. Kulüplerin güçlenmesi, yabancılı futbolcu transferi yapması için ulusal gelirini belirli bir payını burulara aktarmaktadır. Başlangıçta sadece sportif amaçlar için yapılan karşılaşmalar, burjuvazinin çıkarlarına hizmet eden çok yönlü ve etkili bir silah durumuna gelmiştir. Burjuvazinin, emekçilerin yarattığı ulusal gelir, sırf üretim araçlarını elinde bulundurduğu için sahip çık-

ması ve ulusal gelirden burulara pay aktarması burjuvazinin bu silaha ne denli değer verdiğini gösterir. Franco'ya ülkeyi nasıl yönettiğini sorusu sorulduğunda "Ben ülkemi üç "F" ile yönettim" der ve "F"lerden birini de futbol olarak açıklar.

Kapitalist ilişkilerden kaynaklanan bunalımların kitleselleşip kapitalistlere karşı yönelmesini engellemek için kullanılan emniyet sübabı haline gelmiştir, bugün futbol. Kitleler gerek medya gerekse diğer kurumlar tarafından çekici gösterilen futbol maçlarına akın ederler. Futbol maçlarına başlangıçta sırf iş olsun diye giderler, futbolun alyon tesirinden etkilenmekte zamanla bağımlı hale gelmekte ve fanatikleşmektedirler. Burjuva ideolojisinden kaynaklanan galip gelme hırsıyla takım tutar. Tuttuğu takımın galip gelmesi için bağırır, çağırır, küfür eder, kendini öyle bir kapıtırki bütün dünya ile ilişkisi kesilir, rakip takıma ve taraftarına küfürler yağdırır, düşman kesilir hatta bıçak çeker. Aynı uyuşturucu alan insan gibi olur. Nihayetinde bütün insanları her şey ama her şey yabancılaştır. Futbol dışında dünyadaki hiçbir gelişme onu ilgilendirmez. Nihayetinde insanlar, insanlara düşman olup çıkarlar, şiddet yanlısıdır. Nitekim, sonucu kanlı, onlarca insanın ölümüyle sonuçlanan olaylara gerek ülkemizde, gerekse diğer ülkelerde yüzlerce örneğine rastlayabiliriz.

Bizim gibi yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerde futbol milliyetçilik duygularını aşılamaya hizmet eder. Çünkü bizim gibi ülkelerde rantiyelerle hükümlarlıklarını sürdüren komprador-burjuvazi, toprak ağaları sınıfı kitleleri rahat sömürebilmek için kitlelere milliyetçilik aşılarlar. Bugün ülkemizde milliyetçilik ve belediye başkan adayları seçim bölgelerine gittiklerinde yaptıkları ilk işlerden biri, eğer yoksa bölgede bir spor kulübü kurarlar ve futbolcularına da bol keseden forma, krampon ve çeşitli spor malzemeleri hediye ederler. Seçilirlerse daha "mükemellerini" vaad ederler. Onların akıl hocaları "böyle yaparlarsa kitlelerin sempatisini toplayacağı" söylerler. Tam da bu noktada hakim sınıflar, Kürt illerindeki ulusal harekete kanaliz olmuş ilgilili dağıtmak, kendi potasına eritebilmek için, bu bölge futbol kulüplerine devletin tüm maddi ve manevi olanaklarını sunar, bunların başarılı olmasını sağlamaya çalışmaktadır. Bu doğrultuda Van Spor'u 1. Lige taşıdılar; bugün de Diyarbakır Spor'u taşımayı düşünüyorlar ve mutlaka çıkartacaklardır. Yarin başka takımları... teker... teker.

Bu noktada başkanlar, bürokratlar kitlelerin tepkisini kazanmaya başladıklarında, ellerine bayrakları, flamaları alıp maçlara giderler gövde gösterisi yaparlar. Yabancı takımlara karşı galip geldiğinde burjuvazinin güdümündeki medya "VİYANA KAPILARINI" hatırlar ve sürmanşet yapar, sporcuları evlatlık edinirler, yatlar, katlar al-

tırılar, arabalar hediye ederler. Elektrikle daha dün tanışan halkımız Galatasaray taraftarı olur.

Ülkemiz sermaye birikimini tamamlamadan emperyalizme bağımlı hale geldiğinden, ruhi ve kültürel şekillenmesi çok çarpıktır. Ülkemizde hakim olan lümpen kültürdür. Feodal değer yargıları ve burjuva değer yargılarının harmanlanması. Bu üst yapı ve bu kafa yapısına sahip insanlar özenti duygularıyla hareket ettiklerinden, çoğunluğunun yaptığı şeyin nedenini bilmeden kendisi de yapar. Başkaları takım tutuyor diye kendisi de tutar, başkaları hergün maça gidiyor diye kendisi de maça gider. Bütün bunları başlangıçta özenti sebebiyle yaparken zamanla bağımlılık yapar ve bütün beynini kaplar. Nasıl ki özenerek sigaraya, içkiye, uyuşturucuya başlayıp sonra müptelasi oluyorsa, futbol müptelasi olması da aynen böyle gerçekleşmektedir. Sonuçta çilekes emekçi halkımız ailesine karşı olan sorumluluklarını yerine getirmeye, ailesinin en gerekli ihtiyaçlarını gidermeyen futbol maçlarının hiçbirisini kaçırmaz. Aynı takımı tutmadığı için arkadaşını sevmeye, daha da öte ona bıçak çeker. "Ben kar-kış demeden hiçbir maçı kaçırmıyorum" diyerek övünür, kendini ayrıcalıklı sanır. Yaka-cak odunu kömürü, yiyecek ekmeği, giyecek ayakkabısı yoktur belki de. Ama halini hiç düşünmez, takımın peşinde koşturur durur. İşçi arkadaşları maaşlarına zam yapılmısa, çalışma koşullarının iyileştirilmesi için grev yaparlar, her şey zam gelir; yargısız infazlar, idamlar, vs... her tartışılırken o takımı peşinde koşturur, bir de grev gözcüsü arkadaşına sorar "bu maç ne olur abi"(!)... Evet ne yazık ki olup biten hiçbir şey onun ilgilendirmez.

Hakim sınıflar aynı zamanda futbolda gelişen çeşitli olumlu-olumsuz olaylarda kendi lehlerine çevirmesini iyi bilirler. Her olay onlar için gündemi saptırmak, onun kitlelere yaratacağı tepkiyi karartmak için kullanılır. Eğer, milli maçlarda galibiyet almışsa zaten havasından geçilmez; bu olay günlerce her renkten burjuva medyanın gündeminden düşürülmez; "Ulusal Gurur!" ları sahlarlar. Yok eğer yenilmişse, yine medyanın gündeminden düşmez, hakim sınıfın medya alanındaki sözcüleri günlerce sürmanşetten hakeme küfreder; Hristiyan Avrupa'nın "Gelişen", "Çağdaş" Müslüman Türkiye'ye tarihsel kinleri olduğu vs propagandaları ile halkımızda ırkçı faşist eğilimlerin gelişmesini sağlamaya çalışır. Tabi, bu sürede, o süreçte gündemde olan katliam, işkence, yolsuzluk pisliklerini halkımızın ilgisini dağıtarak gündemden uzaklaştırmaya çalışır.

Aynı şekilde, Türkiye'nin dört tarafı kölüne çevrilirken, hergün yüzlerce insan faşizmin işkencehanelerinde, en içreng, aşığılık işkencehanelerinde, yüzlerce aydın, sendikacı, yurtsever, devrimci-de-

mokrat insanlar düşüncelerinden dolayı hapse atılırken hiçbir burjuva basının, yazarlarının, milletvekillerinin yüreklerini rahatsız etmezken, hiçbir tepki göstermezken, bir Tanju Çolak araba kaçakçılığı yaptığı için 20 ay hapse mahkum oldu diye tüm burjuva basın, yazarları ve milletvekilleri insanlık timsali kesilerek "içleri kan ağlayarak" Tanju'nun affedilmesi için büyük kampanyalar başlattılar; milletvekilleri Tanju'nun affedilmesi için her türlü girişimde bulunacaklarına dair söz verdiler. Tabi yine bu olay kullanılarak günlerce ve hatta aylarca gündemi karartmaya çalıştılar. Ancak çabaları boşa gitti. Ama hayır; hakim sınıflar affedebilir. Ancak görüntüyü kurtarmaları gerekiyordu; Tanju cezasını çekip "Adalet" yerini bulmalıydı. Yani, Tanju Çolak, egemenlerin görüntüyü kurtarma kaygılarının kurbanı oldu. Hakim sınıflar genelde spora, özeldede futbola rantiyelerinden büyük paylar ayırarak, başarılı takımları desteklerler. Kitlelere milliyetçilik aşılarlar, büyük kulüplerin yönetimlerine faşist ülkücülerin gelmelerinin nedeni takımları aracı olarak kullanıp bu takım seyircilerini ülkücü yapmaya çalışmaktır. Amigolar maçlarda faşist sloganlar atarak kitlelerin beyinlerini yıkamaya çalışmakta, gelişmekte olan ulusal ve sınıfsal mücadeleye karşı halktan insanları, devrimci, demokrat, yurtsever insanların karşısına dikmeye çalışmaktadır.

İşte kuraldışı bir savaş. Düşmanlığın dahili mertçe olmadığı kallesçe bir savaş. İnsanları uyuşturarak beyinlerini yıkayarak, sorunlara ilgisizleştirilerek potansiyel bir tehlike yaratmaya çalışmaktadır. Bütün amaçları, bütün hedefleri üretim araçlarını ellerinde tutmak, sömürülerini rahatça sürdürmek. Yüz binlerce emekçi halkımız sömürülme karşı olduğu halde elleri, kolları bağlanmış, alyon kadar lanet olan futbol illetine-bulaşmış, bu silahla vurulmuştur. Alyon kadar etkili, din kadar tehlikeli bir silah.

Ülkemiz ve dünyada, hakim sınıflar spor maskesi altında hakları aldatmakta onların devrimci ruhlarını nötralize etmekte kendileri için "yararlı", "uysal" insanlar haline getirmeye çalışmaktadır.

Sonuç olarak sayı ve kitle olarak kendisinden katbe kat fazla olan bugün ve yarın yaratıcısı olan sınıf bu silah sayesinde sömürücü sınıfa karşı toptan savaşmaktadır. Proletaryanın sınıf bilinçli öncüsü burjuvazinin bu silahını, vermiş olduğu köylü gerilla savaşı ile etkisiz hale getirecek. Bütün umutlarını boşa çıkaracak; kuracağı yeni topluma tüm spor dallarını; fanatizmin, faşizmin, sömürünün haksız kazancını, odayı-olmaktan çıkaracak ve sporla ilgilenmek bir zevk haline gelecektir. Çünkü en etkili silah MLM bilimidir.

Büyük Proleter Kültür Devrimi (10 Kasım 1965)

Çin Komünist Partisi resmi yayınlarında Kültür Devrimi'nin başlangıç tarihi 10 Kasım 1965 olarak verilir. Kültür Devrimi öncesi gelişmeleri ele almak, devrimin izlediği sürecin daha sağlıklı kavranmasını, algılanmasını yardımcı olacaktır; sosyalizmin inşasına girişmiş olan Çin'de nüfusunun büyük çoğunluğu eğitimsiz yoksul köylü kitlelerinden oluşması ve işçi sınıfının tarihsel zayıflığı, nitelikli işgücünün, teknisyen ve kadroların çoğunun orta ve zengin köylü ve toprak ağası kökenli olmasının zorunlu kılıyordu. Ayrıca uzun devrim savaşlarında ve mücadelelerin her alanında yetenekli kadroların çoğunun ölmesi, yetersiz kadroların sorumlu yerlere gelmesini zorunlu kılıyordu. Çin Devrimi çok büyük fiziki tasfiyelere yönelmemiş, hanter ve karşı devrimciler dışındaki kişileri üretim sürecinde kazanma yolunu seçmişti. Fakat devrime tam olarak sahip çıkılabildi yeni neslin çocuklarıydı. Nitekim Kızıl Muhafızların pek çoğu

Kavganın Güncesi

da bunların arasından seçilmişti. 1965 yılında Mao Zedung tarafından başlatılan Büyük Proleter Kültür Devrimi tamamen mantıklı, Marksist bir atılımdır. Kültür Devrimi sürecinde, fabrika ve okullarda aralıksız toplantılar düzenleniyor ve bu tartışmalar esas olarak partiyi ve devlet aygıtı içerisinde çöreklenmiş bürokratlara karşı kitlelerin eleştirisi şeklinde sürdü.

25 Mayıs 1966 günü duvar gazetelerinden biri öğrenciler tarafından Pekin Üniversitesi'ni duvarına asıldı. Bu, muazzam bir yankı uyandırdı. Duvar gazetesi de üniversite yönetimini eleştiriyordu; Kültür Devrimine getirilen kısıtlamaları dile getirildi. Duvar gazetelerinin asılması getirilen kısıtlamaları da teşhir edildi.

Yüksek mevkilerdeki insanların da eleştirebilme hakkını isteyen talepleriyle bir-

likte, karar ve cesaretle örnek bir devrimci tavır gösteren bu duvar gazetesi, Mao Zedung tarafından duyuldu. Bunun üzerine Mao, metnin radyodan yayılmasını, 1 Haziran günü de gazetelerde basılmasını istedi. Böylece geniş çapta yayıldı. Böylelikle burjuva çizgisi izlediğinden şüphe edilen, parti yetkililerine karşı ayaklanma yukarıdan da teşvik gördü. Bu olay Kültür Devrimi'de bir dönüm noktası olmuştur. Bu duvar gazetesi "İlk Marksist-Leninist duvar gazetesi" olarak tanındı.

ÇKP Merkez Komitesi Genişletilmiş Toplantısı Kültür Devrimi'nin sürdürülmesini destekledi ve ünlü 16 maddelik talimatıyla "karışıklıktan korkmayın, suççuların korumasına ve Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin bastırılmasına karşı çıkan" mesajını verdi. Ağustos 1966'da yapılan bu toplantı sonrasında Kızıl Muhafızlar İmparatorluk tarihinden kalan herşeye yöneldi. Eski kapalıstileri bulup mallarına el koydular. Ükalenin dörtlü yünü dolaymaya başladılar ve propaganda çalışmalarına hız verdiler. Tıpkı Uzun Yürüyüşte olduğu gibi, fabrikalarda ve kömlülerde mola veriyor, çalışmalarına yardım ediyorlardı. Ayrıca Mao'nun Kızıl Kitap'ı yzmlilyonlarca basılmasına karar vererek kitlelere dağıtıyor ve büyük afişlerle sokakları donatıyorlardı.

ÇKP içerisindeki kapitalist yolculara ve belli mevkilerde olan bürokratlara ve gizli burjuvalara karşı açılan Büyük Proleter Kültür Devrimi bütün heybetiyle Çin'i de aşarak bütün dünyaya yayıldı. Asya'nın yanı sıra Türkiye'de de dahil olmak üzere Avrupa'da da büyük kitle gösterilerine, öğrenci hareketlerinin kabarmasına neden oldu. BPKD, dünyanın birçok yerinde ezilen halklara esin kaynağı olurken, Türkiye kesitinde de proletarya partisinin doğuşu ve gelişiminde etken oldu. BPKD, devrimini yapmış ülkelerde sınıf mücadelesinin daha da keskinleşerek devam etmesini ve böylece kitle hareketleri devrimci ruhun canlı tutulması zorunluluğunun pratiğe yansımalarıdır.

İbrahim diyor ki

Sınıf mücadelesi ve Aleviler (*)

Bölgedeki sınıf mücadelesi ve köylü kütlesinin siyasi bilinç düzeyi:

Şimdi sözkonusu bölgede köylülerin yürüttüğü sınıf mücadelesini ve bilinç düzeylerinin ne durumda olduğunu gözden geçirelim.

Faaliyet gösterdiğimiz alanın devrimci geçmişi, Osmanlılara kadar uzanıyor. Yaşlı köylülerden edindiğimiz bilgilere göre, Osmanlı döneminin son yıllarında köy ağalarının ve Osmanlı devletinin zorbalığına karşı isyan eden kırk kadar köylü, ağalara çıkarak ceteler oluşturmuşlardı. Cetecilerin hepsi de ağalar tarafından ezilen, yoksul köylülerdir. Kendi kapısında hizmet ettikleri sürece, ağa bunları askere alırmamışlar; ne zaman ki bunlar ağalara boyun eğmeyi reddetmişler, o zaman, ağalar bunları, "asker kaçağıdır" diye devlet güçlerine ibraz etmişlerdir. Ceteler, zaman zaman ağaların evlerine baskınlar yapmışlar, bir yandan da devlet güçlerine karşı direnmişlerdir.

Kurtuluş Savaşı'ndan sonra "ağa"ların halkın üzerindeki baskısı devam ediyor. Özellikle yoksul köylüler, ağaların kurbacı altında babalarından miras aldıkları kölelik mesleğini devam ettiriyorlar. Ağalar ve devlet, yoksul halkı ezmede birbirleriyle yarış ediyorlar. Bu zulüm yoksul köylülerin sabır taşı çatlıyor.

(...) Özellikle, 1967'den beri kırık bölgelere yapılan devrimci kıvılcımın tutuşturduğu noktalarından biri de, faaliyette gösterdiğimiz alanlardır. Büyük köylüler, demokratik hakları uğruna birçok miting ve yürüyüş düzenlemiş, haykırduğu devrimci sloganlarla egemen sınıfların yüreğine korku salmışlar. Hatta bu eylemlerden dolayı bir kısım köylü önderleri hapishaneleri boylamıştır.

Yurtsever gençliğin verdiği şehitlerden ikisi buralıdır. Bu iki yurtsever gencin ölümü, halkın sınıf kinini iyice körüklemiştir. Ayrıca Sinan ve arkadaşlarının egemen sınıfların zorbalığına karşı hunharca kurşunlanması da halkı derinden etkilemiştir.

Bölgede devrimci düşünceler, devrim ve silah mücadelesi arzusu, siyasi bilinç oluşmadık ölçüde yayılmış ve gelişmiştir. Bölgedeki 21 köyden 5-6 tanesi Sünni kerî kalanları ise Aleviler. Alevi köylülerin hemen hepsinde dinci baskıların etkisi sınıra indirilmiştir. Daha 20 yıl önce, halkın sürünen ayağını öptüğü dedelerin hali şimdi yürekler acısındır. "Devrimci değilim" diyen dedeyi bulmak olanaksızdır. Bunların çevrenin baskılarına devrimci geçindiğini halk bildiğinden, onları sahtekarlar olarak görüyor ve sözlerine pek saygı göstermiyorlar.

Sünni köylülerde, dinin etkisi hala kuvvetle devam ediyor; hacıların, hocaların, gerici din adamlarının, köylüler üzerindeki gerici etkileri hala ayakta duruyor. Bölgede, Sünniler genellikle tutucu ve gerici. Aleviler ise ilerici ve devrimci bir rol oynuyorlar. Bunun nedenleri üzerinde burada durmayacağız. Yalnız şunu belirtelim ki, yerel gerici ve devlet güçleri, köylülerin sınıf mücadelesini Alevi-Sünni çatışmasına dökererek soyuzlaştırmak için ellerinden geleni yapıyorlar; Aleviler alevileri Sünnilerle kıskırtmaya ve böylece ezilen ve sömürülen köylüleri birbirine düşürmeye çalışıyorlar; özellikle gerici din adamları, "devrimci değilim", "kızılbaşlık" olarak damgalıyorlar; "baksana hep kızılbaşlar bu düşünceleri taşıyor, bu iş kızılbaşların ta kendisidir" diye köylüleri sahtekarca aldatmaya çalışıyorlar ve ne yazık ki hala emekçi Sünnilerin çoğunluğu da buna alet oluyor. Fakat Alevi halkı genellikle bundan etkilenmiyor. Bunlar, "Sünnilik, Alevilik, Kürtlük, Türkçülük diye ayırmayı yapmaktır yanlıştır, bu kavga yoksul-zengin kavgasıdır, kimsenin olmasın bütün yoksulların birleşmesi şarttır." diyorlar.

Faaliyet gösterdiğimiz 21 köyden, 20 tanesi Kürt'tür, alevi köylülerin hepsi de Kürt'tür. Fakat bölgede Kürt milliyetçiliğinin en küçük bir belirtilmesi bile istenilmeyecek olmaktadır. Tersine, egemen sınıfların zorla "Türkleştirme" politikası epey başarı kazanmış ve Kürtler arasında bile "Türk milliyetçiliği"nin başgöstermesine yol açmıştır. Halkın çoğunluğu, yoksul Kürt ve Alevi olduğu için yüz yıllardan beri üçü bir baskının (ekonomik, ulusal ve dinci baskıların) boyunduruğuna koşmuşlardır. Baskıların baş uygulayıcısı olan egemen sınıfların zorla devlet gücü, halkta korku yaratmayı da bir ölçüde başarmıştır. Bu korku özellikle yaşlılarda kendini gösteriyor ve bunları silahlı mücadele sözkonusu olunca aşım çekinceyi davranıyorlar. Kasımoğlu ve Dersim ayaklanmalarının bastırılmasının ve bundan sonra ezilen halka vahşice işkence edilmesini de bu aşım ihtiyatlılıkta payı vardır.

Burada olumsuz bir nokta olarak şunu da belirtmeliyiz: Bir kısım köylülerin Almanya'ya gitmiş olması, diğer bir kısmının da gitme umudu, bölge halkının devrimci öfkesini az da olsa yatıştırmıştır. Öte yandan yoksul köylülerin ve özellikle yoksul köylü gençlerin hemen hemen hepsi silahlı mücadele dışında güncelinde birleşiyorlar. Bunlar arasında, herşeylerini fedâ edip silahlı mücadeleye hemen katılmaya hazır olanlar da var.

İkookul öğrencileri ve az çok konuşmayı beceren 4-5 yaşındaki çocuklar bile kendilerini devrimci görüyorlar, bozuk Türkçeleriyle "devrimciyim", "sosyalistim" diyerek sol yumruklarını havaya kaldırıyorlar.

Genç kadınların, gelin ve kızların çoğu devrimci mücadelede güçlü bir sempati duyuyorlar. Silahlı mücadelenin özlemini çekiyorlar. Olan devrimci gençler için ağalar söyleyip, gözyaşları döküyorlar. Bölgede faaliyette gösteren arkadaşlarımızı sevgiyle saygıyla bağrına basıyorlar. Hatta bir kısım genç kızlar ilerde katılmayı düşündüğü silahlı mücadeleye engel oluşturmaması için, evlenmeyi bile düşünmüyorlar.

Bölgede devrimci hareketimiz henüz yeni etkinliğe başladığı bu dönemde bile, devrimci düşüncelerinin yoksul halk arasında da nasıl çok sah yayıldığına örnek olarak şunu söyleyebiliriz.

(*) "Hükümet alevi din adamı yetiştirecek okullar kurulsun ve Diyanet İşleri'nde alevilerin temsilini tartışmaya geçsin." TC'nin buna neden gerekimsin duyduğunu İK yoldaş Ekim 1971'de yazdığı Küreçik Bölge Raporu'nda dikkat çekmiştir. Bugün tartışılır hale gelen bu konu nedeniyle İK'nın yazmış yazınlar, güncelliği açısından yazının başlığını biz koyduk.

İK, Seçme Yazılar I, Sayfa: 15-16 Umut Yayınları

Dazubao'lar ve siyasette aktif kadınlar kültür devriminin iki simgesiydi (Dazubao: Çin Kültür Devrimi sırasında halkın kullandığı duvar gazetesi)

Sun Yatsen (1866- 1925)

12 Kasım 1866'da Kuangtung Eyaleti'nde Macao yakınlarında doğan Sun Yatsen, yoksul bir köylü ailesinin oğluydu. Kendi köyündeki ilköğretim okulunda üç yıl eğitim gördükten sonra, terk edilmiş amacıyla Macao'ya, oradan da Hawaii'ye gitti. Batı kültürüyle aydınlanmış olarak 1883'te Çin'e geri döndü. Bir yıl sonra Hong Kong'a giderek tıp öğrenimine başladı. 1892'de cerrah olarak tıp öğrenimini tamamladı. 1894 yılında patlak veren Japonya ile savuşın kaybedilmesinin devrim için uygun koşullar doğuracağını düşünen Çin'in Yeniden Doğuşu İçin Birlik adlı örgütü kurdu. 1895'de Kanton'da silahlı bir ayaklanma hazırlanmaya girişti ancak, silah ve cephaneye getiren geminin Çin'li yetkililerin eline geçmesiyle darbe planı ortaya çikandı. Sun Yatsen yurtdışına kaçmak zorunda kaldı.

Sun Yatsen, sürgün yıllarını, Avrupa'daki Çinli öğrencilere siyasal konferanslar vererek ve ayaklanma için gerekli maddi kaynak arayarak geçirdi. Boksör ayaklanmasına (yabancı düşmanlığına karşı geliştirilen halkın tepkisi) karşı çıktı. 1905 Rus Devrimi'nin ve Narodnikler'in (Rusya'da anarşist bir grup) görüşlerinin etkisiyle ünlü "Üç ilke" sını belirledi. Kurduğu örgütün başka örgütlerle birleşmesiyle "Ortak Birlik" in programını da bu üç ilke teşkil etti. Bu üç ilke Çin'de Mançu Hanedanının devrilmesi, demokratik bir cumhuriyetin kurulması ve toprakta eşit mülkiyet hakkının sağlanmasını içeriyordu.

Ortak Birlik'in görüşlerine yakınlık duyan küçük rütbeli subay önderliğinde Ekim 1911'de Wuhsung'da başlayan ayaklanma sonucunda Hupey eyaletinde Cumhuriyet ilan edildi. Sun Yatsen ülkesine geri döndü. 30 Aralık 1911'de Cumhurbaşkanı seçildi.

13 Ağustos 1912'de Ortak Birlik, Kuomintang (Ulusal Birlik Partisi) adlı bir partiyi dönüştürdü. Reformların yapılması savsaklanınca bazı eyaletlerde baş gösteren ayaklanmalar kanlı bir biçimde bastırıldı. Sun Yatsen Aralık 1913'de yeniden Japonya'ya sığınmak zorunda kaldı. Çin'de monarşinin yeniden kurulmasına karşı mücadele amacıyla Çin Devrimci Partisi'ni kurdu.

Çin'de ki birbiri ardına patlak veren ayaklanmalar sonucu 1916'da Kanton'da Bağımsız Güney Eyaletleri Federasyonu kuruldu. Başına Sun Yatsen getirildi. Ekim devrimi sonrasında iki ülke arasında karşılıklı destek temelinde dayanan ilişkiler yoğunlaştı. 1921'de Çin Komünist Partisi'nin kurulmasının sonra, 1924'de yapılan Kuomintang Kongresi'nin kabul ettiği "üç büyük ilke" uyarınca Sovyetler Birliği ile ittifak, ÇKP ile işbirliği ve işçi, köylülere yardım politikası benimsendi.

Sun Yatsen Çin'in geleceğini belirlemek ve Çin'in birleştirilmesi amacıyla Pekin'de düzenlenen bir kurultaya gittiği sırada, burada 12 Mart 1925'de akciğer kanserinden öldü.

Lenin 1912'de Sun Yatsen'in partisini "burjuva partisi olmasına karşın devrimci" olarak nitelendi. Mao Zedung sadece 1906 ile 1908 yılları arasında yedi kez ayaklanma girişiminde bulunan Sun Yatsen'in yığınlığına karşı sürekli verdiği "bir kez daha deneyelim" cevabından övgüyle söz eder.

Yaratıcı bir kadro: Tuncay Çarıkçioğlu (3 Kasım 1992)

Tuncay Çarıkçioğlu 12 Eylül 1987'de Faşist Cunta'nın en yoğun saldırı döneminde İstanbul'da Mühendislik öğrencisiyken TKP(ML)'ni yürüttüğü faaliyetlere aktif olarak katıldı.

Mücadelede etkinleşmekten, 1985'te faşistlere karşı çıktı. Gösterdiği örnek komünist tavrıyla, işkencecileri kendilerinininine bozguna uğrattı. Mahkeme salonlarını siyasi propaganda alanı gibi kullanan Tuncay Çarıkçioğlu, çalkır çalkız parti faaliyetlerine katıldı; TMLGB'nin kurucu önderleri arasında yer aldı.

1987'de üyesi olduğu TKP(ML) içindeki ideolojik-siyasi, örgütsel pratik faaliyetleriyle hızla yetkinleşti. 1989'da gerilla

Tuncay ÇARIKÇIOĞLU

faaliyetine katılmadan önce Kayseri, Sivas ve daha sonra Çukurova'da faaliyette yürüttü. Kır yaşına yabancısı olmasına ve gözlemlendiği illeri dercedeki bozukluğunun dezavantajlarına rağmen, tereddütsüz katıldığı gerilla faaliyetindeki fedakarlığı, çalışkanlığı, örnek kişiliği ve önderlik vasıflarıyla gerillalar ve halk kitlelerine kendisini kısa sürede sevdirdi.

Gerilla faaliyetinin Çetin'i Tuncay, 1990 baharında KBK üyeliğine atandı. 1991 sonbaharındaki 4. konferansta MK'ya seçildi. Halkın, devrimin ve üyesi olduğu komünist partisinin genel menfaatleri doğrultusunda hareket etti. BABK (Batı Anadolu Bölge Komitesi) sekreteri görevine atandı. Tuncay'ın İstanbul'daki çeşitli oluşumlarında gözdenine alan MK Çetin'i Askeri Komisyon üyeliğine getirip, Karadeniz ve İç Anadolu bölgesi gerilla faaliyetine atadı.

Komünist önder Tuncay Çarıkçioğlu atandığı görev alanına gittikten sonra 1992'de Tokat'ta Almus ilçesi Arasu köyünde Eskiçi mezarında, 2-3 Kasım 1992'de faşist TC güçleriyle giriştiği saatlere süren çatışmada şehit düşen komünist önder Çetin, sehit düşerken yoldaşlarına bıraktığı şanlı kızıl bayrağı, yoldaşları tarafından Türkiye ve T. Kürdistan'da dağlarında ve metropollerinde daha bir dalgalanıyor.

Yeşermek üzere toprağa düşenler

Ergül Kütükbaş, Veli Karasu, Esref Şahlar, Aziz Gözetmen, Nubar Yalım, Ali Haydar Aslan, Çağlar Çetin, Necdet Oynargil, Fethiye Bat-

maz, M. İşıkkaydır, Celal Usta, Kazım demirtaş proletarya partisi saflarında mücadele ederek şehit düştüler. Anıları mededelmeye yaşıyor.

Hayır De! Örgütlen

"Her gün 8 Mart 'şiarıyla hareket eden EKB, 1995'in 8 Mart'ına kadar bir dizi eylemliyi içeren Hayır De! Örgütlen kampanyası başlattı. 1994'ün 8 Mart'ında yapılan ve Cinsel, Ulusal, Sınıfsal sömürüye son adını taşıyan kampanya ile işçi-emekçi ezilen kadınlarla kucaklaşan, onlara politik bilinç taşıyan ve onları mücadeleye katma çabası veren EKB olumlu bir çalışma yapmış ve ülkemizde ilk kez Emekçi Kadınlar Birliği önderliğinde "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" mitingi yapılmıştır.

Hayır De! Örgütlen kampanyasını bir basın açıklamasıyla kamuoyuna duyuran EKB 1995 8 Mart'ını, 1994'ün 8 Mart'ından daha görkemli, işçi emekçi kadınları daha sıkı ve daha güçlü kucaklaşarak kutlama azmiindedir.

Ekonomik, siyasi, askeri, kültürel vb. her alandan bir yığın baskı zulüm ve katliamla emekçilerin bunaltıldığı bir ortamda tüm bu yaşananlara Hayır demenin, ve hayır demekle kalmayıp tüm bu olumsuzlukların alternatifini yaratmak için de her türlü örgütlü mücadelenin yaşama geçirilmesi zorunluluğunun tekrar tekrar bilinçlere kazınması ve geniş kitlelere mal edilmesi perspektifiyle hareket eden EKB Türk-Kürt ve çeşitli milliyetlerden oluşan ezilen emekçi halkımıza şöyle çağırda bulunmaktadır.

"Biz işçi ve emekçi tüm ezilenler, egemen sınıfın çok yönlü ve azgın saldırılarının ağırlığı altında bin yıllık suskunluğumuzla ezilmekteyiz. Bir yanda gündün güne artan emperyalist boyunduruk, dış borçlar, IMF ve Dünya Bankası eylemleri dayatılan kölelik anlaşılmaları... Öte yanda derinleşen krizin azgınlaştığı egemen sınıfın devlet eylemleri örgütlediği, işçi-emekçi halka, Kürt halkına yönelik resmi-sivil şafak saldırıları, kudurganlaşan haksız savaş, köy-yakmalar, toplu katliamlar, sokak infazları, cezaevi baskınları... İşçi kıyımları, zamlar, sendikasızlama, eğitimi haraca bağlama politikaları... İşsizliğin, açlığın ve sefaletin, savaşın, sövencinin ve ırkçılığın, özelleştirme adı altında soygunların,

rüşvetin ve yolsuzlukların, ahlaki çürümenin; kısıcasi faşizmin hüküm sürdüğü bu topraklarda ekmeğimizi ve özgürlüğümüzü kazanmak için dövüşmekten başka yol yok!

Karşı çıkmazsak eğer sırada yeni katliamlar, köy yakmalar, ücret ve maaşların dondurulması, toplu işten çıkarmalar, yeni vergi ve zamlar, yeni savaş bütçeleri... ve gittikçe kararın bir dünya var.

Tüm bu haksızlıklara karşı, olması gereken onurlu bir yaşamı savunuyor-sak eğer, başlatmış olduğumuz HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN! kampanyasına sen de katıl!

HAKSIZ SAVAŞA HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; Kürt kardeşine kalkan elleri durdurmadıkça, boğazından kesilip haksız savaşa akıtılan trilyonları ve yitirdiğin insanlığı geri alamazsın.

GÖZALTINDA KAYBETMELE-RE,

Herkes tarafından sarılmıştı. Operasyonlardan önce zaten birkaç kere bombalanmıştı ve sürekli rahatsız ediyorlardı. Biz her an tekrar köyün çevresinin bombalanacağını bekliyorduk, köye girmeyeceklerini sanıyorduk. Köye birkaç koldan giriyorlardı. Köyün içine girdiklerinde... herkes toplansın, kimliklerinizi getirin, kontrol yapacağız" dediler. Biz de çocuklarımızı kucakımıza alıp, köyün meydanında toplandık. Subay kimliklerimizi aldı askerlere de "... köyü ve evleri arayın" dedi. Biz telaş içinde beklerken, birden evlerden duman çıkmaya ve alevler yükselmeye başladı, bir grup asker de çevremizi kuşatıp, herkesin göğsüne yerine, ses ve yanlış bir hareket yaparsanız hepinizi tarazır" dediler. Ben de dayanamadım kucakımdaki iki yaşına yakın çocuğuma ayağa kalkıp hiç düşünmeden çocuğumun, çocuğun elbisesini ve mamasını alayım dedim. Subayın 'alın' emriyle beni dövdüler ve çocuğumu kucakımdan alıp, yanbaşımda yanan evin içine attılar. Artık dayanamadım, çocuğun, ateşler ve dummanlar içinde, ağlamasına, sızlamasına ve inlemesine, ölüsem öleyim bu ne vahşettir deyip çocuğumun olduğu yere koştum. Yetiştirmede çocuğun belli yerleri yanmıştı. Köylülerde kalkmaya başlamışlardı ki subay "gidiyoruz" emrini verdi. Gi-

SOKAK İNFAZLARINA HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; katledilen devrimcinin soluğu, senin susturulan sesin, gaspedilen hakların, aydınlık yarınlarındır.

CEZAEVLERİNDEKİ SALDIRILARA HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; baskılara karşı koyanların senin bağrından koparılışı, senin de tutsaklığındır.

ÖZELLEŞTİRMEYE HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; sermayeye peşkes çekilen senin ve çocuklarının geleceğidir.

İŞSİZLİĞE HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; işsizlik kader değildir. Sen sustuğca sıra sana da gelecek.

AÇLIĞA SEFALETE HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; üretilenler herkese yetecek,

açlık ve sefaleti ortadan kaldıracak boyuttur.

KADINLAR ÜZERİNDEKİ ÇIFTE SÖMÜRÜYE HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; yaşamı üreten emekçilerin yarısı kadındır.

GERİCİ-PARALI EĞİTİME HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; gaspedilen senin bilimsel eğitimi hakkındır. Senin cehaletin onlara cesaret veriyor.

FAŞİST REJİME HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; işbirlikçi egemen sınıfların baskı ve zor, elini kolunu bağlıyor; özgürlük yoksunluğu yaşamını boğuyor.

EMPERYALİZME HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; emperyalizmin ağırlaşan boyunduruğu köleliğini daha da katmerlendiriyor.

ÖRÜTSÜZLÜĞE HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN!

Çünkü; örgütsüz bir halk, köle bir halktır!

İşçi-Emekçi Tüm Ezilen Kadınlar; Cinsel, Ulusal, Sınıfsal Baskıya

HAYIR DE!.. ÖRGÜTLEN! MÜCADELEYİ YÜKSELT!

Bu çağrıyla kulak ver! Bin yıllık kölelik zincirlerini kır artık sen konuş! Bugününü haydır, geleceğini iste! Sermayenin saldırılarına ancak birlikte, örgütlenerek karşı durabileceğini unutma! elinden alınmaya çalışılan örgütlenme hakkına sahip çık! Hangi alanda olursan ol, erkek sınıf kardeşlerinle birlikte omuz omuza mücadele ile kırılabilir bu zincir. Sesini Emekçi Kadınların sesine kat ve ilerle! Seni bekleyen umut dolu aydınlık yarınlarına..

Gücümüz Örgütülüğümüzdür!"

EMEKÇİ KADINLAR BİRLİĞİ

"Yalancının mumu

yatsıya kadar yanar"

Demokratik ve kolektif çalışmayı içine sindiremeyen, ortak yaratılan değerlere grubu zihniyetle el koyan ve onu pervasızca siyasal çıkarları için kullanan Özgürlük Dünyası okuru kadınlar, bu anlayışlarını kitleleri aldatarak ya da aldatılmı zannederek hummalı bir şekilde hayata geçirmeye çabasıdadırlar. Kimi yerde EKB içinde ortaya çıkan sorunlar ve tartışılmışlıklarını gizledikleri gibi kimi yerde de "gerçek": EKB biziz diye, Emekçi Kadınlar Birliği Bülteni satışını engellemeye tavırna girmişlerdir. Her iki tavırda da haksız konumda olmanın ve demokratikliği içine sindirememenin acıtlığı vardır.

Konuğu açıklamada tereddüt düşüyorlar. Kendi içlerinde kendilerini hak verseyler de kitlelerin sorgulayıcı yanlarından, gerçeği öğrenmelerinden çekinmiyorlar. zira herkes biliyor ki EKB'yi doğuran ihtiyaç ve EKB'nin oluşumu onların bugünkü konumunu yadsınmaktadır. EKB kadın sorununu toplumsal sorunun bir parçası olarak gören ve çözümünün de ancak sınıfsal mücadeleyle mümkün olacağını kabul eden çestitli kurum, kuruluş, kişi ve kadın gruplarının oluşturdukları Birleşik Demokratik Kadın Örgütülüğüdür. Bölünmeden söz ettiklerinde insana sormazlar mı peki sizinle aynı tavırı koyan başka siyasal anlayış varmı diye? Bolca kitleleşmekten söz eden bu arkadaşlar, başka siyasal anlayışlarla birlikte olabileceğini gösteremekte ve kendilerini kendi grubu çıkarlarına mahkum etmektedirler. Bir bizdir de sıradan insanlar olur anlayışından kendilerini kurtarmamaktadırlar. Sıradan insana ulaşma adı altında -sanki sosyalistlerin böyle çabaları yokmuş gibi- sıradan kalmaya hevesli olan arkadaşlarımız, sıradan insanın politikleşmesinden, pek rahatsız olmaktadır. Zira politikleşen insan hesap sorar, yargılar. insanların siyasal tercih yapmasından ya da siyasal kimliği savunmasından korkan ya da onu yadsınan insanların toplumsal mücadeleye katacakları fazla da bir şey olamaz.

Özgürlük Dünyası okuru kadınların su andu uyguladıkları taktik nerede bir DKÖ (Büroün Zeytinburnu Halkveği gibi) varsa oraya çoğuda o alanın dışından ithal okuyucularını yığıp alatacağı bir kadın komisyonu oluşturup orada ayrıntılı söz emme cesareti göstermeden kendilerini EKB olduğu propagandasını yapmaktır. Ve Emekçi Kadınlar Birliği bülteninin satışını engelleyemektir.

Ortak yaratılan bir değer olan Emekçi Kadınlar Birliği'ne darbeci bir tarzda el koyarak, EKB olma hakkı kazanamaz. Unutulmalı ki yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Devrimci, siyasal anlayışlarına saygısı olmayanların onların emeğini inkar edenlerin, hatta o emeğin üzerine konmaya çalışılanların sıradan insanlara karşı saygısı hiç olmayacaktır; bu böyle bilire.

DERSİM'DE YÜKSELEN BİR ANANIN ÇIĞLIĞI "Çocuğumu ateşe verdiler"

Bu ses önce Dersim'de tek tek çıkmaya başladı, sonra sesler operasyonun yoğunlaşmasıyla beraber çoğalmaya başladı, daha sonra Türkiye'nin batı ellerine, Karadeniz'e, güneye, oradan da bu çığlık meclisin kapılarını zorladı. Sonra Avrupa'ya vardı. Yayıldıkça yayıldı, büyüdü, çoğaldı, yürüyüşler, korsanlar, şifaller, basın açıklamaları, gizli kapılar ardında yapılan senaryolar, oradan da kamuoyunun gündemine oturan DERSİM KATLIAMI.

Şimdiye kadar her ne kadar, yakmalar, yıkımlar, cinayetlerden bahsedildi ise de böylesine vahşet dolu bir tabloda bu operasyonda kamuoyunun gündemine girmedi. 38 Dersim Katliamı'nda Türk ordusunun 80 bine yakın Dersim Kürdünü katlederken; genç-ihitayr, kadın-kız ölümüne rağmen, bundan çocuklara da nasibini almışlardı. Türk ordusu tarafından süngünlü ucuna takılan çocuk cesetleri, ana rahminde süngünlü ucuna yerleştirilen ananın karnı ve boy boy poz veren Türk subayları. Bugün bu politikamın devamı ve tekrarı yeniden yaşanıyor.

Dersim'in, Ovacık ilçesi, Derimimhan köyünde yaşananlar ise vahşettir. İsminin yazılması istenmeyen köylü ananın anlatımlarına kulak verilim: "... Sabah uyardığımızda köy as-

kerler tarafından sarılmıştı. Operasyonlardan önce zaten birkaç kere bombalanmıştı ve sürekli rahatsız ediyorlardı. Biz her an tekrar köyün çevresinin bombalanacağını bekliyorduk, köye girmeyeceklerini sanıyorduk. Köye birkaç koldan giriyorlardı. Köyün içine girdiklerinde... herkes toplansın, kimliklerinizi getirin, kontrol yapacağız" dediler. Biz de çocuklarımızı kucakımıza alıp, köyün meydanında toplandık. Subay kimliklerimizi aldı askerlere de "... köyü ve evleri arayın" dedi. Biz telaş içinde beklerken, birden evlerden duman çıkmaya ve alevler yükselmeye başladı, bir grup asker de çevremizi kuşatıp, herkesin göğsüne yerine, ses ve yanlış bir hareket yaparsanız hepinizi tarazır" dediler. Ben de dayanamadım kucakımdaki iki yaşına yakın çocuğuma ayağa kalkıp hiç düşünmeden çocuğumun, çocuğun elbisesini ve mamasını alayım dedim. Subayın 'alın' emriyle beni dövdüler ve çocuğumu kucakımdan alıp, yanbaşımda yanan evin içine attılar. Artık dayanamadım, çocuğun, ateşler ve dummanlar içinde, ağlamasına, sızlamasına ve inlemesine, ölüsem öleyim bu ne vahşettir deyip çocuğumun olduğu yere koştum. Yetiştirmede çocuğun belli yerleri yanmıştı. Köylülerde kalkmaya başlamışlardı ki subay "gidiyoruz" emrini verdi. Gi-

derken de 'şimdi ne haliniz varsa görün, hepinizi geberteceğiz, TIK-KO'culara asker veriyorsunuz' dedi mi? Cezasını böyle çekersiniz" dediler. Çocuk acılar içinde inliyordu. O gün doktora götüremedik. Bir gün sonra Ovacık'a getirip, yetiştirdik. Şimdi Ovacık Devlet Hastanesi'nde tedavi görüyor. Nedir bu bize yapılanlar? Devlet inanmıyorsa gelip baksın. Bizim emsallerimiz bu kadarını daha görmü. Babalarımız, dedelerimiz bize 38 katliamını anlatırlardı, bize masal gibi geliyordu. Yaşadıkça öğreniyoruz. Şimdi de mağdur durumdayız. Bu olaydan dolayı diğer yapılanları da anlatmıyoruz. Çünkü onlar bu olayın gölgesinde kaldı. Bize yardımcı olun. Her tarafa ama her tarafa bu vahşet(leri) götürün anlatın, yazın ikinci 38 Dersim Hareketi başlamıştır deyin..." şeklinde anlatılmaktadır.

Anlatılması bile insanın vücudunu diken diken kaldıran, boğazının düğümlemesini, yutkunmasını zorlaştıran, gözyaşlarını tutamayacak duruma getiren bu anlatımlar, sınıf mücadelesine ve onun keskinleşmesinin varacağı doğal boyut olduğunu kavramayan insanlar için oldukça zor, ama bunlar bizi bilmekte ve sınıf kinimizi daha da körüklemektedir. Bilmeliyiz ki, düşman ordusu, katliamlar, barbar ve

caniliğiyle nam salmıştır. Onun ahlakı, sınıfsal ve ideolojik şekillenmesi; buna elverişlidir. Ordu niçin vardır? Tabi ki, komprador burjuvazi-toprak ağalarının devletini ve saltanatını, koruyup, kollamak içindir. Saltanatları tehlikeye girince daha nice katliamlar yapacağını ve bunları yaygınlaştıracığını kavramalıyız. İşte, Erzincan'da, Sivas, Tokat, Karadeniz'de, daha nice cinayetleri işleyeceklerini, katliamlar düzenleyeceklerini, bunları şehirlerde de yürürlüğe koyacağını bilincimizde, taşımalyız ve kendimizi buna hazırlamalıyız. Aksi takdirde bu savaşta varlık göstermemiz zor. Düşmandan hersey bekleneceğini, sınıf mücadelesinde sabittir.

Operasyonlardan dolayı zarar gören halkımızın çareyi, göç edip gitmede olmadığını kavramalıdır. Şehirlerde kendilerini bekleyen işçilerin sorunları, açlığın sefaletin işsizliğin ve beraberinde getireceği geçimsizlikleri kavrayıp, kendi topraklarında kalıp ne pahasına olursa olsun yaşam mücadelesine katılmaları en doğrusudur. Dersim'den göç eden, yoksul halkımızın durumunu yakinen takip edip yardımcı olmak tabi ki, bizim görevimizdir. Aynı zamanda, kamuoyuna devletin yalan, yanlış aksettirdiği bilgileri, canlı halkımızın anlatımlarıyla boşa çıkarmalı, kamuoyunu bilgilendirip

tersine çevirmek, devletin senaryolarını açığa çıkarmak, önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Buna bazı DKÖ'leri duyurularla, örgütleyip önderlik etmeli edecektir.

Son sözümüzü söylerken diyoruz ki,

Yukarıdaki ananın çığı, yalnız değildir. Bunlar şu an elimize ulaşmışlardır. Sorun münferat bir ananın sorunu değildir, toplumsaldır, dün Botan'da, bugün Dersim'de yarın daha nice bölgelerde bu çığlıkları duyacağız. Bunları önlemenin tek yolu Proletarya Partisi önderliğinde savaşan orduya katılıp, destek vermek, görev sorumluluklar yüklenip, savaş daha da yükseltmekten geçiyor. Yani devleti ne kadar sıkıştırıp, sonunu erken getirirsek, bunlardan da o kadar erken kurtulmuş olacağız. Botan'da, Sivas'ta, Tokat'ta, Erzincan'da, Karadeniz ve İstanbul'da öldürülen, yakılan ve yıkılan da senin bir parçandır. Dün ona, bugün sana, yarın ise başkasına. Oyleyse gücümüzün farkına varıp, örgütlenmeli, halkın zarar görmemesi için, bunu önlemek devletin ömrünü uzatmayı, hak ettiği yere göndermesi yönündeki mücadeleye vargücümüzle atmalıyız.

DAĞLARA VE SOKAKLARA İNMENİN ZAMANIDIR...

BBSKP GENEL SEKRETERİ ALEKSANDR ALEKSANDROVIÇ LAPİN: "Rusya'da yeni bir Ekim Devrimi şart"

23 Ekim Pazar günü "Rusya'da Yeni Durum ve İşçi Hareketi" konulu bir konferans yapıldı. Konferansa Bolşeviklerin Bütün Sovyetler Komünist Partisi (BBSKP) Genel Sekreteri **Aleksandr Aleksandroviç Lapin**, sosyalizmden-kapitalizme restorasyonu, ülkenin şu andaki durumu ve partinin ülkedeki çalışmalarını anlattı.

"BBSKP (O zaman TBKP-B olarak adlandırılıyor), 8 Kasım 1991'de Minsk'te I. Kongre'sini yaparak kuruluş aşamasını tamamladı. Genel Sekreterliğe **Nina Andrageva** seçildi. Nina Andrageva Sovyetlerdeki durumu çok iyi bilen ve Gorbaçova karşı en iyi şekilde mücadele yürütenlerden biridir. 13 Mart 1988'de Nina Andrageva bir makale yayınlarak "Gorbaçov'un ülkemize soktuğu kapitalizmdir, bununla uzlaşmam" diyordu. Bu muhalefetin manifestosu haline geldi. O zaman SBKP içinde mücadele eden bu parti 13-14 Temmuz'da SBKP Bolşevik Platformu'nu kurdu. Bolşevik Platformu 32 parti tarafından desteklenen, Ekim 90'da Gorbaçov'un partiden ihracını talep etti. Bolşevik platformu 23 Ağustos'ta SBKP'nin çalışması yasaklandı. Eylül'de illegal birimler oluşturuldu. 6 Kasım'da Boris Yeltsin bu partiyi bütün topraklarda yasak ilan etti. 4 yıllık tarihi olan BBSKP'nin bütün bağımsız devletlerde örgütlü ve her bölgenin koşullarına uygun yarı-legal, legal ve illegal bir örgütlülüğü var.

BBBSKP'nin Merkez Komitesi Sekreteri Aleksandr Aleksandroviç Lapin amaçlarının bütün Rusya'da sosyalizmi yeniden inşa etmek olduğunu söyleyerek, sosyalizmin restorasyonu sonucu ülkede meydana gelen gelişmeleri şöyle anlattı:

Devasa işlemler çıktı. Hergün birçok fabrika kapatılmakta, halkın büyük çoğunluğu yaşam sınırlarını zorlamakta ve bir soykırımla karşı karşıya. İşsizlik % 80'i bulmakta, ekonomik kriz ve çöküş yaşanmakta, eğitim, bilim, kültürde bundan nasibini alarak bu alanlarda da büyük yozlaşmalar meydana gelmiştir. Ülkenin her yerinde cinayet sebekeleri var. 93 yılında bu çeteler 150 bin kişiyi öldürdüler. Afganistan'da bile yıllarca süren savaş sonucu 14 bin Sovyet askeri ölüren bugün bu ölen insanların sayısı bunun 100 katıdır. 92'de nüfusta % 15 azalma görülmüştür. Halk tüberküloz, tifo, kolera gibi ölümcül, salgın hastalıklarla karşı karşıyadır. Bir ülkenin gelişmişlik düzeyini o ülkede kullanılan ilaç sayısı oranı belirler. Şimdi 1953'te ülkemiz sağlık maddesi tüketiminde 1. sıradayken bugün son-

dan üçüncü sırayla, Uganda'nın seviyesine düşmüştür. Tarımsal ekonomi durmuştur, çöküş içindedir. İnsanlar değişik politik görüşlere sahip olabilir, ama jenosidler için bu değişmez. İnsanların soykırımına hiçbir gerekçe gösterilemez, onlar için durum hep aynıdır. Ülkemizdeki politik durum halkın jenosidinden başka bir şey değildir. Bu kapitalizmin Rusya'daki "başarılarının" bir göstergesidir. Yeni Rus rejiminin tek başarısı ülkenin yabancılara pazarlanması anlamında gerçekleşmiştir. Sadece Sovyet halkının nesillerinin yarattığı değerleri yıkmaya konusunda başarı göstermiştir.

Şimdi yeni zenginler Rus halkının efendileri olarak ortaya çıkmıştır. Yarattılan değerler bu yeni zenginlerin dipsiz ceplerine akmaktadır. Modern rejimin bir başarısı daha var, burjuva demokrasisinin temel normlarını ihlal etmişlerdir. Bu özgürlük havarileri parlamentonun demokrasi için gereksiz olduğunu ilan etmektedirler. Parlametoya karşı yapılan saldırıları hepimiz gördünüz bu yapılan saldırı ile burjuva demokrasisi ortadan kaldırılmıştır. Parlametoyu topa tutan bu tanklar aynı zamanda sınırsız demokrasi sınıfsız toplum sloganını da haykırışlardı."

Ote yandan Lapin modern sovyet rejiminin faşizm uygulaması olduğuna dikkati çekerek şöyle dedi:

"**Kapitalizmden sosyalizme geçiş için bir proletaryaya diktatörlüğü gerekli olduğunu hepimiz biliyoruz. Şimdi de açıkça görülüyor ki sosyalizmden kapitalizme geçiş için burjuvazinin elinde faşist bir diktatörlük olması gerekiyor.**" ve konuşmasını şu şekilde sürdürdü.

"Ülkemizdeki bütün sermayenin

*Lapin
diğer taraftan
Sovyet-Çin ilişkisinde
Mao'yu
değerlendirmedeki
yanlışlığına değinerek
"Mao'yu eleştirirken
sosyalizmi
eleştiriyorlar"
diyor*

mafyavari bir kökeni bulunmaktadır. Partimiz Birleşik Bolşevik Partisi Rusya'da faşizm tehlikesine işaret etmiştir. Hiç kimseyi bu konuda hayalci olmamaları konusunda uyarmıştır. **Doğu ve batıda yeni sovyet rejimine diplomatik ve finansal destek veren ülkeleri faşizm konusunda uyardık. Rusya faşist bir ülke olduğunda bütün dünya halkları için büyük bir tehlike oluşturacaktır.**"

A. Aleksandroviç Lapin Rusya'daki bu tehlikeye karşı partilerinin nasıl bir çalışma yürüttüğü ve sosyalizmin yeniden inşası için ne gibi çalışma yaptıklarına dair de şunları söyledi:

"Bizim birleşik-bolşevik partisi bu koşullar altında ayağa kalkmıştır. Parti komitelerimiz tüm ülkede faaliyet yürütmektedir. Parti önderliği altında örgütlenen ve bütün ülkede etkili olan bolşevik-geçmiş örgütümüz vardır.

*"Rusya için
emperyalist diyemeyiz,
çünkü ülkeyi yönetenler
dışa bağımlıdır. Rusya
şu anda emperyalizme
bağımlı hale gelmiştir.
Rusya'da devrim için
parlamentar yoldan
mücadele etmenin
koşulları yoktur,
ortadan kalkmıştır,
fakat barışçı çözüm
yolu da her zaman
vardır."*

Her komsopolun üye kartı vardır. Şu anda önümüzdeki en büyük görev halkın modern rejime karşı uyanışını politikleştirmek olarak görüyoruz. Ülkemizde son aylar içerisinde 3 büyük hareket meydana geldi. Maden işçilerinin mayistaki, metal işçilerini yaptıği büyük grevler. Temmuz-Ağustos aylarında köylülerin yapmış olduğu bir takım yenilikler ve bu hareketlerin organizasyonunda büyük görevler alan partimizin önderdeki görevler arasında sendikalar arasında çalışmak, işçi ve köylü hareketlerini politikleştirmek." şeklinde konuşan parti genel sekreteri Lapin ayrıca **ülkenin yeni bir Ekim Devrimi'ne ihtiyacı olduğuna** dikkati çekerek devrimlerin kansız olmaya çağını ekledi. Fakat barışçı bir çözüm yolu olarak da ülke çapında bir genel grev örgütlenmesi çağrılarını olduğunu söyleyerek, amaçlarının sadece yeniden sosyalizmi inşa etmek değil, aynı zamanda halkı bu soykırım ve zulümden kurtarmaktır dedi Lapin konuşmasında.

Büyük Proleter Ekim Devrimi'ni gerçekleştirerek onurlu bir tarihe sahip olan Sovyet halkının bugünkü içine düşürüldüğü onursuz duruma dikkat çekerek şöyle dedi: "Halkımız için iki yol vardır. Birincisi ölüme, yıkıma giden yol, ikincisi sosyalizme giden yol. Biz komünistler bu amaç için her şeyimizi feda etmeye hazırız. Gerekirse ölmeye dahi, çünkü biz tarihin bizden (haklıdan) yana olduğuna inanıyoruz, zafer bizim olacaktır."

LAPİN SOSYALİZMDEN GERİ DÖNÜŞ İÇİN ŞUNLARI SÖYLEDİ "Rusya parti tarihinde iki dönem vardır. 1. Dönem Lenin-Stalin, 2. Dönem revizyonizm dönemi.

Lenin-Stalin'in olduğu dönemler de parti sosyalizmin inşasında başarılı bir dönem geçirmiştir. İkinci dönem ise partinin revizyonist evreye girdiği dönem olmuştur. Bu yozlaşmanın başladığı tarih noktası olarak 20. kongreyi görüyoruz. Sovyet partisi adım adım revizyonist bir parti haline getirildi. Üvertürü ise anti-Stalin histerisidir. Stalin'in ölümünden sonra bir gölge ekonomi gündeme girdi. İzlenen bu taktik bazı aparatifler olmadan

gelişemezdi. Kruşçev'den-Gorbaçov'a doğru çizgiden her sapma sola ve sağa sapma bizi revizyonizme götürür. Ve bu revizyonist süreçte halktan yavaş yavaş kopuldu, halkın partiyeye güveni kalmadı.

Diğer yandan 17 Ekim devrimi zafinden sonra böyle bir dönüş ihtimal verilmeyordu. Revizyonizmle yeterli mücadele edilemedi. Parti çizgisindeki bozulmanın diğer bir nedeni de anayurdu savunma savaşında eski parti üyelerinin büyük bir çoğunluğu öldürüldü. Lenin ve Stalin'in partisi SBKP'nin 5 milyon üyesi vardı. Savaş sırasında 3 milyonu öldürüldü. İyi kadrolar kaybedildi."

Lapin şu anda ülkenin durumunu ve karşı karşıya kaldıkları zorlukları ise şöyle dile getirdi.

"**E**mperyalizm büyük bir saldırı yöneltti. Askeri diplomatik saldırılarla ablukaya alınan ülkemiz ekonomik ambargoyla karşı karşıya kalmıştır."

diyerek konuşmasını şöyle sürdürdü. "Parti revizyonizmle mücadeleyi unuttu, revizyonizme dönüştürüldü. Onunla yeterli mücadele edilemedi." diyerek, revizyonizmin son süreci için ise şunları söyledi: "Ülkemizde halk 70 yıldır hakları için mücadele etmiş kazanılmış haklarını hoyratça kullanmıştır. Ayrıca devletin kendi devleti olduğuna düşünmüş, çürümüşlüğü görmemiştir. Şu anda da bu çürümüşlüğü Yeltsin'in çürümüşlüğü olarak görüyorlar." Bu sırada söz alan dinleyicilerden birinin "Brejnev, Kruşçev, Gorbaçov, Yeltsin bunların hepsi eski SBKP üyesi ve eskiden bir birlerini komünist olmamakla suçladılar. Şimdi ise komünist olmakla suçluyorlar. Mao Zedung'un 'sosyalizme geriye dönüş olayına komünist partisi içinde bir burjuva sınıf teşekkül eder ve geriye dönüş bu sınıf tarafından gerçekleştirir' teorisi hakkında ne düşünüyorsunuz?" sorusuna ise

"**Mao'ya tamamen katılıyorum. Şimdi Rusya'da da aynı durum yaşanmaktadır.**" şeklinde cevaplayan Lapin diğer taraftan Sovyet-Çin ilişkisinde Mao'yu değerlendirmede yanlışlığına değinerek "Mao'yu eleştirirken sosyalizmi eleştiriyorlar" yorumunu yaptı.

Şu anda kendi partilerinin nasional-ulusal bir çizgide olmadığını, proletaryaya enternasyonalizmin savunduğunu söyleyen Lapin Kültürel hareketi hakkında ne düşünüyorsunuz sorusuna ise cevap verdi: "Ulusal sorunun enternasyonalizmle çözümleneceğine inanmamız, propaganda da milliyetçi çizgiye asla kayılmamalı, enternasyonalizm milliyetçi propagandaya karşı geldiğinde sosyalizme dönüş olacaktır. Türkiye'de bu sorunu (Kürt ve ayrıca diğer milliyetler sorunu) çözümü Türkiye'deki halkların birlikte mücadelesiyle mümkün olacaktır."

Lapin şu an tahlilde ise Rusya için değerlendirme yaptı: "Şu anda Rusya'da net bir faşizm yoktur, ama faşizm doğru ilerlemektedir. Rusya'da emperyalist diyemeyiz, çünkü ülkeyi yönetenler dışa bağımlıdır. Rusya'da emperyalizme bağımlı hale gelmiştir."

"Rusya'da devrim için parlamentar yoldan mücadele etmenin koşulları yoktur, ortadan kalkmıştır, fakat barışçı çözüm yolu da her zaman vardır" dedi.

Ortadoğu'da emperyalist rekabet kızışıyor

Dış Haberler Servisi- 19 Ekim sabahı, Batı Şeria'nın Kalkilya kasabası doğumlu Salah Abdel Rahim Nazal Souwi, Tel Aviv'de otobüse bindi. 10 kiloluk TNT taşıyan genç, otobüsün tam şehrin en işlek merkezi olan Dizengoff'dan geçerken kendisiyle beraber 21 kişiyi havaya uçurdu. Saatler 8:55'i gösteriyordu. Patlama sonrası, 42 kişinin de yaralı olduğu açıklandı.

Eylemi HAMAS üstlendi. Gazeteleri telefonla arayan ve Arap aksanıyla İbranice konuşan bir militan şöyle diyordu: "Siyonistlere karşı gerçekleştirilen bu saldırının sorumluluğunu, sınır dışı edilerek Güney Lübnan'a gönderilen HAMAS örgütü üyeleri üstlenmektedir. Rabin hükümetine, bizi Lübnan'a göndererek sabotaj eğitimi görmemizi sağladığı için teşekkür ediyoruz."

HAMAS, 10 gün önce bir İsrail askerini kaçırmış, daha sonra asker cesedi bulunmuştu. Bu sırada Ürdün ve İsrail el altından anlaşmalar yapıyorlardı. Fakat anlaşmanın kutlaması

Otobüsü uçuran Hamas militanı

kısa sürdü. İsrail'de yayımlanan günlük *Yediot Aharonot* gazetesi manşetinde süslü harflerle "Barış Festivali" yazmıştı ki bu kez de HAMAS, bir caddede geçen iki İsrail askerini otomatik silahlarla tarayarak öldürdü.

Bu eylem sırasında İngiltere'de özel bir ziyarette bulunan İsrail Başbakanı Rabin, alıcağı ülkesine döndü. Yaptığı basın açıklamasında HAMAS ve İslami Cihad gibi örgütlerin barış düşmanı olduğunu vurguladı. Yaser Arafat'ın Danışmanı Ahmet Tibi de, İsrail radyosuna yaptığı açıklamada "Bu iğrenç saldırı bizi çok etti. Suçsuz insanlara karşı saldırıdan daha korkunç bir şey olamaz. Bunu kınamak gerekir." dedi.

HAMAS, eylemlerini, anti-emperyalist görünüm altında sürdürürken, gerçeklerin öyle olmadığı da çok açık. Örneğin sırtını Alman emperyalistlerin dayayan İran, son üç yıl içerisinde örgüte 50 milyon dolar pompaladı. Emad Alavi, örgütün Tahran Temsilcisi. Örgüt liderlerinden Musa Abu Marzouk, ABD'de yaşıyor ve sermaye çevreleriyle bağlantıları olduğu iddia ediliyor. Muhammed Kassem Saulha da yurtdışında.

Clinton'un Suriye ziyareti öncesi HAMAS'ın böyle bir eylem gerçekleştirmesi tesadüf değil. Bu eylemden sonra İsrail ve Ürdün'ün yaptıkları anlaşmaları açıkça ilan etmeleri de tesadüf değil. Ortadoğu'da emperyalistler arası hesaplaşmaların daha da kızışması beklenen bir olgu olarak dikkat çekiyor.

Tel Aviv'de otobüsün bombalanması üzerine gösteri yapan Siyonistler, bombalama olayından Rabin'i sorumlu tutular

İsrail, Türkiye ziyaretini erteledi

Dış Haberler Servisi- Tel Aviv'de meydana gelen bombalama olayı sonucu, İsrail Meclis Başkanı Shevach Weiss, Türkiye'ye ziyaretini erteledi. Weiss, 19 ekimde Ankara'ya gelecekti. İsrail Ankara Büyükelçiliği tarafından yapılan açıklamada, ziyaretin, bombalı saldırı nedeniyle ertelendiği bildirildi.

"Azerbaycan'da darbe kolay"

Dış Haberler Servisi- Azerbaycan'da, cumhurbaşkanı Haydar Aliyev'e karşı darbe girişiminin sorumluları arasında bulunan İçişleri Bakan Yardımcısı Rusen Cevadov, "Ben darbe yapmadım. Ama istesem yaparım. Bu benim için çok kolay." dedi. Cevadov'un Cumhuriyet muhbirine yaptığı açıklama sırasında, odasının duvarlarında Hizbullah militanlarının ve Atatürk'ün resminin bulunduğu bildirildi.

Belçika'da işkence

Dış Haberler Servisi- Avrupa Konseyi uzmanları, Belçika'da, karakol ve cezaevlerinde tutukların dövlüdüğü, mahkum sayısının çok fazla olduğunu, sağlık hizmetleri ve temizliğin çok yetersiz olduğunu belirttiler. Ülkeden sınır dışı edilen insanların soğuk, karanlık ve nemli hücrelerde bekletildiğine dikkat çeken komisyon üyeleri, bu insanların ağızlarının bantla kapatıldığını ve uçaklara keleçpelerle bindirildiğini açıkladılar. Belçika, geçtiğimiz yılın kasım ayında Avrupa Konseyi İşkenceyle Mücadele Komitesi'nden olumsuz not almıştı.

PKK sözcüsü gözaltında

Dış Haberler Servisi- PKK'nin Avrupa Sözcüsü Kani Yılmaz, 26 ekim gecesi Londra'da gözaltına alındı. İngiltere Göçmen Bürosu tarafından gözaltına alınan Yılmaz, Paddington Green Karakolu'na gönderildi. Kani Yılmaz'ı Londra'ya davet eden İngiliz İşçi Partisi parlamenter John Austin Walker, "Yılmaz'ın sınır dışı edilme kararını protesto ediyoruz" dedi. Yılmaz'ın gözaltına alınmasından sonra yaklaşık 200 kişilik bir grup yurtsever, karakolun önünde gösteri yaptı.

Beyaz Saray tarandı

Dış Haberler Servisi- Beyaz Saray, 19 ekim günü kurşunlandı. ABD Başkanı Bill Clinton'un Ortadoğu gezisinin dönüşüne rastlayan gün, Beyaz Saray'ın taranması ve Basın Odası'nın isabet olması dikkat çekti. Binayı tarayan 26 yaşındaki Colorado'lu Francisco Martin Duran, silahın şarjörünü değiştirirken turistler tarafından yere düşürüldükten sonra polis tarafından yakalandı.

CIA Şefi James Woolsey'in yardımcısı Richard Griffin, eylemin tek kişi tarafından yapıldığını, olayı araştıracaklarını belirtti. Eylemde 20'den fazla mermi kullanıldığı ve Çin yapımı SKS tipi yarı otomatik bir silah kullanıldı

ğı açıklandı. Beyaz Saray Genel Sekreteri Le-on Panetta ise, gece düzenlediği basın toplantısında, "Saldırıda hiçkimse yaralanmamıştır. Clinton iyidir ve programında hiçbir değişiklik yapılmayacaktır." dedi. Panetta'nın Clinton'un programında değişiklik yapılmayacağını vurgulu olarak ifade etmesi dikkat çekti. Yaklaşık 6 hafta önce, alkolik bir pilot Cessna tipi bir uçakla Beyaz Saray'ın bahçesinde çakılmıştı. Olayların rastlantı olmadığı ve ABD'nin özellikle Ortadoğu'ya yönelik dış politikalarına bağlı olarak geliştiği tahmin ediliyor.

Beyaz Saray tarandıktan sonra olaya CIA müdahale etti

Köln'de 5 bin kişi yürüdü

Köln/Özgür Gelecek- Türkiye Kürdistanı'nda yaşanan vahşete karşı, 16 ekimde Almanya'nın Köln kentinde 5 bin kişi yürüdü. Daha önce, 1 ekimde, TKP(ML) GDYB ve çeşitli devrimci örgütlerin Avrupa'nın çeşitli kentlerinde ortak düzenlediği yürüyüşler gerçekleştirilmişti.

Yürüyüş öncesi TKP(ML) GDYB ve bir dizi devrimci örgüt yürüyüş çağrısı yapmıştı. 16 ekim sabahı Köln'e 4 bin polis yağın Alman devleti, yürüyüşü engellemek istedi. Tüm otobanları tutan polisler, Köln'e giriş yapan ve kimliğinde "TC uyrukları" yazan insanların çoğunu geri çevirdi. Toplu halde geçen insanları dağıtan Alman polisi, şüphelendiklerini tutuklayarak gözdağı vermeye çalıştı.

Yürüyüş alanına ise binlerce polis yığılmıştı. Kitleye, yürüyüşün iptal edildiği anonsu yapıyordu. Kitle ise sessiz bir şekilde yürüyüş komitesinin tavrını bekliyordu. Komite, yürüyüş alanının karşısındaki sokağı işaret ederek, toplanması için kitleyi uyardı. Köln'ün en kalabalık caddesi olan Schiller Str.de toplanan kitle, sloganlar atarak kenetlenip yürüyüşe başladı. Cade "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!" "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma, Türkiye'ye Yardım-

lara Son!", "Dün Vietnam'da, Bugün Kürdistan'da!", "Dersim Faşizme Mezar Olacak!" sloganları ile inliyordu. Engellemeler ve geri çevirmeler sonucu, kitle katılımı azalmasına rağmen coşku doruktaydı.

Bu coşku üzerine çıldıran Alman polisi çevik kuvvetleri, kitlenin etrafını sardı. Çember altındaki kitlenin daha coşkulu olduğu dikkat çekti. Yaklaşık yarım saat sonra, bir bildiri okunarak yürüyüşün bittiği ve kitlenin dağılması için Alman polisinin çemberi açması istendi. Polis, Alman kanunları çiğnenerek korsan yürüyüş yapıldığını, bu yüzden herkesin tutuklanacağını ve hakkında işlem yapılacağını bildirdi. Bunun üzerine kitle direnir çemberi yarmaya çalıştı. Polis, kitleye saldırarak bir kısım insan yerlere yatırarak dövdü ve yaraladı. Bu sırada, çevrede biriken Almanların hayret dolu bakışlarla olayı izledikleri gözlemlendi. Bir kısım insan, elleri arkadan keleçpelerle otobüslerle iki polis merkezine götürüldü. Toplam 290 kişiyi gözaltına alan polis, sabah 3'e-4'e kadar gözaltında tutuktan sonra serbest bıraktı.

Bu arada başta Russelsheim olmak üzere değişik kentlerde protesto yürüyüşleri düzenlendiği bildirildi.

Yunanistan'da yerel seçimler yapıldı

Yunanistan/Özgür Gelecek- Yunanistan'da her 4 yılda bir yapılan belediye ve valilik seçimleri, bu yıl da tekrarlandı. Belediye ve valilik seçimlerinde başta PASOK olmak üzere tüm hakim sınıf partileri oy kaybına uğradı. Bu seçimlerde 1 milyon 400 bin seçmen kaybı yaşandı. Bir yıl önce yapılan genel seçimlerde PASOK, Yeni Demokrasi Partisi (NA) karşısında %70 oy çıkararak tek başına iktidara gelmişti. Sözcü olan PASOK iktidara geldiğinde hemen zamlara başlamış ve anti-demokratik uygulamalara hız vermişti. Bu yüzden 6 ay sonra

Avrupa Parlamentosu seçimlerine girdiğinde, büyük oy kaybetmişti. Yunanistan'da 6 milyon 700 bin seçmenden 3 yüz bini, genel seçimlerde de boykot-red-geçersiz oyları kullanmıştı. Avrupa Parlamentosu seçimlerinde bu oran yükselerek 1 milyona varmıştı. Yunanistan köylüsü bu seçimleri protesto etmişti. Seçimlerde radikal sol örgütlenmiş KKE (ML) [Yunanistan Komünist Partisi Marksist Leninist] çok iyi oy aldı. KKE (ML), genel seçimlerde de oldukça büyük bir köylü kitlelerini arkasına alarak boykot yapmıştı.

Başkan Mao korkutuyor

Dış Haberler Servisi- Başkan Mao, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin korkulu rüyası olmaya devam ediyor. Son olarak Mao'nun 22 yıl özel doktorluğunu yaptığını iddia eden Zhisui Li, "Başkan Mao'nun Özel Yaşamı" isimli kitabında Mao'nun "kadınlara aşırı düşkün olduğu", "yaşamı boyunca vücudunun su yüzü görmediği", "dişlerini fırçalamadığı", "aşırı kuşkucu olduğu" yollu iftiralara, MLM'nin 5. kılıcını karalamaya çabaladı.

İftiraların saçmalığı bir yana, Başkan Mao sağken, suyu çok sevdiği, yağmurlu havalarda gezmeden durmadığı, kışın bile Yangze ırmağında yüzdüğü Batılı basın tarafından sık sık işlenmişti. Siyasal rakiplerine gösterdiği sabırla dikkat çeken Mao, Milli Birleşik Cephe'yi kurmak için, binlerce gerillayı, eşini ve çocuklarını katleden Çan Kayşek'i tutsak aldığı halde öldürmemiştir. 1976'da öldüğünde, ayağında çok eski bir ayakkabısı vardı.

Geçtiğimiz günlerde, MLM'nin 4. ustası Stalin'de, "Nazım Hikmet'e suikast yaptıracaktı" şeklinde karalanmaya çalışılmıştı.

Ermenistan'da Rus üssü açılacak

Dış Haberler Servisi- 21 ekimde Moskova'da yapılan anlaşmayla, Erivan ve Gümrü'de iki Rus üssü açılması kararlaştırıldı. Anlaşmaya göre iki askeri üs 25 yıl faaliyet gösterecek. Anlaşma, Rusya'nın Azerbaycan'da kaybetmesine rağmen, geri kalan Kafkas bölgelerinde hakim olmaya çalışmasının bir ürünü olarak yapıldı.

Major, Reynolds'la görüştü

Dış Haberler Servisi- İngiltere Başbakanı John Major, İrlanda Başbakanı Albert Reynolds'la bir araya gelerek, İRA ile yapılacak müzakereleri görüştü. Major, görüşmeden sonra "İstikrarlı ilerleme sağlandı" dedi. Sin Feinn ise yaptığı açıklamada, Kuzey İrlanda'nın İngiltere'ye bağlanmayacağı yolunda güvence aldıklarını açıkladı. anlaşmaya göre Kuzey İrlanda, "Serbest İrlanda" denilen İngiltere'nin yarı sömürgeğine bağlanacak.

Clinton Suriye'deydi

Dış Haberler Servisi- ABD Başkanı Bill Clinton, Suriye'yi ziyaret ederek Suriye Devlet Başkanı Hafız el Esad'la görüştü. Clinton görüşmeler sırasında "terörizm"den bahsetmezken, Esad "Terörizm suçlaması sadece bir iddiadır. Clinton'la görüşmemizin esas Ortadoğu barışıdır, terör değil." dedi Clinton ve Esad'ın Şam'da gerçekleştirdikleri basın toplantısında ise Clinton, "Suriye ile İsrail arasında barış olmadan toptan barışın tesisi sağlanamaz. Hafız Esad'ın barış istediğini gördüm. Sanırım bu iş olacak." dedi.

Clinton Şam'dan sonra İsrail'in başkenti Kudüs'e geçti. ABD'nin son dönemlerde Ortadoğu üzerinde yoğunlaştığı göze çarpıyor.

Haiti'de CIA-Aristide bağlantısı

ABD askerleri, Haiti'ye ayak basar basmaz ilk iş olarak halkın muhalefetini bastırmaya çalıştılar. İnsanlar özel göz bağcıklarıyla CIA merkezlerine götürülerek sorgulanıyor.

Dış Haberler Servisi- Emmanuel "Toto" Constant, Haiti'de Amerikalı bir gazeteci olarak tanınıyordu. Sık giyimli ve mükemmel İngilizce konuşan bu adam, Kanada üniversitelerinde matematik ve fizik dersleri aldığını söylüyordu. Tabii, Constant'ın anlatıklarına bakılırsa, bir zamanlar Birleşmiş Milletler'de Haiti'nin diplomatlığını yapmıştı.

İşte bu adam, Haiti Gelişme Ve İlerleme Cephesi (FRAPH) adlı cinayet şebekesinin şefiydi. Constant, aynı zamanda ABD istihbaratındandı. Washington'daki bazı devlet yetkilileri onun CIA ve Savunma İstihbarat Bürosu'nda çalıştığını doğrulamak zorunda kaldılar. Constant, Eski Başkan Jean Bertrand Aristide'nin devrilmesinden kısa bir süre sonra Haiti'ye yerleştirilmişti. ABD'den gönderilen paralarla Haiti ordusuna yardım eden Constant, 1993 ortalarına kadar FRAPH'ı oluşturmuştu.

Nation isimli magazin dergisinde yayımlanan bir yazıda ise, ABD istihbarat servisinin FRAPH'dan günlük olarak yardım aldığı açıklanıyordu. Yazı, Constant'ın şu sözlerini aktarıyordu: "1991'de ABD Savunma Bürosu'nun Haiti ataşesi Albay Patrick Collins'le beraber hareket ederek Aristide hareketini dengeleyecek bir cephe oluşturmuştuk."

İşte FRAPH militanlarının zihniyetlerine bir örnek: Bir FRAPH militanı olan Pierre Audin, "Benim mesleğim, basit bir biçimde ifade edecek olursak insanların vurmak." diyor. Audin, son olarak, Port-au-Prince'nin fakir mahallelerinden birinde gece devriyelikli yaparken 5 kişiyi öldürmüştü. Peki neden? "Kimdiler, bilmiyorum. Öylesine vurdum."

CIA'NIN İNSANLIĞI(!)

CIA, Beyaz Saray ve Pentagon

Tota Constant Haiti'de polis örgütü FRAPH'ı kurdu. CIA ile ortak çalışarak birçok cinayet işledi. Kobainman olan Constant, amacı "uyuşturucu ticaretini önlemek" gibi gösterilen FRAPH'nin kurucusu olarak CIA-uyuşturucu ticareti bağlantısına da iyi örnek oluşturdu.

FRAPH'la ilişkilerini derhal reddettiler. CIA yetkilileri şöyle diyor: "İğrenç insanlardan bilgi toplamak ile onların yaptığı veya desteklediği iğrenç şeyler arasındaki önemli farkı görmenizi istiyoruz." Yani CIA'nın açıklamasına göre, sadece bilgi almak için Constant'a para verilmişti, yoksa FRAPH'ın finanse edilmesi için değil. Ve CIA yetkilileri şöyle bir örnek de veriyordu: Soğuk savaşın ağırlığını hissettirdiği günlerde, CIA tarafından KGB bünyesinde çalışan, ancak çift taraflı bilgi satan ajanlar da para verilmişti. Eğer CIA-FRAPH bağlantısı kurma mantığı doğruysa, o zaman CIA'nın KGB'nin bankası rolünü oynadığını da kabul etmek gerekirdi.

Haiti'deki bu bağlantıların kusunun yayılması üzerine, ABD'li yetkililer, yaklaşan seçimleri de düşünerek CIA'nın şefi James Woolsey'in günlerinin sayılı olduğunu söylüyorlar. Kongre ve Beyaz Saray yetkililerinden oluşan bir komisyon CIA'nın neler yaptığını araştırcağı(!) Komisyon'un, CIA'nın 3 milyar dolarlık bütçesini ve 20 bin kişilik personel sayısını azaltacağına da propagandasına ağırlık verildi.

Buna karşılık, Woolsey bir basın açıklaması yaparak, ödentileri ve kadro sayısını azaltmak istemediğini vurguladı. Woolsey, CIA'nın iğrenç işlevini de gizlemeye çalışarak, CIA'yı insan haklarına yönelik saldırıları engelliyici bir kurum olarak göstermeye çalıştı.

SIN-CIA BAĞLANTISI

Oysa, CIA'nın Haiti'deki geçmişi de, faaliyette bulunduğu tüm yerlerdeki geçmişi kadar kirli. Haiti'de 1986'da Jean Claude Duvalier (nam-ı diğer "Baby Doc") diktatörlüğünün çöküşünden sonra, CIA, Haiti istihbarat servisi SIN'ı kurdu. Bu servis, görünüşte uyuşturucu ticareti ile mücadele için kurulmuştu. Ama nedense uyuşturucu tüccarlarıyla en sıkı işbirliği

CIA şefi James Woolsey, Woolsey, amaçlarının insan haklarını korumak olduğunu savunuyor.

içindeki kurum da SIN'dı. Bu şaşırılmamak gerekir çünkü SIN'in babası CIA çok sıkı uyuşturucu bağımlılığıyla meşhurdur. Mesela Constant, KGB'ne aşırı bağımlıdır. SIN'in hedefi ise siyasi ve askeri istihbarat toplamak ve ajan örgütlemektir.

Öte yandan CIA, birçok kez yaptığı gibi Haiti'de de iki ayrı hedefi vardı. 1987'de Haiti seçimleri sırasında örgüt finanse etti ve ABD Kongresi, bunu aptalca inkar etti. Ancak, CIA'nın bu işi biliyordu çünkü herkes olayı biliyordu. CIA tarafından Kongre'ye sunulan Aristide hakkındaki bir rapor, onun Kanada'daki bir tane de psikiatri tedavisi ettiğini yazılıydı.

Ancak, hastane, Aristide'nin nade olduğunu kabul etmiyordu. CIA, bir yandan Aristide'ye karşı yapılan darbeyi desteklerken, diğer yandan da Aristide'nin yaşamını koruyordu. Darbe gecesi Aristide'yi az kalsın vurdu. Fakat asker, CIA personeli tarafından albay tarafından durduruldu.

ABD karşıtı olarak Aristide'nin, geçtiğimiz ayın dergisiyle yaptığı röportajda, destekleri ise, patronuna duyduğu minnet borcunu yeterince gösteriyordu: "Şu anda Haiti'de bulunan Amerikan askerleri, itililerin hayatta kalmasını yardımcı oluyor ve orada müdahale yok. Bundan dolayı teşekkür ediyorum."